

PIELGRZYMAMI NADZIEI

ROK JUBILEUSZOWY 2025

**Program duszpasterski
Kościoła katolickiego w Polsce
na rok 2024/2025**

ZESZYT
LITURGICZNY

Pielgrzymi nadziei

Program duszpasterski
Kościoła katolickiego w Polsce
na rok 2024/2025

Zeszyt liturgiczny

Komisja Duszpasterstwa
Konferencji Episkopatu Polski

Opole 2024

Redaktorzy Programu duszpasterskiego
Kościoła katolickiego w Polsce
na rok 2024/2025 „Pielgrzymi nadziei”:
bp Waldemar Musioł
ks. Paweł Chyla
ks. Roman Chromy
ks. Krystian Piechaczek

Korekta:
Józef Chudalla

Fotografia na okładce:
© *Grzegorz Gałązka*

Redakcja techniczna, skład, projekt okładki:
Przemysław Biliczak – Wydawnictwo Studio IMPRESO

ISBN zeszytu: 978-83-7342-887-4
ISBN kolekcji: 978-83-7342-891-1

Wydawca:
Komisja Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski

Druk:
Wydawnictwo i Drukarnia Świętego Krzyża w Opolu

SPIS TREŚCI

Ks. Krystian Piechaczek Wprowadzenie	7
Ks. Adam Polak Nabożeństwo parafialne na rozpoczęcie Roku Jubileuszowego	9
Ks. Arkadiusz Krziżok Nabożeństwo o pokój (1 stycznia 2025 r.)	15
Ks. Wiesław Kamiński Jubileuszowe nabożeństwo ekumeniczne	21
Ks. Ireneusz Okarmus Nabożeństwo ekspiacyjne przed Najświętszym Sakramentem za grzechy przeciwko życiu	27
Ks. Krystian Sammler Nabożeństwo pokutne w Roku Jubileuszowym	32
Ks. Piotr Kot Nabożeństwa Słowa Bożego na Tydzień Biblijny (2025 r.) „Nadzieja Chrystusa – światłem na drodze życia”. Celebracja Słowa Bożego	38
Ks. Witold Kalmucki Nabożeństwo dziękczynno-przebłagalne w jubileuszowym kościele stacyjnym w diecezji	47
Ks. Łukasz Gąsiorowski Nabożeństwo w intencji dzieci z okazji Świątowych Dni Dzieci	57
Ks. Ryszard Podpora Uroczystość Bożego Ciała 2025 – rozważania do czterech ołtarzy ...	60

Ks. Paweł Chyla Propozycje przeżycia uroczystości Zesłania Ducha Świętego w trakcie Wielkiej Nowenny przed Jubileuszem Odkupienia	62
Ks. Krzysztof Borysewicz Nabożeństwo na rozpoczęcie jubileuszowej pielgrzymki do Rzymu . . .	70
Ks. Adam Zieliński Nabożeństwo na IV Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych (lipiec 2025 r.)	77
Ks. Andrzej Wołpiuk, ks. Piotr Hoffmann Nabożeństwo postania dla młodych w ramach Jubileuszu Młodych Roku 2025	80
Ks. Zbigniew Kucharski Parafialny wieczór uwielbienia za dzieło stworzenia z ekologicznym rachunkiem sumienia (4 października 2025 r. – wspomnienie św. Franciszka)	102
Ks. Karol Kondracikowski Nabożeństwo z okazji Światowego Dnia Ubogich – XXXIII Niedziela Zwykła. „Nadzieja miłosierdzia”	112
Zespół do spraw Ruchów Intronizacyjnych przy Konferencji Episkopatu Polski Nowenna przed odnowieniem Aktu przyjęcia Jezusa Chrystusa jako Króla i Pana	116
Ks. Rafał Flak Nabożeństwo w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata . . .	130
Ks. Łukasz Zygmunt Nabożeństwo na zakończenie Roku Świętego w parafii	137
Aneksy	
Modlitwa Jubileuszu	141
<i>Pielgrzymi Nadziei</i> . Hymn na Jubileusz 2024	142

WPROWADZENIE

Ks. Krystian Piechaczek

Gliwice

Program duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na lata 2024–2025 został decyzją Konferencji Episkopatu Polski całkowicie włączony w przeżycie Roku Jubileuszowego, którego hasłem są słowa: „Pielgrzymi nadziei”. Zarówno pielgrzymowanie, jak również podtrzymywanie nadziei to dwa pojęcia, które są mocno osadzone w nauczaniu papieża Franciszka, który z tą samą energią zabiega zarówno o pogłębienie samego rozumienia tych pojęć, jak również o zauważenie ich szerokiego kontekstu duchowego i społecznego. W tym znaczeniu czymś bardzo istotnym wydaje się przywrócenie klimatu nadziei i ufności jako znaku nowego odrodzenia, którego wszyscy pilnie potrzebujemy. Samo zaś pielgrzymowanie staje się pewną postawą, w której dokonuje się ponowne odkrycie nadziei.

Przeżycie Roku Jubileuszowego we wspólnocie modlącego się Ludu Bożego zakłada nie tylko dobrą znajomość najważniejszych treści tego wydarzenia, ale staje się również okazją do ich przeżycia, do otwarcia serc na nowy powiew Bożego Ducha oraz do włączenia określonych tematów na listę osobistych priorytetów. Rok Jubileuszowy był od zawsze przeżywany jako czas szczególnej łaski, w którym akcentowano przede wszystkim miłosierdzie Boga. Podejmujący wysiłek przemiany i nawrócenia mogli liczyć na darowanie długów; z większą niż zwykle troską odnoszono się również do chorych, biednych i potrzebujących.

Propozycje nabożeństw, które zostały przygotowane z myślą o nadchodzącym Jubileuszu, podejmują tematykę rozmaitych wydarzeń związanych z tym czasem łaski. Dotyczą one spotkań zarówno w parafii, jak również w miejscach pielgrzymkowych. Zachęcają do nowego ukształtowania nabożeństw już znanych oraz do odważnego wprowadzenia nabożeństw dotąd mniej znanych; odnoszą się do starszej, jak i młodszej grupy wiernych. Ufamy, że szeroka paleta tematów oferowanych nabożeństw pomoże duchownym i wiernym świeckim uświadomić sobie bar-

dziej potrzebę obudzenia nowej wrażliwości na potrzeby współczesnego człowieka.

Wyrażamy również nadzieję, że szeroko rozumiane zaangażowanie się na rzecz realizacji nowego programu duszpasterskiego pozwoli nam stać się autentycznymi pielgrzymami nadziei. W świecie, który coraz częściej odchodzi od źródeł żywej nadziei, potrzebne jest żywe świadectwo wiary, które wyrasta z doświadczenia modlitwy i osobistego nawrócenia. Wszystkim sięgającym po niniejszy zeszyt życzymy, aby Rok Jubileuszowy stał się światłem nadziei, a wspólna modlitwa we wspólnocie Ludu Bożego pomogła przeżyć ten czas w całym jego duszpasterskim bogactwie.

Wszystkim Autorom konspektów nabożeństw, które zostały zebrane w niniejszym zeszycie, w imieniu Sekretariatu Komisji Duszpasterskiej Konferencji Episkopatu Polski składam serdecznie słowa wdzięczności.

Nabożeństwo parafialne na rozpoczęcie Roku Jubileuszowego

Ks. Adam Polak

Częstochowa

Celebrację będzie można przeprowadzić w parafii w dniu rozpoczęcia Jubileuszu lub w innym dniu – w bliskości tego dnia.

Pieśń na rozpoczęcie: „Chrystus Pan, wczoraj i dziś, Chrystus Królem po wieczny czas”

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Łaska i pokój od Tego, który jest, który był i który przychodzi, niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem Twoim.

W tych lub podobnych słowach kapłan lub inna odpowiednio przygotowana osoba może wprowadzić wiernych do świadomego udziału w nabożeństwie.

Kościół daje nam czas łaski, czas zbawienia, którym jest Rok Jubileuszowy. Papież rozpoczął go uroczyście otwarciem drzwi świętych w rzymskich bazylikach większych, my zaczynamy go w naszej wspólnocie parafialnej tym nabożeństwem. Chcemy w ten sposób już dziś otworzyć serca i umysły na łaski, jakie Bóg przygotował dla nas w tym czasie łaski.

Następnie kapłan wzywa wszystkich do wspólnej modlitwy.

2. Modlitwa

K: Módlmy się. Boże, Ty za sprawą Ducha Świętego zesłałeś nam swojego Syna, Twoje Słowo, aby ubogim niósł dobrą nowinę, spraw, abyśmy w Niego wpatrzeni, zawsze żyli w szczerzej miłości, byli w świecie głosicielami oraz świadkami Jego Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

3. Liturgia słowa

Czytanie z Księgi Kapłańskiej (Kpł 25,8-17)

Pan powiedział do Mojżesza na górze Synaj: „Policzysz sobie siedem lat szabatowych, to jest siedem razy po siedem lat, tak że czas siedmiu lat szabatowych będzie obejmował czterdzieści dziewięć lat. Dziesiątego dnia siódmego miesiąca zadmiesz w róg. W Dniu Przebłagania zadmiecie w róg w całej waszej ziemi. Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, obwieścicie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców. Będzie to dla was jubileusz – każdy z was powróci do swej własności i każdy powróci do swego rodu. Cały ten rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym – nie będziecie siał, nie będziecie żąć tego, co urośnie, nie będziecie zbierać nieobciętych winogron, bo to będzie dla was jubileusz, to będzie dla was rzecz święta. Wolno wam jednak będzie jeść to, co urośnie na polu. W tym roku jubileuszowym każdy powróci do swej własności. Kiedy więc będziecie sprzedawać coś bliźniemu albo kupować coś od bliźniego, nie wyrządzajcie krzywdy jeden drugiemu. Ale odpowiednio do liczby lat, które upłynęły od jubileuszu, będziesz kupował od bliźniego, a on sprzeda tobie odpowiednio do liczby lat plonów. Im więcej lat pozostaje do jubileuszu, tym większą cenę zapłacisz, im mniej lat pozostaje, tym mniejszą cenę zapłacisz, bo ilość plonów on ci sprzedaje. Nie będziecie wyrządzać krzywdy jeden drugiemu. Będziesz się bał Boga twego, bo Ja jestem Pan, Bóg wasz!”

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 67 [66],2-3.4-5.7-8)

Refren: Niech wszystkie ludy sławią Ciebie, Boże.

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi;
niech nam ukáže pogodne oblicze.
Aby na ziemi znano Jego drogę,
Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.

Refren: Niech wszystkie ludy sławią Ciebie, Boże.

Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy,
niech wszystkie narody oddają Ci chwałę.
Niech się narody cieszą i weselą,
bo rządysz ludami sprawiedliwie
i kierujesz narodami na ziemi.

Refren: Niech wszystkie ludy sławią Ciebie, Boże.

Ziemia wydała swój owoc;
Bóg, nasz Bóg, nam pobłogosławił.
Niech nam Bóg błogosławi
i niech cześć Mu oddają wszystkie krańce ziemi.

Refren: Niech wszystkie ludy sławią Ciebie, Boże.

Czytanie z Drugiego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian (2 Kor 5,20-6,2)

Bracia: W imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą. Współpracując zaś z Nim napominamy was, abyście nie przyjmowali na próżno łaski Bożej. Mówi bowiem Pismo: „W czasie pomyślnym wysłuchałem ciebie, w dniu zbawienia przyszedłem ci z pomocą”. Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia.

Oto słowo Boże.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Oto teraz czas upragniony,
oto teraz dzień zbawienia.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (Łk 4,16-21)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Jezus przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabat udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane: „Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana”.

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście”.

Oto słowo Pańskie.

Sugestie do homilii

- Na podstawie I czytania można przypomnieć zasady celebrowania roku jubileuszowego w narodzie wybranym. Ten czas był czasem darowania długów, pojednania i doświadczenia miłosierdzia od Boga. W ten sposób już Naród Wybrany Pierwszego Przymierza staje się znakiem nadziei dla całej ludzkości.
- To, co Izraelici mieli świętować co 50 lat, dla nas jest zapowiedzią czasu łaski, jaki przynosi Chrystus. Ewangelia pokazuje Chrystusa, który proklamuje rok łaski od Pana. Wiemy, że wraz z przyjściem Chrystusa trwa czas zbawienia
- Ostatecznie to Chrystus jest źródłem nadziei, której pragnie cała ludzkość, nawet więcej, Chrystus jest naszą nadzieją. To On niesie Dobrą Nowinę pośród wszystkich złych wiadomości, które płyną z tego świata. To On obdarza wolnością pośród niewoli, w którą wprowadza nas świat, to On przywraca światło pośród ciemności. Wreszcie pośród egoizmu i nienawiści On jest Miłością.
- Jednak nawet w czasie zbawienia, który trwa od przyjścia Chrystusa, Kościół daje nam co 25 lat możliwość przeżywania czasu jubileuszu, byśmy mogli odnaleźć na nowo Chrystusa, który jest Panem historii, Alfą i Omegą, oraz pojednać się z braćmi i siostrami.

- Świat pogrążony w wojnach, nienawiści, izolacji, indywidualizmie potrzebuje świadków braterstwa jako lekarstwo. To przywraca światu nadzieję.

Pieśń: „Chrystus, Chrystus to nadzieja cała nasza”

Modlitwa powszechna

K: Do Boga, który jest Panem historii, zanieśmy nasze pokorne modlitwy w intencjach świata, Kościoła i nas samych:

Wezwania modlitwy czyta diakon, lektor lub inna przygotowana osoba.

- Módlmy się za Kościół święty, za jego pasterzy i wszystkich wiernych, aby wzrastał i dojrzewał do misji, jaką zlecił Chrystus. Ciebie prosimy...
- Módlmy się o nowe powołania kapłańskie, zwłaszcza z naszej wspólnoty parafialnej, aby nie brakowało tych, którzy będą głosić Słowo Boże, celebrować sakramenty i służyć jedności w Kościele. Ciebie prosimy...
- Módlmy się o pokój dla wszystkich narodów świata, zwłaszcza dla Ukrainy i narodów Bliskiego Wschodu, a także za wszystkich cierpiących z powodu nienawiści i wojen oraz za rządzących państwami. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za ludzi chorych, cierpiących, ubogich, bezdomnych, migrantów i samotnych oraz za wszystkich, którzy przychodzą im z pomocą, aby wszyscy doświadczyli miłosierdzia, które jest źródłem nadziei. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za naszą wspólnotę parafialną, aby w tym Roku Jubileuszowym wzrastała w wierze, nadziei i miłości. Ciebie prosimy...

Można w tym momencie pozwolić, by wierni wypowiedzieli swoje intencje.

Modlitwa Jubileuszu

K: Ojcze, który jesteś w niebie,
niech *wiara*, którą nam dałeś
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie,
i płomień *miłości*
rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego,

obudzą w nas błogosławioną *nadzieję*
na przyjście Twojego Królestwa.
Niech Twoja łaska przemienia nas
w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren,
które będą zaczynem ludzkości i kosmosu,
w ufny oczekiwanie
nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce Zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.
Niech łaska Jubileuszu
ożywi w nas, *Pielgrzymach nadziei*,
pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi
radość i pokój
naszego Odkupiciela.
Tobie, Boże, błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki.
W: Amen.

4. **Błogosławieństwo**

K: Niech Bóg was błogosławi i strzeże.

W: Amen.

K: Niech Bóg rozpromieni swoje oblicze nad wami i obdarzy was swoją łaską.

W: Amen.

K: Niech zwróci ku wam oblicze swoje i obdarzy was pokojem.

W: Amen.

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W: Amen.

K: Idźcie w pokoju Chrystusa.

W: Bogu niech będą dzięki.

Pieśń: „Hymn Roku Jubileuszowego” (zob. s. 142)

Nabożeństwo o pokój (1 stycznia 2025 r.)

Ks. Arkadiusz Krziżok

Wrocław

1. Wprowadzenie

Kapłan (K): Pierwszy dzień Nowego Roku – Światowy Dzień Pokoju – ma nas wprowadzić w klimat nadziei i ufności, jaki niesie Jubileusz Roku Świętego. Tak wiele wydarzeń ostatnich kilku lat zasiało w naszych sercach wątpliwość, strach i zagubienie. Wydaje się, że świat, jak nigdy dotąd, potrzebuje pokoju, potrzebuje wiary, potrzebuje nadziei i potrzebuje miłości.

Jezus Chrystus mówił o sobie, że jest „Światłością świata”, i więcej jeszcze, że kto pójdzie za Nim, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia (por. J 8,12). Jezus Chrystus, Boży Syn, poprzez dzieło odkupienia przynosi pokój i zbawienie całej ludzkości. Świat potrzebuje Chrystusa i potrzebuje chrześcijan, aby stawali się znakami Chrystusowego pokoju i „pochodniami nadziei” pośród ciemności wojny, lęków i niepewności.

Św. Jan Paweł II w 1979 r. podczas pierwszej pielgrzymki do Polski mówił: „Musicie być mocni mocą wiary! Musicie być wierni! Musicie być mocni mocą nadziei (...). Musicie być mocni mocą miłości, która jest potężniejsza niż śmierć”. A w Toronto w 2002 r. wołał: „Chcę, abyście byli prawdziwymi apostołami Nowej Ewangelizacji, zwłaszcza na waszych uczelniach, w miejscach pracy, w rodzinach i parafiach, a także na najdalszych krańcach ziemi. Chcę, abyście byli dla świata ludźmi mocnymi nadzieją i budzącymi nadzieję, ludźmi, którzy promieniują radością, która pochodzi z bliskiego spotkania z Jezusem Chrystusem”.

Chrześcijaninie mają więc być dla świata ludźmi mocnymi nadzieją i budzącymi nadzieję na lepsze jutro. Mają być w świecie pielgrzymami nadziei! A „Nadzieja jest zawsze większa od nas, zawsze nas przerasta. Wtedy, kiedy załamują się nasze ludzkie plany, kiedy czujemy się przegrani,

wtedy ma dojrzewać w nas nadprzyrodzona cnota nadziei – mamy zacząć pokładać nadzieję w samym Bogu, w Nim szukać sensu naszego cierpienia, niepowodzenia, rozstania. Wiara i nadzieja są cnotami bliźniaczymi. Nadzieja nie jest «matką głupich», ale wtajemniczeniem mądrych” (ks. Jan Twardowski, *Elementarz*).

Módlmy się o pokój, o wyeliminowanie konfliktów na świecie, o nawiązanie jedności i pojednania między narodami. Módlmy się o nadzieję, która ma swoje źródło nie w ludzkich siłach, ale w zaufaniu do Bożych obietnic o pokoju i zbawieniu.

2. Wystawienie Najświętszego Sakramentu

K: Bądź uwielbiony, Boże, za dar pokoju i nadziei, którymi nas obdarzasz. Twoja łaska daje nam siłę w codziennych zmaganiach. Dziękujemy Ci, że w Twojej obecności znajdujemy bezpieczeństwo i pocieszenie, że Twoja obietnica jest pewna i niezachwiana. W tych czasach niepewności i zmian Twoja stałość daje nam nadzieję, a Twoja obecność wypełnia nas radością. Bądź uwielbiony, Panie, za Twoją niezmierną eucharystyczną obecność pośród nas!

Z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła (1 P 1,3-9)

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiędnącego, które jest zachowane dla was w niebie. Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym. Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa. Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go; wy w Niego teraz, choć nie widzicie, przecież wierzycie, a ucieszycie się radością niewymowną i pełną chwały wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary – zbawienie dusz.

K: Boże Ojczy, źródło wszelkiego pokoju i nadziei, przychodzimy do Ciebie z pokorą i ufnością. W obliczu przeciwności niech nasze serca nie tracą nadziei, ale niech będą wypełnione Twoją obietnicą pokoju i dobroci.

Mówisz do nas przez usta proroka Jeremiasza (Jr 29,11): „Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie zamyślam co do was – zamiarów pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam przyszłość, jakiej oczekujecie”. Pomóż nam więc trwać w ufności, wiedząc, że Twoje plany dla nas są planami nadziei, a Twoja łaska jest dla nas wsparciem w każdej sytuacji.

Pieśń: „Pan jest mocą swojego ludu”

K: Mamy być w świecie Pielgrzymami nadziei, mamy budzić nadzieję u innych. Św. Paweł pisze: „A Bóg, [dawca] nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję” (Rz 15,13). Potrzeba nam tego bogactwa, dlatego prosimy Cię, Boże, rozbudź w nas nadzieję, obdarz jeszcze większą wiarą, abyśmy mogli doświadczyć Twojej obecności w naszym życiu jeszcze bardziej i mocniej. Niech Twoja miłość prowadzi nas na każdym kroku, a Twoja mądrość kieruje naszymi decyzjami. Daj nam łaskę, abyśmy byli w stanie przewycięzać wszelkie przeciwności, zachowując w naszej duszy spokój i ufność. Niech nasze życie przynosi chwałę Twojemu imieniu i niech nasza wiara świadczy o Twojej miłości i potędze. A wszystko po to, abyśmy mogli być narzędziami Twojego pokoju na tej ziemi.

Jezu, który żyjesz i królujesz pośród nas	– rozbudź naszą nadzieję!
Jezu, który pokonałeś śmierć i wszelki grzech	– rozbudź naszą nadzieję!
Jezu, który zmartwychwstałeś dla nas	– rozbudź naszą nadzieję!
Jezu, Odkupicielu świata	– rozbudź naszą nadzieję!
Jezu, Książe Pokoju	– rozbudź naszą nadzieję!
Jezu, Sakramencie Nadziei	– rozbudź naszą nadzieję!

Pieśń: „Jezus najwyższe Imię, nasz Zbawiciel, Książe Pokoju”

K: Panie Jezu, Książe pokoju, w Kazaniu na górze zapewniłeś nas, że „Błogosławieni [są ci], którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi” (Mt 5,9). Dlatego prosimy Cię, Panie, o Twoją mądrość dla przywódców narodów, aby zrozumieli znaczenie pojednania i pokoju. Niech będą prowadzeni przez Twoje światło, aby podejmowali decyzje, które przynoszą jedność i zgodę między ludźmi. Daj im umiejętność słuchania, empatii i rozumienia różnic, aby mogli budować mosty porozumienia zamiast tworzyć podziały. Niech przywódcy kierują się wartościami sprawiedliwości, miłości i wzajemnego szacunku, aby ich działania przyczyniały się do zbliżenia serc i budowania trwałego pokoju.

Jezu, który żyjesz i królujesz pośród nas	– obdarz nas pokojem!
Jezu, który pokonałeś śmierć i wszelki grzech	– obdarz nas pokojem!
Jezu, który zmartwychwstałeś dla nas	– obdarz nas pokojem!
Jezu, Odkupicielu świata	– obdarz nas pokojem!
Jezu, Książę Pokoju	– obdarz nas pokojem!
Jezu, Sakramencie Nadziei	– obdarz nas pokojem!

Pieśń: „Ciągły niepokój na świecie, wojny i wojny bez końca”

K: Papież Franciszek 18 października 2023 r. na Placu św. Piotra wywał: „Niech zamilknie broń, niech rozlegnie się wołanie o pokój ubogich, ludzi, dzieci. (...) Wojna nie rozwiązuje żadnego problemu, sieje tylko śmierć i zniszczenie, zwiększa nienawiść, mnoży zemstę. Wojna przekreśla przyszłość. (...) Wzywam wierzących, aby w tym konflikcie opowiedzieli się tylko po jednej stronie, po stronie pokoju, nie słowami, ale modlitwą, z całkowitym oddaniem”. Dlatego Boże, nasz Ojciec, zanosimy do Ciebie nasze gorące prośby o zaprzestanie wojen i nienawiści, które niszczą ludzkie życie. Prosimy Cię, abyś wlewał do serc ludzi Twoją miłość, która zwycięża wszelką niechęć i konflikt. Oświeć umysły ludzi na całym świecie, aby zamiast walczyć, dążyli do pojednania i zrozumienia. Pomóż nam, abyśmy jako ludzie byli gotowi wzajemnie się szanować, wspierać i budować wspólnotę opartą na wzajemnym szacunku i zrozumieniu.

Panie Jezu Chryste, наша Nadziejo, zwracamy się do Ciebie w modlitwie o świat pełen nadziei i pokoju. Otwórz nasze serca na Twoją łaskę, abyśmy mogli szerzyć nadzieję wokół siebie i dzielić się nią z innymi w trudnych chwilach. Wzmocnij naszą wolę, abyśmy stanęli w obronie pokoju i jedności, gotowi do szerzenia miłości i współczucia wśród naszych bliźnich. Oświeć nasze myśli i działania, abyśmy mogli być promieniami Twojego pokoju na tym świecie.

Jezu, który żyjesz i królujesz pośród nas	– Ty Jesteś naszą nadzieją!
Jezus, który pokonałeś śmierć i wszelki grzech	– Ty Jesteś naszą nadzieją!
Jezu, który zmartwychwstałeś dla nas	– Ty Jesteś naszą nadzieją!
Jezu, Odkupicielu świata	– Ty Jesteś naszą nadzieją!
Jezu, Książę Pokoju	– Ty Jesteś naszą nadzieją!
Jezu, Sakramencie Nadziei	– Ty Jesteś naszą nadzieją!

Pieśń: „Chrystus, Chrystus to nadzieja cała nasza!”

Modlitwa Jubileuszu

Ojcze, który jesteś w niebie,
niech *wiara*, którą nam dałeś
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie,
i płomień *miłości*
rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego,
obudzą w nas błogosławioną *nadzieję*
na przyjście Twojego Królestwa.
Niech Twoja łaska przemienia nas
w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren,
które będą zaczynem ludzkości i kosmosu,
w ufnym oczekiwaniu
nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce Zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.
Niech łaska Jubileuszu
ożywi w nas, *Pielgrzymach nadziei*,
pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi
radość i pokój
naszego Odkupiciela.
Tobie, Boże, błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki.
W: Amen.

3. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

K: Niech będzie Bóg uwielbiony!

W: Niech będzie Bóg uwielbiony!

K: Niech będzie uwielbione święte Imię Jego!

W: Niech będzie uwielbione święte Imię Jego!

K: Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek!

W: Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek!

K: Niech będzie uwielbione Imię Jezusowe!

W: Niech będzie uwielbione Imię Jezusowe!

K: Niech będzie uwielbione Najświętsze Serce Jezusowe!

W: Niech będzie uwielbione Najświętsze Serce Jezusowe!

K: Niech będzie uwielbiony Pan Jezus w Najświętszym Sakramencie
Ołtarza!

W: Niech będzie uwielbiony Pan Jezus w Najświętszym Sakramencie
Ołtarza!

K: Niech będzie uwielbiona Bogarodzica, Najświętsza Maryja Panna!

W: Niech będzie uwielbiona Bogarodzica, Najświętsza Maryja Panna!

Jubileuszowe nabożeństwo ekumeniczne

Ks. Wiesław Kamiński

Łódź

Przed ołtarzem na niewielkiej podstawce lub płótnie położony jest krzyż z zapalonymi małymi świeczkami. Na krzyżu leży otwarta Biblia. Przygotowane są 4 świece, które będą ustawione na skrajnych ramionach krzyża po modlitwie o wiarę, nadzieję, miłość i jedność.

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen,

K: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

2. Wprowadzenie

Papież Franciszek podczas audyencji generalnej w Watykanie w styczniu 2021 r. mówił: „Nasza modlitwa o jedność jest pokornym, ale ufnym uczestnictwem w modlitwie Pana, który obiecał, że każda modlitwa w Jego imieniu zostanie wysłuchana przez Ojca (por. J 15,7). W tym momencie możemy zadać sobie pytanie: «Czy modłę się o jedność?» Jest to wola Jezusa, ale jeśli przyjrzymy się intencjom, o które się modlimy, to zapewne uświadomimy sobie, że modliliśmy się niewiele, a może nigdy, o jedność chrześcijan. A jednak od niej zależy wiara w świecie. Pan prosił bowiem o jedność między nami, «aby świat uwierzył» (J 17,21). Świat nie uwierzy z tego powodu, że go przekonamy dobrymi argumentami, ale jeśli damy świadectwo miłości, która nas jednoczy i czyni nas bliskimi wobec wszystkich, wtedy uwierzy”.

K: Abyśmy mogli godnie stanąć przed Panem, wzbudźmy żal za grzechy i wołajmy:

K: Panie, zmiłuj się nad nami.

W: Panie, zmiłuj się nad nami.

K: Chryste, zmiłuj się nad nami.

W: Chryste, zmiłuj się nad nami.

K: Panie, zmiłuj się nad nami.

W: Panie, zmiłuj się nad nami.

K: Módlmy się. Wszchemogący Boże. Ty posłałeś do nas Twojego Syna, aby nas zbawił. On jest Twoim Słowem i dawcą życia. On jest Głową Kościoła. Prosimy Cię, uzdolnij nas do rozumienia Twojej nauki i pełnienia Twojej woli, abyśmy myślą, słowem i czynem budowali jedność Twojej owczarni. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: Amen.

3. Liturgia słowa

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian (Rz 13,8-10)

Nikomu nic nie bądźcie dłużni, z wyjątkiem wzajemnej miłości. Kto bowiem miłuje drugiego człowieka, wypełnił Prawo. Przecież przykazania: Nie będziesz cudzołożył, nie będziesz zabijał, nie będziesz kradł, nie będziesz pożądał, i każde inne, streszczają się w tym nakazie: Będziesz miłował swego bliźniego, jak siebie samego. Miłość bliźniemu nie wyrządza zła. Miłość jest więc wypełnieniem Prawa.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 119,57-63)

Refren: Otwórz me serce na Tve przykazania.

Jesteś dziedzictwem moim, Panie,
przrzekłem Twoich słów przestrzegać.
Z całego serca zabiegam o Twoje względy,
zmiłuj się nade mną, tak jak obiecałeś.

Refren: Otwórz me serce na Tve przykazania.

Rozmyślał nad moją drogą
i kieruję kroki ku Twoim napomnieniom.

Śpieszę, nie zwlekam,
by strzec Twoich przykazań.

Refren: Otwórz me serce na Twe przykazania.

Oplotły mnie więzy bezbożnych,
lecz nie zapomniałem Twojego Prawa.
Wstaję o północy, by Ci dziękować za sprawiedliwe prawa.
Jestem przyjacielem wszystkich bojących się Ciebie,
strzegących Twoich nakazów.

Refren: Otwórz me serce na Twe przykazania.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Będziesz miłował Pana, swego Boga,
a swego bliźniego jak siebie samego.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (J 17,1-24)

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: „Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwaj, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie.

Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak my stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abys ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie. Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwalebę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolicili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwalebę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata.

Oto słowo Pańskie

Można wygłosić krótką homilię.

4. Modlitwa o wiarę, nadzieję, miłość i jedność

K: Tym, który łączy wszystkich nas, chrześcijan, jest nasz Pan Jezus Chrystus. On jest dla nas wszystkich drogą, prawdą i życiem. Wszyscy oddaliliśmy się od Niego, poszukując nie pełnienia Jego woli, ale skupiając się na sobie. Dziś chcemy odnowić wszyscy więc z naszym Panem i naszymi braćmi i siostrami.

K: Modlimy się o wiarę: Panie Jezu, Ty powiedziałeś: „Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony” (Mk 16,15). Jakże często brak nam wiary. Nie tylko takiej, która góry przenosi, ale wiary tej codziennej. Jakże często nie potrafimy Tobie zaufać szczególnie wtedy, gdy przychodzi cierpienie, niepowodzenie czy choroba. Wiara jest lampą, w świetle której chcemy żyć, pracować, cieszyć się i smucić. Prosimy Cię, Panie:

„Przymnóż nam wiary” (Łk 17,5), abyśmy Ciebie poszukiwali i odnajdywali w Twoim Słowie i naszych braciach i siostrach ze wszystkich Kościołów chrześcijańskich. Niech Twój Duch przenika nas, choć jesteśmy podzieleni. Niech rozumiemy, że wszyscy jesteśmy dziećmi jednego Boga, a Ty jesteś naszym Zbawicielem, „gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4,12).

Po modlitwie stawiana jest pierwsza świeca na ramieniu leżącego krzyża.

K: Modlimy się o nadzieję: Panie Jezu, Ty powiedziałeś: „Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki” (J 11,26). Ty dajesz nam nadzieję na życie wieczne. Ty chcesz, abyśmy z optymizmem patrzyli w przyszłość. Przecież Ty zwyciężyłeś szatana i wszelkie zło, z którego najgorsza jest śmierć. Daj nam żyć nadzieją, że wszelkie zło w naszym życiu osobistym i wspólnotowym jest do pokonania z Tobą. Sami nie jesteśmy w stanie pokonać grzechu i śmierci, jednak z Tobą możemy wszystko. Panie, daj nam żyć Twoją nadzieją na co dzień. Niech przyjdzie Twoje Królestwo, w którym wszyscy się odnajdziemy. Niech nikt nie traci nadziei, nie załamuje się, bo Ty jesteś z nami.

Po modlitwie stawiana jest druga świeca na ramieniu leżącego krzyża.

K: Modlimy się o miłość: Panie, Ty nas uczysz: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego” (Łk 10,27). Ty wskazujesz, że bliźnim jest każdy człowiek, którego spotykamy na swojej życiowej drodze. Bliźni to inaczej brat lub siostra. Ty pragniesz, abyśmy sobie wzajemnie okazywali miłosierdzie. Wiemy, że będziemy sądzeni z miłości. Jednak tak trudno powstrzymać się nam od osądów, choć wiemy, że taką miarą, jaką my mierzymy, i nam będzie odmierzone (por. Łk 6,38). Tak trudno powstrzymać się od uprzedzeń. Tak trudno wybaczać. Prosimy, daj nam Ciebie naśladować w miłości. Ty jesteś Miłością, bo „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13). My jesteśmy przecież Twoimi przyjaciółmi. Panie, przymnóż nam miłości.

Po modlitwie stawiana jest trzecia świeca na ramieniu leżącego krzyża.

K: Modlimy się o jedność: Panie Jezu Chryste, przed swoją śmiercią na krzyżu modliłeś się za swoich uczniów: „aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, by świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś” (J 17,20). Chcemy wszyscy zrozumieć, jak ważna jest jedność chrześcijan. Rozdarty Kościół nie daje dobrego świadectwa Twojej Ewangelii w świecie. Może z tego powodu, że jesteśmy podzieleni, wielu nie uwierzyło w Ciebie. Ciągłe musimy zwalczać w sobie niechęć, a czasem wrogość lub pogardę. Po ludzku zjednoczenie Twoich uczniów wydaje się nam niemożliwe, ale to, co dla nas jest niemożliwe, dla Boga jest możliwe. Prosimy Cię o zjednoczenie Twojej owczarni. Uczynź to swoim sposobem i swoją wolą.

W: Amen.

Po modlitwie stawiana jest czwarta świeca na ramieniu leżącego krzyża.

K: Módlmy się tak, jak nas nauczył Jezus Chrystus:

Ojciec nasz

Modlitwa końcowa

K: Panie, daj nam łaskę głębszego poznania Ciebie, aby kochać Cię całym naszym życiem. Daj nam czyste serce, aby kochać bliźniego jak siebie samego. Niech dar Ducha Świętego pozwoli nam zobaczyć Twoją obecność w naszych siostrach i braciach, abyśmy mogli kochać się nawzajem tą samą bezwarunkową miłością, którą Ty nas kochasz. Umocnij naszą nadzieję. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

5. Błogosławieństwo końcowe

Nabożeństwo ekspiacyjne przed Najświętszym Sakramentem za grzechy przeciwko życiu

Ks. Ireneusz Okarmus

Kraków

1. Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Pieśń: „O zbawcza Hostio”

2. Rozważanie

Kapłan (K): Prosimy Cię, Matko, stań teraz przed Synem swoim ukrytym w Najświętszym Sakramencie i zanieś nasze modlitwy i błagania. Módl się za nas, wstawiaj się za nami, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza, z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj. Niech przez Twoje wstawiennictwo spłynie na nas uzdrawiająca moc Bożej Miłości i Chrystusowy pokój tak bardzo potrzebny nam w czasach straszego zamętu i coraz większego zagrożenia związanego z naszym istnieniem. Jesteśmy świadomi, że dzisiaj na naszych oczach rozgrywa się walka duchowa w świecie, naszej ojczyźnie, naszych rodzinach i nas samych.

Jezu Chryste, Zbawicielu nasz, prosimy Cię, ratuj nas przed egoizmem i małodusznością, pošlij na nowo Świętego Ducha Twego, by odnowił oblicze ziemi.

Jezu Chryste utajony w Najświętszym Sakramencie, klękamy przed Tobą z największą skruczą, by Cię przebłagać za to, że ten największy z Twoich darów, dar życia, wciąż jest niszczone.

Jezu, chcemy Cię dziś przebłagać za wszystkich obciążonych grzechem przeciwko życiu, zarówno tych, którzy odeszli już do wieczności ze znamięm nieodpokutowanej winy, jak i tych, którzy dzisiaj stoją po stronie cywilizacji śmierci.

Chcemy przebłagać za grzechy wymierzone przeciwko życiu człowieka od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci. Na każdym z tych etapów życie człowieka jest zagrożone, gdyż niezliczona liczba ludzi, ogarnięta szatańskimi mrokami zła, usiłuje zniszczyć ten najcenniejszy dar, życie.

Jezu, nasz Panie i Boże, przyjmij błaganie nasze, które zanosimy do Ciebie przez wstawiennictwo Twej Matki, Świętej Bożej Rodzicielki. Chcemy przez Jej wstawiennictwo prosić o opamiętanie dla tych, którzy dokonują zbrodni zabijania i niszczenia ludzkiego życia, także przez deprawację moralną.

3. Modlitwa o poszanowanie ludzkiego życia

K: Będziemy powtarzali: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za wszystkie dzieci, które umierają w łonach matek, niszczone różnymi metodami.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za eksperymenty przeprowadzane na płodach ludzkich i manipulowanie życiem ludzkim w laboratoriach genetycznych.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za niszczenie zdolności przekazywania życia przez stosowanie środków antykoncepcyjnych.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za egoizm rodziców i ich brak miłości ofiarnej do swych dzieci.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za gorszące postawy rodziców.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za promowanie eutanazji.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za czyny kazirodczne.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za dzieci umierające z głodu, cierpiące w wyniku biedy materialnej.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za dzieci sprzedawane i przymuszane do niewolniczej pracy.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za dzieci porzucone przez rodziców.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za dzieci zabijane i prześladowane za wiarę, ofiary sekt.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za dzieci molestowane seksualnie w rodzinach, sprzedawane do domów publicznych.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za ofiary pedofilii.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za bezdomne dzieci ulicy i dzieci przymuszane do żebrania.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za dzieci – ofiary wojen, porywane i siłą wcielane do wojska, okaleczone wskutek działań wojennych.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za dzieci przebywające w więzieniach i wegetujące w obozach dla uchodźców.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za niszczenie daru życia przez uzależnienie od alkoholu, narkotyków i pornografii.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za niszczenie daru życia przez stosowanie przemocy, terroru i tortur.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za polityków, którzy swymi decyzjami przyczyniają się do prowadzenia wojen i eskalacji nienawiści pomiędzy narodami.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za tych, którzy wiadomymi działaniami, szczególnie w środkach masowego przekazu, dążą do skłócenia społeczeństwa i podsycania wrogości.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Panie Jezu, ogarnij teraz swym miłosierdziem wszystkich, którzy odrzucili dar życia i przeżywają bolesne poczucie straty i dręczące wyrzuty sumienia, które nie mijają mimo odbytej spowiedzi. Ulecz rany serca, uwolnij z przygniatającego jarzma bólu, obmyj łzy wylewane w samotności.

Spraw, aby ojcowie i matki obciążeni poczuciem winy zaczęli żyć nowym życiem. Wlej w ich serca ufność, by uwierzyli, że nie ma takiego grzechu, który zamykałby drogę do Ciebie, tylko trzeba szczerego nawrócenia i prośby o Twe miłosierdzie.

4. Modlitwa św. Jana Pawła II z encykliki *Evangelium vitae*

K: O Maryjo, Jutrzenko nowego świata, Matko żyjących, Tobie zawierzymy sprawę życia: spójrz, o Matko, na niezliczone rzesze dzieci, którym nie pozwala się przyjść na świat, ubogich, którzy zmagają się z trudnościami życia, mężczyzn i kobiet – ofiary nieludzkiej przemocy, starców i chorych zabitych przez obojętność albo fałszywą litość. Spraw, aby wszyscy wierzący w Twojego Syna potrafili otwarcie i z miłością głosić ludziom naszej epoki Ewangelię życia.

K: Będziemy powtarzali: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za brak szacunku wobec kobiet oczekujących swego dziecka.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za tych, którzy przyczyniają się do zabójstwa dzieci nienarodzonych.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za łamanie praw osoby ludzkiej, a przede wszystkim prawa do życia i do egzystencji godnej człowieka.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za nieetyczne zapłodnienie *in vitro* i wszelkie manipulacje na ludzkich genach.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za egoizm małżonków, przejawiający się w zamknięciu się na przyjęcie nowego życia przez sztuczne niszczenie płodności i lekceważenie w swoim sercu przykazania: „Nie zabijaj!”

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za kontrolę „jakości dziecka” w okresie prenatalnym i rzekomo „legalne” zabijanie z powodów eugenicznych.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za rozbijanie małżeństw, łamanie wierności małżeńskiej, rozwiązłość obyczajów, konflikty rodzinne, uleganie nałogom i nieodpowiedzialne postępowanie.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za nadużycia tzw. edukacji seksualnej dzieci i młodzieży, osłabianie naturalnej wrażliwości i wstydlivosti młodych oraz ośmieszenie cnoty czystości.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za brak szacunku wobec ludzkiego ciała i niewłaściwe myślenie o ludzkiej płciowości.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

K: Za to, że nie traktujemy naszego ciała jako świątyni Ducha Świętego i że nie pamiętamy, iż jest ono przeznaczone do zmartwychwstania i chwały wiecznej.

W: Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

5. Zakończenie

Pieśń: „Pokarmie Aniołów, tyś życia jest źródł”

Błogosławieństwo sakramentalne

Pieśń: „Ty, wszechmocny Panie, naszych serc wzdychanie”

Nabożeństwo pokutne w Roku Jubileuszowym

Ks. Krystian Sammler

Poznań

Nabożeństwo pokutne poprzedza procesyjne wejście do prezbiterium. Na początku niesiony jest krzyż i dwie świece, kapłan ubrany jest w albę i fioletową kapę wraz ze stulą. Można wykorzystać również kadzielnicę. Wówczas po złożeniu krzyża przy ołtarzu okadza się tylko krzyż. Czyni się to na znak szacunku i czci okazanej ukrzyżowanemu za nasze grzechy Chrystusowi.

Po Liturgii słowa Bożego kapłan może wygłosić krótką homilię, która będzie nawiązaniem do usłyszanego Słowa Bożego oraz podpowiedzią dla odprawienia dobrej spowiedzi. Po homilii kapłan zaprasza obecnych do wspólnego aktu pokuty oraz do modlitwy powszechnej. Można wcześniej przygotować dostępne rachunki sumienia, rozdając je przy wejściu.

Następnie kapłan wystawia Najświętszy Sakrament i zachęca do indywidualnej i cichej modlitwy przeproszenia, dziękczynienia i prośby. Gdy wszyscy obecni zakończą sakrament pokuty i pojednania, kapłan na zakończenie nabożeństwa pokutnego udziela błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Pieśń na wejście: „Bądź mi litościw, Boże nieskończony”

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Łaska i pokój od Tego, który jest, który był i który przychodzi, niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

Słowo wstępne

K: Bracia i siostry w jednej wierze. Gromadzimy się we wspólnocie Kościoła, aby prosić Boga o przebaczenie naszych grzechów i ułomności. Jesteśmy pielgrzymami nadziei. Wraz z całym Ludem Bożym przypominamy sobie prawdę, że Jezus Chrystus przez śmierć na krzyżu dokonał naszego odkupienia i otworzył nam drogę ku świętości. Ukrzyżowana Miłość, którą jest Chrystus, uczy nas, że Boże miłosierdzie jest wielkim darem Bożej Opatrzności. Skorzystajmy dziś ze źródeł Bożego przebaczenia. Poprzez zasłuchanie w Boże słowo, modlitwę i spowiedź odnawiajmy w sobie życie dzieci Bożych.

2. Liturgia słowa Bożego

Czytanie z Księgi Proroka Ezechiela (Ez 18,21-23.29-32)

A jeśliby występny porzucił wszystkie swoje grzechy, które popełniał, a strzegł wszystkich moich ustaw i postępowałby według prawa i sprawiedliwości, żyć będzie, a nie umrze: nie będą mu poczytane wszystkie grzechy, jakie popełnił, lecz będzie żył dzięki sprawiedliwości, z jaką postępował. Czyż ma mi zależeć na śmierci występnego – wyrocznia Jahwe Pana – a nie raczej na tym, by się nawrócił i żył?

A jednak Izraelici mówią: Sposób postępowania Jahwe nie jest słuszny. Czy mój sposób postępowania nie jest słuszny, domu Izraela, czy to nie wasze postępowanie jest przewrotne? Dlatego, domu Izraela, będę was sądził, każdego według jego postępowania – wyrocznia Jahwe Pana. Nawróćcie się! Odwróćcie się od wszystkich waszych grzechów, aby wam już więcej nie były sposobnością do przewiny. Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy, któreście popełniali przeciwko mnie, i utwórzcie sobie nowe serce i nowego ducha. Dlaczego mielibyście umrzeć, domu Izraela? Ja nie mam żadnego upodobania w śmierci – wyrocznia Jahwe Pana. Zatem nawróćcie się, a żyć będziecie.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 63 [62],2.3-4.5-6.8-9)

Refren: Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Boże, mój Boże, szukam Ciebie *
i pragnie Ciebie moja dusza.
Ciało moje tęskni za Tobą *
jak zeschła ziemia łaknąca wody.

Refren: Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, *
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.
Twoja łaska jest cenniejsza od życia, *
więc sławić Cię będą moje wargi.

Refren: Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Będę Cię wielbił przez całe me życie *
i wzniosę ręce w imię Twoje.
Moja dusza syci się obficie, *
a usta Cię wielbią radosnymi wargami.

Refren: Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
Do Ciebie lgnie moja dusza, *
prawica Twoja mnie wspiera.

Refren: Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Śpiew przed Ewangelią (por. Ef 1,17-18)

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Niech Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa,
przeniknie nasze serca swoim światłem, *
abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (J 20,19-23)

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i mówił do nich: „Pokój wam”. A to powiedziawszy, pokazał im i ręce, i bok. Tedy uradowali się uczniowie ujrzawszy Pana. Znow więc rzekł do nich Jezus: „Pokój wam! Jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. Po tych słowach tchnął na nich i rzekł do nich: „Weźmijcie Ducha Świętego. Których grzechy odpuscicie, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”.

Oto słowo Pańskie.

Kapłan wygłasza krótką homilię

3. Wspólnotowy akt pokuty

K: Bracia i siostry, stańmy teraz przed Bogiem w prawdzie, uznajmy, że nie zawsze podążamy drogą Dekalogu, i przeprosmy za nasze grzechy, przewinienia i zaniedbania w dobrym.

K: Panie, który przyszedłeś wzywać nie sprawiedliwych, lecz grzeszników, zmiłuj się nad nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

K: Panie, który owcę zaginioną na swych ramionach przyniosłeś do owczarni, zmiłuj się nad nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

K: Panie, który łotrowi skruszonemu raj obiecałeś, zmiłuj się nad nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

K: Panie, który siedząc po prawicy Ojca zawsze żyjesz, by wstawiać się za nami, zmiłuj się nad nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

K: Pan Jezus nauczył nas wołać do Ojca, który jest w niebie. Wypełniając Jego polecenia, świadomi tego, że Bóg błogosławi nam w dobrym i odpuszcza grzechy, a nas zachęca do przebaczenia bliźnim, wspólnie się módlmy:

Ojciec nasz

Modlitwa

K: Boże, Ty przez uniżenie się Twojego Syna podźwignąłeś upadłą ludzkość, udzieli swoim wiernym duchowej radości i spraw, aby oswobodzeni z niewoli grzechu, osiągnęli wieczne szczęście. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

4. Modlitwa powszechna

K: Zanim wystawimy Jezusa w Najświętszym Sakramencie i będziemy dziękować za dar Odkupienia, przeżywając Rok Jubileuszowy, zanieśmy do Boga Ojca, Dawcy miłości przebaczącej, nasze pokorne prośby:

- Módlmy się za Kościół, aby przeżywając Rok Jubileuszowy, umacniał nas jeszcze bardziej w nadziei na odziedziczenie mieszkania w Niebieskim Jeruzalem. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za papieża, biskupów, kapłanów i diakonów oraz za osoby życia konsekrowanego, aby czas świętowania Jubileuszu Odkupienia umacniał ich w radości powołania. Ciebie prosimy...
- Módlmy się o dobre przeżycie sakramentu pokuty i pojednania, abyśmy potrafili przyjąć dar Bożego Miłosierdzia. Ciebie prosimy...
- Módlmy się o umocnienie słabych w wierze, aby przykład naszego życia przyprowadził ich do prawdy, którą jest Chrystus. Ciebie prosimy...
- Módlmy się naszych bliskich zmarłych, aby nasza modlitwa wyprosiła dla nich wiekuistą radość z Jezusem. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za nasze zgromadzenie liturgiczne, abyśmy nigdy nie utracili nadziei na dar życia wiecznego z Jezusem w wieczności. Ciebie prosimy...

K: Wszchemogący wieczny Boże, jeśli tak Twoja wola wysłuchaj nasze prośby, które zanosimy dziękując za dar Odkupienia przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

5. Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Pieśń: „Witam Cię, witam, przenaświętsze Ciało”

Adoracja w ciszy oraz okazja do sakramentu pokuty. Po zakończeniu spowiedzi przez wiernych kapłan odmawia modlitwę św. Faustyny Kowalskiej i udziela błogosławieństwa.

K: Módlmy się.

O wieczna Miłości, Jezu, Któryś się zamknął w Hostii tej,
I kryjesz Majestat Bóstwa – i taisz piękność Twą,
A czynisz to dlatego, by oddać się całej duszy mej,
I by jej nie przerażała wielkością Swą.
O wieczna Miłości, Jezu, Któryś zasłonił się Chlebem,
Odwieczna światłości, niepojęte źródło szczęścia i wesela,
Bo Ty chcesz być mi tu na ziemi niebem,
I jesteś mi wtenczas, gdy miłość Twa Boża mi się udziela (Dz 1569).

6. Błogosławieństwo sakramentalne

Pieśń na zakończenie: „Radośnie Panu hymn śpiewajmy”

Nabożeństwa Słowa Bożego na Tydzień Biblijny (2025 r.) „Nadzieja Chrystusa – światłem na drodze życia”. Celebracja Słowa Bożego

Ks. Piotr Kot

Legnica

Pieśń na wejście: „Chrystus, Chrystus to nadzieja cała nasza”

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Słowo wstępne

K: W 2023 r. papież Franciszek apelował do młodych: „Odkąd została w nas rozpalona iskra nadziei, od czasu do czasu pojawia się zagrożenie, że zostanie ona stłumiona zmartwieniami, lękami i ciężarami codziennego życia. Tymczasem iskra potrzebuje powietrza, aby nadal świecić i odradzać się w wielkim ogniu nadziei. To właśnie delikatny powiew Ducha Świętego podsyca nadzieję. A my na różne sposoby możemy pomóc w jej podsycaniu. Nadzieja jest podsycana przez modlitwę” (Orędzie na XXXVIII Światowy Dzień Młodzieży, *Weselcie się nadzieją*). Idąc za słowem Piotra naszych czasów, gromadzimy się we wspólnocie, aby słuchać Słowa Bożego oraz dzielić się doświadczeniem wiary i nadziei. Dajmy się poprowadzić Słowu do źródła nadziei, które wypływa z głębi tajemnicy Boga objawionej w Jezusie Chrystusie.

Modlitwa

K: Prosimy Cię, Wszechmogący Boże, otwórz nasze serca na Twoje Słowo, abyśmy napełnieni nową nadzieją, kroczyli drogą, która prowadzi do życia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

2. Liturgia Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania (Tora)

Istnieje jedno krótkie słowo, które od tysięcy lat daje początek najważniejszym wydarzeniom historii zbawienia. Niczym echo powraca ono w momentach, w których człowiek wznosi się na wyżyny wiary, otwierając w sobie przestrzeń dla działania Boga – Jego mocy, łaski i Ducha. Może się wydawać, że jest ono jedynie krótką, niewiele znaczącą aklamacją. Tymczasem słowo „Amen” – bo o nim mowa – w czterech znakach zamyka całą wiarę i ufność człowieka. Wybrzmiało ono w centralnym momencie historii Abrahama, któremu przyszłość jawiła się w ciemnych kolorach. Przed laty otrzymał on od Boga obietnicę. Tymczasem czas mijał, a wokół niego niewiele się zmieniało. Pomimo tego, że wszystkie okoliczności wydawały się zapraszać Abrahama do porzucenia nadziei, on wierzył, że Bóg w końcu spełni to, co zapowiedział. Nie mógł przecież złamać raz danego słowa.

Czytanie I:

Czytanie z Księgi Rodzaju (Rdz 15,1-6)

Po tych wydarzeniach Pan tak powiedział do Abrama podczas widzenia: «Nie obawiaj się, Abramie, bo Ja jestem twoim obrońcą; nagroda twoja będzie sowita». Abram rzekł: «O Panie, mój Boże, na cóż mi ona, skoro zbliżam się do kresu mego życia, nie mając potomka; przyszłym zaś spadkobiercą mojej majątności jest Damascenczyk Eliezer». I mówił: «Ponieważ nie dałeś mi potomka, ten właśnie zrodzony u mnie sługa mój zostanie moim spadkobiercą». Ale oto usłyszał słowa: «Nie on będzie twoim spadkobiercą, lecz ten po tobie dziedziczyć będzie, który od ciebie będzie pochodził». I poleciwszy Abramowi wyjść z namiotu, rzekł: «Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić»; potem dodał: «Tak liczne będzie twoje potomstwo». Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za zasługę.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 62)

Refren: Bądźcie odważni, ufający Panu.

Jedynie w Bogu szukaj spokoju, duszo moja, *
bo od Niego pochodzi moja nadzieja.
Tylko On jest opoką i zbawieniem moim, *
On moją twierdzą, więc się nie zachwieję.

Refren: Bądźcie odważni, ufający Panu.

W każdym czasie *
Jemu ufaj, narodzie.
Przed Nim wylejcie wasze serca, *
Bóg jest naszą ucieczką.

Refren: Bądźcie odważni, ufający Panu.

Komentarz do drugiego czytania (Prorocy)

Tylko Bóg może szukać życia w grobie. Doświadczył tego w symboliczny sposób Izrael, który w 586 r. przed Chr. przeżył jedno z najbardziej dramatycznych doświadczeń w swojej historii. Wojska babilońskie pod wodzą Nabuchodonozora wtargnęły do Jerozolimy. Żołnierze zburzyli świątynię, a Izraelici zostali uprowadzeni w nieznane, w głąb nieprzyjaznego imperium. Po ludzku nie było już żadnej nadziei. Dramat wygnańców potęgowała myśl o opuszczeniu ich przez Boga. Pytali: „Gdzie jest Ten, który złączył się z nami przymierzem? Czyżby bogowie Babilonii byli potężniejsi od Boga Abrahama, Izaaka i Jakuba?” Dla wielu izraelskich wygnańców rozłąka z ojczyzną nie była tak bolesna jak ciemność, która spowiła ich dusze. Ze świątyni, która dotąd strzegła „Chwały Boga”, pozostała ruina. Nie było już ofiar całopalnych i pokarmowych, zamilkli harfiarze i śpiewacy. Ciągący się korowód żydowskich wygnańców przybrał kształt konduktu żałobnego. Nadzieja wiary została zakopana w babilońskim grobowcu. W takiej sytuacji Pan Bóg powołał proroka Ezechiela, żeby na nowo rozpałił pośrodku ciemności światło nowego życia.

Czytanie II:

Czytanie z Księgi Proroka Ezechiela (Ez 37,9-14)

I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powiej po tych pobitych, aby ożyli». Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstąpił w nich, a ożyli i stanęli na nogach – wojsko bardzo, bardzo wielkie. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: „Wyschły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas”. Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – wyrocznia Pana Boga.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 102)

Refren: Wysłuchaj, Panie, mojego wołania.

Panie, wysłuchaj modlitwę moją, *
a moje wołanie niech przyjdzie do Ciebie.
Nie ukrywaj przede mną swojego oblicza, †
nakłoń ku mnie Twe ucho, *
w dniu, w którym Cię wzywam, szybko mnie wysłuchaj!

Refren: Wysłuchaj, Panie, mojego wołania.

Poganie będą się bali imienia Pana, *
a Twej chwały wszyscy królowie ziemi,
bo Pan odbuduje Syjon *
i ukaże się w swym majestacie.

Refren: Wysłuchaj, Panie, mojego wołania.

Pan przychylił się ku modlitwie opuszczonych *
i nie odrzucił ich modłów.
Należy to zapisać dla przyszłych pokoleń, *
lud, który się narodzi, niech wychwala Pana.

Refren: Wysłuchaj, Panie, mojego wołania.

Spojrzał Pan z wysokości swego przybytku, *
popatrzył z nieba na ziemię,
aby usłyszeć jęki uwięzionych, *
aby skazanych na śmierć uwolnić.

Refren: Wysłuchaj, Panie, mojego wołania.

Komentarz do trzeciego czytania (Apostoł)

„Nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” – napisał św. Paweł w Liście do Rzymian. Żyjący cztery wieki później św. Augustyn z Hippony, wielki doktor Kościoła zachodniego, dodał do tych słów Apostoła Narodów ważne stwierdzenie: „Obecnym naszym życiem jest nadzieja. Później naszym życiem będzie wieczność. Życiem życia śmiertelnego jest nadzieja życia nieśmiertelnego”.

Bez nadziei nie da się żyć. Bez nadziei nie ma uzasadnienia dla krzyża, zmagania, cierpienia i poświęcenia. Zwrócił na to uwagę papież Benedykt XVI w encyklice *Spe salvi*: „Odkupienie zostało nam ofiarowane w tym sensie, że została nam dana nadzieja, nadzieja niezawodna, mocą której możemy stawić czoło naszej terażniejszości: terażniejszość, nawet uciążliwą, można przeżywać i akceptować, jeśli ma jakiś cel i jeśli tego celu możemy być pewni, jeśli jest to cel tak wielki, że usprawiedliwia trud drogi”. Słuchajmy z uwagą słów św. Pawła o nadziei, którą przynosi Jezus Chrystus.

Czytanie III:

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian (Rz 5,1-5)

Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość – wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś – nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Oto słowo Boże.

Pieśń: „Tylko w Twoim miłosierdziu”

Komentarz do Ewangelii

Zmartwychwstały Chrystus ma moc przemienić pełną lęków i zwątpienia noc w jasny dzień. Widać to we fragmencie 24. rozdziału Ewangelii św. Łukasza. Słuchając opowiadania o uczniach uciekających z Jerozolimy do Emaus, dołączymy do grona ludzi wszystkich czasów, którzy przyniesieni ciężarem krzyża popadają w zwątpienie i rezygnację. Właśnie wtedy przychodzi Jezus. Jego obecność – nieco tajemnicza, ale rzeczywista – zmienia wszystko. Przed uczniami otwiera się nowa perspektywa. Mając obok siebie Zmartwychwstałego, widzą, że życie – nawet najtrudniejsze i naznaczone cierpieniem – ma sens. Zmartwychwstały Chrystus daje nam nowe spojrzenie na naszą historię – spojrzenie pełne nadziei.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ja jestem światłością świata. *

Kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (Łk 24,13-33a)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwiesi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego?» Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie anio-

łów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli». Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy.

Oto słowo Pańskie.

Z posynodalnej adhortacji apostołskiej Ojca Świętego Franciszka ***Christus vivit:***

Chrystus żyje. On jest naszą nadzieją, jest najpiękniejszą młodością tego świata. Wszystko, czego dotknie, staje się młode, staje się nowe, napełnia się życiem. (...) On jest w tobie, jest z tobą i nigdy cię nie opuszcza. Niezależnie od tego, jak bardzo byś się oddalił, Zmartwychwstały jest obok ciebie, wzywa cię i czeka na ciebie, abyś zaczął od nowa. Kiedy czujesz się stary z powodu smutku, urazów, lęków, wątpliwości lub porażek, On będzie przy tobie, aby na nowo dać ci siłę i nadzieję. (...)

On żyje! Trzeba to często przypominać, ponieważ grozi nam, że będziemy przyjmowali Jezusa Chrystusa tylko jako dobry przykład z przeszłości, jako wspomnienie, jako kogoś, kto nas zbawił dwa tysiące lat temu. To by na nic się nie zdało, zostawiłoby nas takimi samymi, jakimi byliśmy wcześniej, nie wyzwoliłoby nas. Ten, kto napełnia nas swoją łaską, Ten, który nas wyzwala, Ten, który nas przemienia, Ten, który nas leczy i umacnia, to Ktoś, kto żyje. To zmartwychwstały Chrystus, pełen życia nadprzyrodzonego, przyodziany w nieskończone światło. Dlatego święty Paweł powiedział: „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara” (1 Kor 15,17).

Jeśli On żyje, to naprawdę może być obecny w twoim życiu, w każdej chwili, aby napełnić je światłem. Tak więc nigdy nie będzie więcej samotności ani opuszczenia. Nawet gdyby wszyscy odeszli, On będzie, tak jak

obietcał: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). On napełnia wszystko swoją niewidzialną obecnością i gdziekolwiek pójdziesz, będzie na ciebie czekał. Ponieważ On nie tylko przyszedł, ale przychodzi i będzie przychodził każdego dnia, aby zaprosić cię do pójścia w kierunku coraz to nowego horyzontu.

Kontempluj Jezusa szczęśliwego, przepełnionego radością. Raduj się ze swoim Przyjacielem, który zwyciężył. Zabili świętego, sprawiedliwego, niewinnego, ale On zwyciężył. Zło nie ma ostatniego słowa. Także w twoim życiu zło nie będzie miało ostatniego słowa, ponieważ twój Przyjaciel, który cię kocha, chce w tobie zatriumfować. Wybawca twój żyje.

Skoro On żyje, to jest to gwarancją, że dobro może znajdować sobie drogę w naszym życiu i że nasze trudy będą czemuś służyć. Wtedy możemy zaprzestać narzekań i patrzeć w przyszłość, ponieważ z Nim można zawsze patrzeć w przyszłość. To jest pewność, jaką mamy. Jezus jest wiecznie żywy. Trzymając się Go, będziemy żyli i bez szkody przejdziemy przez wszystkie formy śmierci i przemocy, które czają się po drodze.

Każde inne rozwiązanie okaże się słabe i tymczasowe. Może przyda się na jakiś czas i potem znowu znajdziemy się bezbronni, porzuceni, narażeni na niepogodę. Natomiast z Nim serce jest zakorzenione w dogłębnym bezpieczeństwie, które trwa niezależnie od wszystkiego. Święty Paweł mówi, że chce być zjednoczony z Chrystusem, aby poznać Go i doświadczyć „mocy Jego zmartwychwstania” (por. Flp 3,10). Jest to moc, która objawi się wiele razy również w waszym życiu, ponieważ On przyszedł, aby dać ci życie „i to życie w obfitości” (por. J 10,10).

Jeśli potrafisz docenić sercem piękno tej nowiny i pozwolisz, by spotkał cię Pan; jeśli pozwolisz się kochać i zbawić przez Niego; jeśli nawiążesz z Nim przyjaźń i zaczniesz rozmawiać z żywym Chrystusem o konkretnych sprawach twojego życia, to będzie wspaniałe doświadczenie, będzie to doświadczenie podstawowe, które będzie wspierało twoje życie chrześcijańskie.

3. Modlitwa Kościoła

K: W Jezusie Chrystusie otrzymaliśmy dostęp do źródła nadziei, która zawieść nie może, dlatego z ufnością wołajmy do Pana: Wysłuchaj nas, Panie.

W: Wysłuchaj nas, Panie.

K: Aby chrześcijanie w duchu radości świadczyli o obecności Chrystusa zmartwychwstałego w świecie.

W: Wysłuchaj nas, Panie.

K: Aby pasterze Kościoła byli nieustrudzonymi głosicielami nadziei zbawienia.

W: Wysłuchaj nas, Panie.

K: Aby ludzie pogrążeni w zwątpieniu i lęku zostali napełnieni światłem Ewangelii życia.

W: Wysłuchaj nas, Panie.

K: Aby cały świat poznał Chrystusa i w Niego uwierzył.

W: Wysłuchaj nas, Panie.

K: Abyśmy my sami nigdy nie utracili wiary i trwali w nadziei życia wiecznego.

W: Wysłuchaj nas, Panie.

Można dodać wezwania spontaniczne.

K: Panie, Jezu Chryste, usłysz nasze wołanie i przyjdź nam z pomocą. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: Amen.

Ojciec nasz

Modlitwa końcowa

K: Boże, nasz Ojciec, poznaliśmy Twój święty zamysł, który najpierw objawiłeś w Słowach Pisma, a później wypełniłeś w Słowie Wcielonym – Jezusie Chrystusie. Spraw, abyśmy oświeceni przez Słowo i napełnieni nadzieją, która zawieść nie może, z radością podążali drogą zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

4. Błogosławieństwo końcowe

Pieśń: „Głoś imię Pana”

Nabożeństwo dziękczynno-przebłagalne w jubileuszowym kościele stacyjnym w diecezji

Ks. Witold Kalmucki

Kalisz

Nabożeństwo ma charakter Liturgii słowa zakończonej adoracją eucharystyczną. Jeśli będzie odprawiana Msza św., to Liturgię słowa można zaczerpnąć z poniższej propozycji, a adorację przeprowadzić po Eucharystii. Już przy organizacji pielgrzymki do kościoła stacyjnego można zachęcić wiernych, aby z tego „gestu wyjścia” uczynić akt wiary, w świetle którego wyrazimy nasze dziękczynienie wobec Boga, doznamy przebaczenia i zmierzmy się z tym, co trudne w naszym życiu.

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Słowo wstępne

K: Rok Jubileuszowy jest darem, który otrzymaliśmy od Pana. Przeżywamy go w takich, a nie innych okolicznościach naszego życia. Sposób, w jaki żyjemy w tym świecie, często prowadzi nas do smutku i przygnębienia. Spróbujmy, dzięki wierze w Chrystusa, poszukać nowej drogi, nowego stylu odczuwania czasu i życia, aby doświadczać jak najwięcej radości w naszej codzienności. Prośmy Ducha Świętego, aby uczynił nas wrażliwymi na obecność Boga w naszym życiu i pozwolił doświadczyć Jego przebaczącej siły.

Pieśń do Ducha Świętego: „Duchu Święty, przyjdź, prosimy”

Jeśli nie ma możliwości zaśpiewania, odmawia się modlitwę:

K: Duchu Święty, Boże! Utwierdź to, czego w nas dokonałeś, i strzeż Twoich darów w sercach wszystkich wiernych, abyśmy nie wstydzili się wyznawać przed światem Chrystusa ukrzyżowanego, a Jego przykazania wypełniali z pełnym miłości oddaniem.

W: Amen.

2. Liturgia słowa Bożego

Czytanie z Księgi Liczb (Lb 21,4-9)

Od góry Hor szli w kierunku Morza Czerwonego, aby obejść ziemię Edom; podczas drogi jednak lud stracił cierpliwość. I zaczęli mówić przeciw Bogu i Mojżeszowi: „Czemu wyprowadziliście nas z Egiptu, byśmy tu na pustyni pomarli? Nie ma chleba ani wody, a uprzykrzył się nam już ten pokarm mizerny”. Zesłał więc Pan na lud węże o jadzie palącym, które kąsały ludzi, tak że wielka liczba Izraelitów zmarła. Przybyli więc ludzie do Mojżesza, mówiąc: „Zgrzeszyliśmy, szemrząc przeciw Panu i przeciwko tobie. Wstaw się za nami do Pana, aby oddalił od nas węże”. I wstawił się Mojżesz za ludem. Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: „Sporządź węża i umieść go na wysokim palu; wtedy każdy ukąszony, jeśli tylko spojrzy na niego, zostanie przy życiu”. Sporządził więc Mojżesz węża miedzianego i umieścił go na wysokim palu. I rzeczywiście, jeśli kogo wąż ukąsił, a ukąszony spojrzał na węża miedzianego, zostawał przy życiu.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 86 [85],3-4.5-6.9-10 [R.: por. 15a])

Refren: Panie, Ty jesteś Bogiem miłosiernym.

Panie, zmiłuj się nade mną, *
bo nieustannie wołam do Ciebie.
Uradow duszę swego sługi, *
ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę.

Refren: Panie, Ty jesteś Bogiem miłosiernym.

Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i łaskawy, *
pełen łaski dla wszystkich, którzy Cię wzywają.
Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją *
i zważ na głos mojej prośby.

Refren: Panie, Ty jesteś Bogiem miłosiernym.

Przyjdą wszystkie ludy przez Ciebie stworzone †
i Tobie, Panie, oddadzą pokłon, *
będą sławiły Twe imię.
Bo Ty jesteś wielki i czynisz cuda, *
tylko Ty jesteś Bogiem.

Refren: Panie, Ty jesteś Bogiem miłosiernym.

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian (Rz 5,1-2.5-8)

Bracia:

Dostąpiwszy usprawiedliwienia dzięki wierze, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa; dzięki Niemu uzyskaliśmy na podstawie wiary dostęp do tej łaski, w której trwamy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany. Chrystus bowiem umarł za nas, jako za grzeszników, w oznaczonym czasie, gdy jeszcze byliśmy bezsilni. A nawet za człowieka sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść śmierć. Bóg zaś okazuje nam swoją miłość właśnie przez to, że Chrystus umarł za nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami.

Oto słowo Boże.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Otrzymaliście Ducha przybrania za synów,
w którym wołamy: „Abba, Ojcze”.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (Łk 1,39-56)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Two-

jego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”. Wtedy Maryja rzekła:

„Wielbi dusza moja Pana,
i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.
Bo wejrzał na uniżenie swojej służebnicy.
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą
wszystkie pokolenia,
gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.
Święte jest Jego imię,
a Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie
nad tymi, co się Go boją.
Okazał moc swego ramienia,
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.
Stracił władców z tronu, a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem,
pomny na swe miłosierdzie.
Jak przyobiegał naszym ojcom,
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki”.

Maryja pozostała u niej około trzech miesięcy; potem wróciła do domu.

Oto słowo Pańskie.

Homilia (sugestie)

W poszukiwaniu szczęścia, swojego miejsca na ziemi, człowiek przemierza ogromne obszary. Zarówno w wymiarze duchowym, jak i przestrzennym. Często doświadczamy zagubienia, bo świat ulega pokusie wielkich liczb, spychając na margines maluczkich. Samowystarczalność to ostatecznie przekleństwo dla człowieka, który przecież nie jest pozostawiony sam sobie. Czy zdaję sobie sprawę z tego, że z powodu samowystarczalności doświadczam smutku? Że izoluje mnie ona od drugiego człowieka?

Bóg poprzez konkretne wydarzenia staje się bliski każdemu człowiekowi. Czasami Jego interwencja jest wstrząsem (kąsające węże), innym razem – napomnieniem (Jonasz). Może są sytuacje w moim życiu, które mnie boleśnie dotknęły? Bóg nie usuwa problemów z naszego życia, używając magicznego przycisku, ale daje nadzieję większą niż problemy. Poprzez

kraty więzienia naszego smutku do serca docierają promienie Bożej miłości, która nikogo nie odpycha i nikim nie gardzi, ponieważ Chrystus nie patrzy na liczby, tylko na twarze. Nasze oblicza są oszpecone grzechem, ale Bóg przywraca nam piękno poprzez przebaczenie. Chce nadal się z nami przyjaźnić, pomimo krzywdy, którą wyrządzamy Jemu i sobie.

Spróbujmy poprzez adorację, modlitwę Mszę św. odkryć Boga, który wypełnia nasz czas i naszą przestrzeń. To właśnie spoglądanie na Chrystusa leczy rany zadane przez nienawiść i przemoc. Potrzeba odwagi, by dokonać uwolnienia serca z niszczących więzów nieprzebaczenia. Potrzeba odwagi, aby wyjść z orędziem o pokoju ku drugiemu.

Po homilii chwila ciszy.

3. Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Pieśń: „Ja wiem, w kogo ja wierzę”

Uwielbienie

K: Błogosławimy Cię, Panie, w tajemnicy stworzenia świata i każdego człowieka. Dla każdego z nas przewidziałeś czas i miejsce. Błogosławimy Cię, Panie, w tajemnicy ratunku świata w darze zbawienia. Każdy może dostąpić odpuszczenia win. Błogosławimy Cię w darze otwarcia Nieba bram, niech błogosławi Cię każdy dzień naszego życia i każda istota żywa.

Psalm 139,1-12

Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,
widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
Choć jeszcze nie ma słowa na języku:
Ty, Panie, już znasz je w całości.
Ty ogarniasz mnie zewsząd
i kładziesz na mnie swą rękę.
Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza,
zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
Gdzież się oddalę przed Twoim duchem?

Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś;
jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę.
Gdybym przybrał skrzydła jutrzeńki,
zamieszkał na krańcu morza:
tam również Twa ręka będzie mnie wiodła
i podtrzyma mnie Twoja prawica.
Jeśli powiem: „Niech mię przynajmniej ciemności okryją
i noc mnie otoczy jak światło”:
sama ciemność nie będzie ciemna dla Ciebie,
a noc jak dzień zajaśnieje:
mrok jest dla Ciebie jak światło.

Pieśń: „Pokarmie Aniołów, Tyś życia jest zdrój”

Dziękczynienie

K: Dziękujemy Ci, Panie, za wszystko, co nam dajesz. Dzisiaj szczególnie za łaskę wiary i za Twoje przebaczenie, za głosicieli Ewangelii, za sakrament Eucharystii oraz pokuty i pojednania. Dziękujemy za drogę powrotu, której nigdy nie zamykasz, i za nieprzebrane źródła nadziei, której tak bardzo dziś potrzebujemy. Dziękujemy, że z miłością znosisz nasze niepowodzenia i upadki.

Psalm 40,2-3.4.18

Z nadzieją czekałem na Pana,
a On się pochylił nade mną
i wysłuchał mego wołania.
Wydobył mnie z dołu zagłady, z błotnego grzęzawiska,
stopy moje postawił na skale
i umocnił moje kroki.
Włożył mi w usta pieśń nową,
śpiew dla naszego Boga.
Wielu to ujrzy i przejmie ich trwoga,
i zaufają Panu.
Ja zaś jestem ubogi i nędzny,
ale Pan troszczy się o mnie.
Tyś moim wspomóżycielem i wybawcą,
Boże mój, nie zwlekaj.

Pieśń: „Upadnij na kolana, ludu czią przejęty”**Przebłaganie**

K: Przepraszamy, że nie chcieliśmy być Twoimi dziećmi. Przepraszamy, że woleliśmy „opiekę” kłamcy, zamiast Twoją czułą obecność. Przepraszamy, że woleliśmy bezdroża i pobocza, zamiast drogi, która jest pewna i prosta. Zmiłuj się nad nami w naszym nieszczęściu i każdym bólu naszego życia.

Psalm: 51 (50),3-4.12-13.14-15

Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskowości swojej, *
w ogromie swej litości zglądź moją nieprawość.
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *
i oczyść mnie z grzechu mojego.
Stwórz, Boże, we mnie serce czyste *
i odnow we mnie moc ducha.
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza *
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.
Przywróć mi radość Twojego zbawienia *
i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.
Będę nieprawych nauczał dróg Twoich *
i wrócą do Ciebie grzesznicy.

Pieśń: „W sakramencie utajony”**Prośba**

K: Panie, Ty znasz nasze cierpienia. Prosimy Cię, daj nam dość męstwa, abyśmy potrafili je znosić. Szczególnie prosimy Cię o łaskę głębokiej, szczerzej i ewangelicznej wiary w obliczu tego, czego nie rozumiemy. Prosimy o przemianę serc i pomnożenie ufności w Twoje miłosierdzie. Dozwól, abyśmy nigdy nie podawali się rozpaczy, ale ufali Twojej świętej woli.

Pieśń: „Całe stworzenie wielbi Boga” (Dn 3,57-88.56)

Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.
Błogosławcie Pana, aniołowie Pańscy, *
błogosławcie Pana, niebios.
Błogosławcie Pana, wszelkie wody podniebne, *

błogosławcie Pana, wszystkie potęgi.
Błogosławcie Pana, słońce i księżycu, *
błogosławcie Pana, gwiazdy na niebie.
Błogosławcie Pana, deszcze i rosy, *
błogosławcie Pana, wszystkie wichry niebieskie.
Błogosławcie Pana, ogniu i żarze, *
błogosławcie Pana, upale i chłodzie.
Błogosławcie Pana, rosy i szrony, *
błogosławcie Pana, mrozy i zimna.
Błogosławcie Pana, lody i śniegi, *
błogosławcie Pana, dnie i noce.
Błogosławcie Pana, światło i ciemności, *
błogosławcie Pana, błyskawice i chmury.
Niech ziemia błogosławi Pana, *
niech Go chwali i wywyższa na wieki.
Błogosławcie Pana, góry i pagórki, *
błogosławcie Pana, wszelkie rośliny na ziemi.
Błogosławcie Pana, źródła wodne, *
błogosławcie Pana, morza i rzeki.
Błogosławcie Pana, wieloryby i morskie stworzenia, *
błogosławcie Pana, wszelkie ptaki powietrzne.
Błogosławcie Pana, dzikie zwierzęta i trzody, *
błogosławcie Pana, synowie ludzcy.
Błogosław Pana, Izraelu, *
chwal Go i wywyższaj na wieki.
Błogosławcie Pana, kapłani Pańscy, *
błogosławcie Pana, słudzy Pańscy.
Błogosławcie Pana, duchy i dusze sprawiedliwych, *
błogosławcie Pana, święci i pokornego serca.
Błogosławcie Pana, Chananiaszu, Azariaszu i Miszaelu, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.
Błogosławmy Ojca i Syna, i Ducha Świętego, *
chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.
Błogosławiony jesteś, Panie, na sklepieniu nieba, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Pieśń: „Pobłogosław, Jezu drogi”

Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa

K: Panie Jezu Chryste, w Twoim Najświętszym Sercu pragniemy złożyć wszystkie nasze radości i smutki, plany i nadzieje, nasze rozczarowania i sukcesy, nasze wczoraj, dziś i jutro:

Kyrie, eleison, Chryste, eleison, Kyrie, eleison.

Chryste, usłysz nas,

Chryste, wysłuchaj nas,

Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Serce Jezusa, Syna Ojca przedwiecznego, zmiłuj się nad nami

Serce Jezusa w łonie Matki-Dziewicy przez Ducha Świętego utworzone,

Serce Jezusa, ze Słowem Bożym istotowo zjednoczone,

Serce Jezusa, nieskończonego majestatu,

Serce Jezusa, świątynio Boga,

Serce Jezusa, przybytku Najwyższego.

Serce Jezusa, domie Boży i bramo niebios,

Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,

Serce Jezusa, sprawiedliwości i miłości skarbnico,

Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne,

Serce Jezusa, cnót wszystkich bezdenna głębino,

Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze,

Serce Jezusa, królu i zjednoczenie serc wszystkich,

Serce Jezusa, w którym są wszystkie skarby mądrości i umiejętności,

Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa,

Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec bardzo upodobał,

Serce Jezusa, z którego pełni wszyscyśmy otrzymali,

Serce Jezusa, odwieczne upragnienie świata,

Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia,

Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają,

Serce Jezusa, źródło życia i świętości,

Serce Jezusa, przebłaganie za grzechy nasze,

Serce Jezusa, zelżywością napełnione,

Serce Jezusa, dla nieprawości naszych starte,

Serce Jezusa, aż do śmierci posłuszne,

Serce Jezusa, włócznią przebite,

Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy,

Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie nasze,
Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze,
Serce Jezusa, krwawa ofiara grzeszników,
Serce Jezusa, zbawienie ufających Tobie,
Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających,
Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świętych,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K: Jezu cichy i pokornego Serca.

W: Uczynź serca nasze według Serca Twego.

K: Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, wejrzyj na serce najmilszego Syna Swego i na chwałę, i zadośćuczynienie, jakie w imieniu grzeszników Ci składa, daj się przebłagać tym, którzy żebrzą Twego miłosierdzia, i racz udzielić przebaczenia w imię tegoż Syna Swego, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

4. Błogosławieństwo sakramentalne

Pieśń przed błogosławieństwem: „Pan zstąpił z nieba”

K: Módlmy się. Boże, nasz Ojczy, oświeć nasze serca światłem wiary i rozpal ogniem miłości, abyśmy w duchu i prawdzie z całym oddaniem wielbili Chrystusa, którego w Najświętszym Sakramencie czcimy jako naszego Boga i Pana. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

Pieśń na zakończenie: „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”

Nabożeństwo w intencji dzieci z okazji Świątowych Dni Dzieci

Ks. Łukasz Gąsiorowski

Koszalin

„Oto czynię wszystko nowe” (Ap 21,5b)

Motyw przewodni: ekologia, wojna, papież Franciszek, rodzina, dzieci.

Dekoracja, potrzebne rzeczy: Ikona Jezusa i Przyjaciela, naczynia z piaskiem (ilość w zależności od liczby dzieci/rodzin), świece.

Rozpoczęcie scenką: „Przyjaciel złamanych serc”

Osoby: bohaterka (tutaj: Gośka), trzy koleżanki, kolega, pracodawczyni, Jezus.

Rekwizyty: stolik, przezroczysta taśma klejąca (pocięta na kawałki przyklejona od spodu do blatu stolika), alba, bohaterka i Jezus mają zawieszona na szyi kartonowe serca, serce Jezusa jest z narysowanym krzyżem.

Przebieg przedstawienia

1. Scena:

Wychodzą dwie koleżanki i dziewczyna. Gestykują do słów, które są wypowiedane. Pierwsza koleżanka mówi:

– Po prostu wspaniale, Gośka. Przez ciebie przegraliśmy.

Druga koleżanka mówi:

– Każdy mógł obronić tę piłkę, ale z ciebie ciele.

Pierwsza:

– Zawsze wiedziałam, że nie powinniśmy włączyć cię do drużyny.

Odrywają kawałek serca Gosi, rzucają na ziemię i odchodzą.

2. Scena

Wchodzi kolega z koleżanką. Rozmawiają ze sobą. Nie widzą Gosi, a Gosia nie widzi ich. Kolega mówi:

- Skoro Piotrek jedzie z nami, to nie będziemy mieli miejsca w samochodzie.

Koleżanka:

- No cóż, po prostu powiemy Goście, że nie może z nami jechać.

Zauważają Gośćkę i chłopak mówi:

- Cześć, Gośka! Słuchaj, ale mamy złe wieści, obawiam się, że nie będziesz się mogła z nami zabrać się w góry.
- Właśnie tak się składa, że nie ma dla ciebie miejsca – dodaje koleżanka.

Kolega:

- Piotrek zdecydował się z nami jechać i oczywiście z nim będzie znacznie weselej niż z tobą.

Odrywiają kolejny kawałek serca i roześmiani odchodzą.

3. Scena

Wchodzi pracodawczyni. Zauważa Gośćkę i mówi:

- Gośka, chciałabym z tobą porozmawiać. I ty to nazywasz sprawozdaniem? Dla mnie to jest czyste lenistwo. Musisz wreszcie zacząć przykładać się do tego, co robisz, albo, niestety, będziemy musieli ciebie zwolnić.

Ona także odrywa kawałek serca i odchodzi.

4. Scena

Gosia z wielkim żalem przygląda się swemu poranionemu sercu. Zaczyna udawać, że wszystko jest w porządku, że nic się nie stało. Potem jednak załamuje się. Wchodzi Jezus, dotyka ją, zbiera kawałki serca. Zdejmuje serce Gosi i przykleja kawałki taśmą klejącą. Sklejone serce podaje Gosi, jednak cofa rękę, zdejmując swoje serce i podaje jej, a serce Gosi nakłada na siebie. Przytula Gosię i razem odchodzą.

Powyższe sceny można również przygotować w taki sposób, że występujące w nich osoby będą się posługiwały gestami, a słowa, które padają

w scenach, zostaną wcześniej nagrane i odtworzone. Proponowana piosenka może się w tym wypadku stać tłem dla gestów i zachowania Gosi.

Komentarz do scenki

Można powiedzieć o tym, że nasze serce także jest okaleczane przez to, że słyszymy o wojnie, mamy kłopoty w domu, coraz częściej dociera do nas, że nasza ziemia jest niszczona. Dlatego papież Franciszek zaproponował, aby dzieci z całego świata spotkały się razem w Rzymie oraz innych miejscach świata, by porozmawiać i pomodlić się o tym, że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za przyszłość i szczęście naszych rodzin i tego świata.

Trzeba powiedzieć, że spotykamy się pod hasłem, które nawiązuje do słów Apokalipsy: „Oto czynię wszystko nowe” (Ap 21,5), wskazujące, że Pan Bóg nie zapomniał o tym świecie i swoją miłością troszczy się o każdego z nas, przemieniając serca ludzkie swoją łaską i wypełnia nas miłością.

Konferencja

W konferencji warto poruszyć m.in. następujące tematy: poszanowanie przyrody, budowanie relacji w swoich rodzinach w oparciu o miłość i o dobre uczynki.

Można również dzieciom zadać pytania:

- Naszym zadaniem jest troska o otaczający nas świat. Co możemy zrobić, aby również następne pokolenia ludzi mogły się nim cieszyć?
W jaki sposób każdy z nas może mieć swój udział w zachowaniu czystego powietrza, czystej wody czy nieskażonej gleby?

Modlitwa przed ikoną

Konferencja ma poprowadzić do modlitwy o ustanie wojen na świecie i poszanowanie godności drugiego człowieka.

Uroczystość Bożego Ciała 2025 – rozważania do czterech ołtarzy

Ks. Ryszard Podpora

Lublin

1. Ołtarz I

Światowa pandemia i wojna wniosły w życie ludzi lęk i zagubienie. Wiele osób poczuło się jak dzieci bez Ojca, stali się duchowymi sierotami. Zwątpili we wiarę. Nie zabrakło wtedy wołań: Boże, czy już Cię nie obchodzimy? To był znak, że brakuje wiary w to, że Pan jest blisko, że czuwa, że dał światu wielką armię ludzi uczonych, by nam pomogli. I chociaż wiele razy słychać słowa Jezusa: „bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”, „pijcie, bo to jest moja Krew”, krucha jest wiara w tę obecność Pana wśród swego ludu.

Jak wtedy, tak i dziś ten sam Chrystus idzie z nami, choć ukryty, lecz prawdziwy. Jest jak my – Pielgrzymem. Bo obecność Boża i miłość Jego jest zawsze wierna, prawdziwa i realna.

2. Ołtarz II

Człowiek buduje sobie dom, który się pali, stawia cysterny na wodę, które przeciekają. Tworzy własną nadzieję, która nie sięga Boga. Buduje nowe szczęście, ale już bez Boga. I woła, że nie popełni błędów poprzednich pokoleń. Idzie przez świat, ale własną, ludzką mocą, bo już nie wierzy w moc modlitwy i adoracji Boga. A oto woła Jezus: „Żal mi tego ludu!” Bo ludzka nadzieja jest za krótka. Chrystus wzywa, by uwierzyć w Jego miłującą obecność. By jemu złożyć w opiekę kruche istnienie człowieka i całą codzienność znaczoną nawet brakiem chleba. Bo Jemu zależy na człowieku, by ten odkrył sens tej modlitwy: „Boże, Ty wszystko wiesz i o nic już nie trzeba Cię pytać”.

3. Ołtarz III

Tak bardzo człowiek chce zobaczyć Boga. Ufa nauce, że ona mu pomoże w tym spotkaniu twarzą w twarz. A jednak oczy ludzkości pozostają na tajemniczej uwięzi, tak że trudno poznać Pana. Obecny w Najświętszym Sakramencie Chrystus wciąż pobudza ludzi swoją łaską i ożywia wiarę w człowieku. On pozwala się dotknąć ludzkim oczom, adorować Jego eucharystyczną obecność i mówi: „Ja żyję! Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary”. Boska mądrość ustanowiła Najświętszy Sakrament, aby człowiek widział cel swego życia. Dziś człowiek, zmęczony wojną i zdezorientowany, woła: „Boże, przywróć mi wiarę w Twą żywą obecność, podaj drobinę sensu, bym rozumiał, kim jestem, podaj pokarm, bym nie łaknął, i nadzieję, by była mi lampą pod stopy”.

4. Ołtarz IV

„Moja dusza bardzo mnie boli, czuję się zraniony, bo utraciłem Ciebie, zwątpiłem w Twoją miłującą obecność. Weź mnie, proch ziemi, uczyni z tego prochu glinę i jak Garncarz stwórz mnie na nowo, utwórz we mnie człowieka który wie, kim jest, dokąd podąża, jaki sens ma cierpienie”. Czyż to nie jest modlitwa dla każdego z nas?

Podział osłabia chrześcijan, czyni ich niewiarygodnymi wobec całego świata. Wołamy, by Bóg dał wierzącym w Niego swoją twarz, by inny człowiek przez świadectwo życia wierzących odkrył w Bogu gwiazdę świecąca, poranną, która oświeciła całe ludzkie istnienie. Niech w Chlebie Eucharystii ludzkość zobaczy Jezusa. Niech i ci, którzy karmią się Komunią Świętą, stają się ludźmi Eucharystii.

Propozycje przeżycia uroczystości Zesłania Ducha Świętego w trakcie Wielkiej Nowenny przed Jubileuszem Odkupienia

Ks. Paweł Chyla

Opole

Niedziela Zesłania Ducha Świętego, a także nowenna przed tą uroczystością, przeżywane w łączności z całym Kościołem w Polsce, wpisują się w obchód trwającą 9 lat Wielkiej Nowenny przed Jubileuszem Odkupienia. Zachęcamy, aby ten czas przeżyć jako szczególną okazję do wspólnego wołania o Ducha Świętego, moment podkreślania doniosłości dzieła Odkupienia, jak również dziękczynienia i uwielbiania Boga za ten dar dla świata. Poniżej zamieszczamy przykładowe propozycje duszpasterskie i liturgiczne na ten czas.

1. Nowenna przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego

Serdecznie zachęcamy, aby w naszych parafiach kontynuować lub przywrócić wspólne przeżywanie Nowenny przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego. Można ją odprawiać na zakończenie Mszy św. lub podczas nabożeństwa majowego lub czerwcowego. Nowenna w roku 2025 powinna rozpocząć się w piątek 30 maja. Poniżej przykładowy teksty nowenny¹.

I, IV i VII dzień nowenny (30 maja, 2 i 5 czerwca)

Pieśń: „Duchu Święty, przyjdź, prosimy”

Kapłan (K): Panie Jezu Chryste! W dniu Wniebowstąpienia nakazałeś swym Apostołom „nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca”. Mówiłeś do nich: „Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym (...) Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzy-

---

¹ Teksty modlitwy za: H.J. Sobeczko (red.), *Agenda liturgiczna*, Opole 2023⁸, s. 222-224.

macie Jego moc i będziecie moimi świadkami (...) aż po krańce ziemi” (Dz 1,4-8). Za przykładem Apostołów, którzy z Maryją, Matką Twoją, i innymi uczniami Twoimi trwali dziewięć dni jednomyślnie na modlitwie, także i my pragniemy się przygotować przez wspólną modlitwę na przyjście Ducha Świętego. Dlatego prosimy Cię: „Ześlij na nas Ducha Twojego”.

Wierni (W): Ześlij na nas Ducha Twojego.

K: Panie Jezu, który jesteś Prawdą, Mądrością i Odblaskiem Ojca, ześlij Twoją światłość i prawdę, abyśmy zawsze słowem i czynem byli Twoimi świadkami wobec wszystkich ludzi.

W: Ześlij na nas Ducha Twojego.

K: Panie Jezu, który wstąpiłeś do Ojca, ześlij na nas Tego, którego obiecałeś, abyśmy otrzymali moc z nieba.

W: Ześlij na nas Ducha Twojego.

K: Panie Jezu, spraw, niech prowadzi nas Duch Boży, abyśmy postępowali zawsze jak dzieci Boga.

W: Ześlij na nas Ducha Twojego.

K: Ześlij na nas Ducha Świętego, abyśmy wobec ludzi wyznawali, że jesteś Królem i Panem.

W: Ześlij na nas Ducha Twojego.

K: Prosimy Cię, Boże, niech Duch Święty zapali nas tym ogniem, który nasz Pan Jezus Chrystus zesłał na ziemię, pragnąc, by mocno zapłonął. Który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

II, V i VIII dzień nowenny (31 maja, 3 i 6 czerwca)

Pieśń: „Przybądź, Duchu Stworzycielu”

K: Panie Jezu Chryste! Podczas Ostatniej Wieczerzy obiecałeś Apostołom, zasmuconym zapowiedzią Twego bliskiego odejścia ze świata, Pocieszyciela, Ducha Świętego. Powiedziałeś wtedy: „Ja będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy” (J 14,16-17). Twoja obietnica się spełniła. Duch Święty napęłnia Kościół i rządzi nim, zespala go i jednoczy, zstępując nieustannie przez sakramenty, uświęcając chleb i wino, aby się stały Ciałem i Krwią Twoją, i uświęcając tych, którzy je przyjmują. Wierzymy, że Duch Święty, który mieszkał w Twoim świętym człowieczeństwie, mieszka i w nas i jednoczy nas z Tobą i Ojcem, czyni nas jednym Ciałem. Niechaj Jego łaska nieustan-

nie uświęca Twój Kościół i prowadzi do pełnej jedności z Ojcem. Dlatego wołamy: Panie Jezu, uświęć nas w Duchu Świętym.

W: Panie Jezu, uświęć nas w Duchu Świętym.

K: Ześlij, Panie, Ducha Twego, aby Kościół Twój nieustannie odnawiał się i odmładzał.

W: Panie Jezu, uświęć nas w Duchu Świętym.

K: Wejrzyj, Panie, na wszystkich, którzy noszą imię chrześcijan, aby Duch Święty doprowadził ich do jedności.

W: Panie Jezu, uświęć nas w Duchu Świętym.

K: Jezu Chryste, wiekuisty Pasterzu, obdarz mądrością i rozważą naszych pasterzy, aby prowadzili nas skutecznie do zbawienia.

W: Panie Jezu, uświęć nas w Duchu Świętym.

K: Udziel nam mocy Ducha Świętego, aby nas oczyszczał i umacniał.

W: Panie Jezu, uświęć nas w Duchu Świętym.

K: Daj nam szczerą miłość, abymy się wzajemnie po bratersku miłowali.

W: Panie Jezu, uświęć nas w Duchu Świętym.

K: Boże, który zesłałeś Ducha Świętego na swoich Apostołów, spełnij ufne prośby Twojego ludu, a skoro dałeś nam łaskę wiary, obdarz nas również jednością i pokojem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

III, VI i IX dzień nowenny (1, 4 i 7 czerwca)

Pieśń: „Zstąp, Duchu Przenajświętszy”

K: Panie Jezu Chryste! Ty zapowiedziałeś Ducha Świętego wierzącym w Ciebie. W każdym z nas obmytym wodą chrztu powtarza się ten cud, który zapowiedziałeś. Wytryska z głębi naszych dusz strumień życia nadprzyrodzonego, którego źródłem jest Duch Święty. On oświeca nas światłem wiary, budzi nadzieję zmartwychwstania i rozlewa w sercach miłość. Duch Święty uczy nas też modlitwy: „Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami” (Rz 8,26). Cała nasza świętość, nasze osobiste podobieństwo do Ciebie, Chryste, ma źródło w Duchu Świętym, który w nas mieszka. Dlatego wierząc w to, wołamy: „Niech nas uświęca Duch Twój, o Panie”.

W: Niech nas uświęca Duch Twój, o Panie.

- K:** Niech Twoje słowo, Chryste, zamieszka w nas w obfitości, abyśmy składali Tobie dziękczynienie w psalmach, hymnach i pieśniach pełnych ducha.
- W:** Niech nas uświęca Duch Twój, o Panie.
- K:** Ty nas uczyniłeś przez Ducha Świętego dziećmi Bożymi, daj nam, abyśmy w tym samym Duchu razem z Tobą nieustannie wielbili Boga Ojca.
- W:** Niech nas uświęca Duch Twój, o Panie.
- K:** Udziel nam mądrości w działaniu, byśmy wszystko czynili dla chwały Boga.
- W:** Niech nas uświęca Duch Twój, o Panie.
- K:** Połącz nas ze sobą Duchem Twoim, aby nas nigdy od Twej miłości nie odłączyło utrapienie, ucisk ani prześladowanie.
- W:** Niech nas uświęca Duch Twój, o Panie.
- K:** Panie, który przenikasz i znasz serca ludzkie, prowadź nas zawsze drogą szczerości i prawdy.
- W:** Niech nas uświęca Duch Twój, o Panie.
- K:** Spraw, prosimy Cię wszechmogący Boże, niech zajaśnieje nad nami blask Twojej chwały, a Duch Święty niechaj Twoim światłem umocni serca tych, którzy odrodzili się przez łaskę. Przez Chrystusa, Pana naszego.
- W:** Amen.

2. Msza Wigilii Zesłania Ducha Świętego w dłuższej formie

Gorąco zachęcamy do sprawowania Mszy wigilijnej w dłuższej formie, aby za przykładem Apostołów i uczniów oczekiwać Ducha Świętego, trwając na modlitwie z Maryją. W 2008 r. w łacińskim Missale Romanum Stolica Apostolska opublikowała „Supplementum” z tekstami dłuższej formy Mszy wigilijnej Niedzieli Zesłania Ducha Świętego. Teksty te zawierają m.in. rozbudowaną liturgię słowa (cztery czytania ze Starego Testamentu przed Epistołą i Ewangelią) z oracjami przed czytaniem na wzór liturgii słowa Wigilii Paschalnej. Polski przekład wspomnianych tekstów został zatwierdzony 14 marca 2018 r. przez Konferencję Episkopatu Polski podczas 378. Zebrania Plenarnego i przesłany do Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów celem potwierdzenia. 2 kwietnia 2019 r. Kongregacja potwierdziła polskie tłumaczenie odnośnych ora-

cji oraz pozostałych tekstów formularza. Z chwilą potwierdzenia przez Stolicę Apostolską tłumaczenie uzyskało moc obowiązującą i odtąd w języku polskim należy używać tego formularza, jeśli sprawuje się Mszę wigilijną w dłuższej formie. Ponieważ formularza tymczasowo nie ma w drukowanej księdze Mszału, dlatego wspomniany tekst publikujemy poniżej².

Teksty na Mszę wigilijną Niedzieli Zesłania Ducha Świętego

(Dekret Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Prot. nr 173/18, 2 kwietnia 2019 r., z korektą Komisji Liturgicznej KEP z 21 maja 2020)

1. W kościołach, w których sprawuje się Mszę Świętą w formie dłuższej, można ją celebrować w następujący sposób:

2. a) Jeśli Mszę Świętą bezpośrednio poprzedzają I Nieszpory, odprawiane w chórze lub wspólnie, można je rozpocząć od wersetu wprowadzającego i hymnu „O Stworzycielu, Duchu, przyjdź” albo od śpiewu na wejście „Miłość Boża” lub „Gdy objawię wśród was swoją świętość”, połączonego z procesją na wejście i pozdrowieniem kapłana. W obu przypadkach opuszcza się akt pokuty (zob. OWLG nr 94 i 96).

Następnie odmawia się psalmodię Nieszporów, po której opuściwszy krótkie czytanie oraz akt pokuty i – według uznania – również „Panie, zmiłuj się nad nami”, kapłan wypowiada modlitwę: „Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje”, jak w Mszy wigilijnej.

3. b) Jeśli Msza Święta rozpoczyna się w zwykły sposób, po „Panie, zmiłuj się nad nami” kapłan wypowiada modlitwę: „Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje”, jak w Mszy wigilijnej. Następnie kapłan może zachęcić lud zwracając się w tymi lub podobnymi słowami:

„Drodzy bracia i siostry, rozpoczynając Wigilię Zesłania Ducha Świętego, za przykładem Apostołów i uczniów, którzy razem z Maryją, Matką Jezusa, trwali na modlitwie oczekując Ducha obiecanego przez Pana, w pokoju serca wysłuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak wielkie rzeczy uczynił Bóg dla swojego ludu i módlmy się, aby Duch Święty, którego Ojciec posłał jako pierwszy dar dla wierzących, udoskonalął swoje dzieło na świecie”.

4. Następują czytania, których wybór znajduje się w Lekcjonarzu. Lektor udaje się na ambonę i wykonuje czytanie. Potem psalterzysta lub kan-

---

² Tekst zaczerpnięty z: <https://vademecumliturgiczne.pl/2019/05/28/teksty-na-msze-wigilijna-niedzieli-zeslania-ducha-swietego/> (dostęp: 15.05.2024).

tor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi: „Módlmy się” i wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy; potem odmawia modlitwę odpowiadającą czytaniu.

Zamiast psalmu responsoryjnego można zachować przez pewien czas święte milczenie, nie zachowując w tym przypadku ciszy po wezwaniu „Módlmy się”.

Modlitwy po czytaniach

5. Po pierwszym czytaniu (Pomieszanie języków przy budowie wieży Babel: Rdz 11,1-9) i psalmie (Ps 33 [32],10-11.12-13.14-15; R. por. 12: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana):

K: Módlmy się. Spraw, prosimy, wszechmogący Boże, aby Twój Kościół, zjednoczony na wzór jedności Ojca i Syna i Ducha Świętego, † był zawsze tym świętym ludem, który jaśnieje przed światem jako znak Twojej świętości i jedności, * oraz prowadzi go ku doskonałemu umiłowaniu Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

6. Po drugim czytaniu (Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu: Wj 19,3-8a. 16-20b) i pieśni (Dn 3,52.53-54.55-56; R. por. 52b: Chwalebny jesteś, wiekuisty Boże) lub psalmie (Ps 19 [18],8-9.10-11; R. por. J 6,68c: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne):

K: Módlmy się. Boże, Ty w ogniu błyskawic dałeś Mojżeszowi na górze Synaj starodawne prawo, a dziś w płomieniach Ducha objawiłeś nowe przymierze; † spraw, prosimy, abyśmy zawsze płonęli tym Duchem, którego w cudowny sposób zesłałeś na Twoich Apostołów, * a nowy Izrael, zebrany ze wszystkich narodów, niech przyjmie z radością wieczne przykazanie Twojej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

7. Po trzecim czytaniu (Duch daje życie: Ez 37,1-14) i psalmie (Ps 107 [106],2-3.4-5.6-7.8-9; R. por. 1: Chwalmy na wieki miłosierdzie Pana lub Alleluja):

K: Módlmy się. Panie, Boże Zastępów, Ty podnosisz to, co upadłe, a podźwignięte podtrzymujesz, † wspomóż odnowę ludów w uwielbieniu Twojego Imienia, * aby wszyscy, którzy obmywają się wodą chrztu świętego, kierowali się zawsze Twoim natchnieniem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Albo:

K: Módlmy się. Boże, Ty nas odrodziłeś słowem życia, ześlij na nas Twojego Ducha Świętego, † abyśmy, postępując w jedności wiary, * osiągnęli wieczne zmartwychwstanie chwalebne go ciała. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Albo:

K: Módlmy się. Boże, niech Twój lud zawsze się raduje odnowioną przez Twojego Ducha Świętego młodością duszy, † aby ciesząc się teraz z odzyskanej chwały przybranych dzieci, * oczekiwał na dzień zmartwychwstania z niewzruszoną nadzieją radości wiecznej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

8. Po czwartym czytaniu (Wyleję Ducha mego: J1 3,1-5) i psalmie (Ps 104 [103],1-2a.24.35c. 27-28.29b-30; R. por. 30: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię lub Alleluja):

K: Módlmy się. Prosimy Cię, Boże, spełnij swoją obietnicę † i spraw, aby Duch Święty przybywając do nas, * uczynił nas wobec świata świadkami Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa. Który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

9. Następnie kapłan intonuje hymn „Chwała na wysokości Bogu”.

10. Po zakończeniu hymnu kapłan wypowiada w zwykły sposób kolektę: „Wszchemogący, wieczny Boże, Ty chciałeś”, jak w Mszy wigilijnej.

11. Następnie lektor wykonuje czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian (8,22-27) i Msza Święta sprawowana jest jak zwykle.

12. Jeśli Nieszpory łączy się z Mszą Świętą, po Komunii i związanej z nią antyfonie „W ostatnim dniu święta” śpiewa się „Pieśń Maryi” wraz z antyfoną z Nieszporów „Przybądź, Duchu Święty”; następnie odmawia się modlitwę po Komunii i wszystko inne jak zwykle.

13. Można udzielić uroczystego błogosławieństwa nr 9. Na zakończenie Mszy Świętej diakon albo – gdy jest on nieobecny – sam kapłan odsyła lud słowami:

K: Idźcie w pokoju Chrystusa, alleluja, alleluja.

W: Bogu niech będą dzięki, alleluja, alleluja.

3. Inne propozycje

Kolejnymi propozycjami na czas wspólnego przyzwania Ducha Świętego są:

a) wspólne przeżycie parafialnego czuwania przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego w sobotę 7 czerwca 2024 r. Do przygotowania czuwania warto zaprosić kandydatów do sakramentu bierzmowania lub osoby, które w tym roku przyjęły ten sakrament, a także członków Parafialnej Rady Duszpasterskiej, ruchów, grup, wspólnot i stowarzyszeń religijnych;

b) głoszenie katechez kerymatycznych i świadectw. W tych dniach warto poprosić odpowiednio przygotowanych świeckich liderów ruchów, grup, wspólnot i stowarzyszeń religijnych do głoszenia katechez przypominających kerymat, a także świadectw o działaniu Boga w życiu;

c) świąteczny obchód uroczystości Zesłania Ducha Świętego. Sugerujemy, aby zakończeniem tego czasu był świąteczny i podniosły obchód uroczystości Zesłania Ducha Świętego w naszych parafiach.

Nabożeństwo na rozpoczęcie jubileuszowej pielgrzymki do Rzymu

Ks. Krzysztof Borysewicz

Gdańsk

Nabożeństwo można odprawić albo w dniu, albo w przededniu rozpoczęcia pielgrzymki.

Pieśń na wejście: „Kto się w opiekę”

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Słowo wstępne

K: Bracia i siostry! W minione święta Narodzenia Pańskiego wraz z całym Kościołem, pod przewodnictwem papieża Franciszka, wkroczyliśmy w Rok Jubileuszowy. Świadomi zaciągniętego u Boga długu, który jest skutkiem naszej grzeszności, stajemy w poczuciu bezradności wobec własnej słabości, spodziewając się, że On – jedyny sprawiedliwy – po raz kolejny okaże nam swoje miłosierdzie.

Znając ewangeliczne przesłanie o miłości Ojca, który tak świat ukochał, że „dał swojego Jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”, spodziewamy się, że otrzymamy łaskę przebaczenia. Obecny w swoim Kościele Zbawiciel nie pozostaje nigdy zamknięty na naszą niedolę. Przez posługę Piotra i jego współpracowników zaprasza nas do przeżywania szczególnego czasu łaski, jakim jest Rok Święty. Chcemy doświadczać mocy miłosierdzia Bożego, dlatego z wielką wdzięcznością przyjmujemy od Opatrzności Bożej możliwość

odbycia jubileuszowej pielgrzymki do Rzymu, do grobów Apostołów, którzy przez głoszoną Ewangelię i przelaną krew położyli fundament pod wspólnotę, do której należymy i w której możemy doświadczać duchowego odrodzenia.

Ogłaszając Rok Miłosierdzia, papież Franciszek tłumaczył, że „aby dotrzeć do Drzwi Świętych w Rzymie i w każdym innym miejscu, będziemy musieli pójść na pielgrzymkę, każdy na miarę własnych sił. Stanie się ona znakiem, że również miłosierdzie jest celem, który mamy osiągnąć, a który wymaga zaangażowania i poświęcenia. Pielgrzymka zatem niech stanie się bodźcem do nawrócenia: przekraczając Drzwi Święte pozwolimy się objąć miłosierdziu Bożemu i zaangażujemy się, byśmy byli miłosierni dla innych, tak jak Ojciec jest miłosierny dla nas”.

Wzbudźmy w sobie świadomość, że nasza pielgrzymka ma być doświadczeniem duchowym i ma wzniecić w nas ducha nawrócenia oraz pomóc w przyjęciu daru Bożego Miłosierdzia. Przyzywajmy u jej początku Ducha Świętego.

Pieśń: Sekwencja do Ducha Świętego

K: Módlmy się. Boże, nasz Ojczy, Twoje Słowo jest lampą dla naszych stóp i światłem na naszej ścieżce, spraw, niech owocny będzie dla nas udział w tym spotkaniu z Twoim Słowem, przez które nas, pielgrzymujących na ziemi, podtrzymujesz w drodze do nieba i uczysz całym sercem miłować to, co wieczne. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

2. Liturgia słowa

Czytanie z Drugiego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian (2 Kor 5,6b-10)

Jak długo pozostajemy w ciele, jesteście pielgrzymami, z daleka od Pana. Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy. Mamy jednak nadzieję (...) i chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana. Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteście. Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 24 [23])

Refren: Oto lud wierny, szukający Boga.

Do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia,
świat i jego mieszkańcy.
Albowiem On go na morzach osadził
i utwierdził ponad rzekami.

Refren: Oto lud wierny, szukający Boga.

Kto wstąpi na górę Pana,
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek o rękach nieskalanych i o czystym sercu,
który nie skłonił swej duszy ku marnościom
i nie przysięgał fałszywie.

Refren: Oto lud wierny, szukający Boga.

Bramy, podnieście swe szczyty i unieście się, prastare podwoje,
aby mógł wkroczyć Król chwały.
„Któż jest tym Królem chwały?”
„Pan, dzielny i potężny, Pan, potężny w boju”.

Refren: Oto lud wierny, szukający Boga.

Bramy, podnieście swe szczyty i unieście się, prastare podwoje,
aby mógł wkroczyć Król chwały!
„Któż jest tym Królem chwały?”
„To Pan Zastępów: On sam Królem chwały”.

Refren: Oto lud wierny, szukający Boga.

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza
(Łk 2,41-51 lub Łk 24,13-35 [Emaus])

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego

nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Lecz On im odpowiedział: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu.

Oto słowo Pańskie.

Homilia

Można również zainspirować się fragmentami przemówienia św. Jana Pawła II do plenarnego zgromadzenia Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Migrantów i Podróżnych z 25 czerwca 1999 r.:

„(...) Człowiek tęskni za spotkaniem z Bogiem, a pielgrzymki kierują jego myśl ku przystani, do której może zawinąć na szlaku swoich religijnych poszukiwań. Wraz z psalmistą może w nich wyśpiewać swój głód i pragnienie Boga: «Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody. W świątyni tak się wpatruję w Ciebie, (...) łaska Twoja lepsza jest od życia» (Ps 63 [62], 2-4).

W tych «oazach ducha» [sanktuariach – K. B.] społeczność kościelna może zatem znaleźć klimat wybitnie sprzyjający rozważaniu słowa Bożego i sprawowaniu sakramentów, zwłaszcza pokuty i Eucharystii. Można w nich także przeżyć owocne doświadczenie wiary i okazać miłość braciom przez dzieła miłosierdzia i służby potrzebującym.

[Sanktuaria stanowią] ośrodki głębokiej duchowości, w których wierzący ożywiają swą wiarę i wyraźniej uświadamiają sobie płynące z niej powinności w sferze społecznej, przez co czują się przynagleni do tego, by w konkretny sposób uczestniczyć w stopniowym przekształcaniu świata w królestwo sprawiedliwości i pokoju, zapowiedziane w natchnionych słowach Izajasa: «Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pańskie – z Jeruzalem. (...) Wtedy swe miecze przekują na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy. (...) Zła czynić nie

będą ani zgubnie działać po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepelniają morze» (Iz 2,3-4; 11,9).

(...) Ludzie przybywają do sanktuariów z różnym nastawieniem wewnętrznym. Wielu wiernych udaje się tam, aby przeżyć chwile intensywnej modlitwy i kontemplacji oraz głębokiej odnowy duchowej. Inni odwiedzają sanktuaria sporadycznie z okazji ważnych świąt. Jeszcze inni szukają w nich wyłącznie odpoczynku lub też udają się tam powodowani zainteresowaniami kulturalnymi albo zwykłą ciekawością. (...) Ważne jest, aby wszystkim została ukazana inicjatywa miłosierdzia Boga, który pragnie przekazać swoim dzieciom własne życie i dar zbawienia. W sanktuarium rozbrzmiewają słowa Chrystusa skierowane do «maluczkich» i «ubogich» świata: «Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię» (Mt 11,28).

(...) W kontekście jubileuszowym [Jubileusz Roku 2000 – K. B.] pielgrzymka staje się szczególnie wymownym znakiem wędrówki, do jakiej powołany jest chrześcijanin, oraz zaangażowania, z jakim powinien obchodzić Jubileusz (por. *Incarnationis mysterium*, nr 7)”.

3. Modlitwa o uproszenie potrzebnych łask

K: Prośmy naszego Pana: Panie, daj nam ducha pielgrzymów, którzy idą nie przywiązując się do wartości przemijających, którzy idą naprzód bez oglądania się za siebie. Spraw, abyśmy byli prawdziwie wolni, prawdziwie bezinteresowni, prawdziwie wspaniałomyślni. Niech nasz stan pielgrzymi wyciśnie swą pieczęć na całym naszym życiu. Przeszedłszy życie, etap za etapem, niech zachowamy młodość ducha i dojdziemy do kresu przez Ciebie ustalonego, by znaleźć się w boskim sanktuarium pokoju i nieustannej radości, gdy nas wezwiesz do siebie.

Refren można śpiewać np. na melodię refrenu psalmu responsoryjnego.

W: Prowadź nas, Panie, swą drogą odwieczną.

K: Pielgrzymka, w którą wyruszamy, ma nam przypomnieć, że nie mamy swojego miejsca na ziemi, a nasza prawdziwa ojczyzna jest w niebie. Będziemy przeżywać trudy i niewygody, a także radości i chwile odpoczynku. Dodawaj nam, Panie, odwagi, byśmy pośród życiowych znojów nie tracili nadziei na błogosławione spotkanie z Tobą u kresu naszej życiowej drogi.

W: Prowadź nas, Panie, swą drogą odwieczną.

- K:** Pielgrzymka, w którą wyruszamy, ma uświadomić nam, że życie chrześcijanina jest drogą ciągłego nawracania się – przechodzenia z upadków do chwały, z grzechu do wolności. Ożywiaj w nas, Panie, ducha pokuty, byśmy potrafili wyzbywać się tego, co złudne i bezużyteczne, a osiągnęli wewnętrzną wolność i doszli do głębokiego zrozumienia znaczenia sensu życia.
- W:** Prowadź nas, Panie, swą drogą odwieczną.
- K:** Pielgrzymka, w którą wyruszamy, ma być dla nas oddechem i przerwą w codziennej monotonii i dać nam choć trochę odmienności od zwykłego życia. Wlewaj, Panie, w nasze serca swoją radość, której źródłem jest świadomość Twojej obecności oraz możliwość budowania więzi braterskich z innymi pielgrzymami, byśmy mogli zakosztować świątecznej atmosfery tego wyjątkowego czasu.
- W:** Prowadź nas, Panie, swą drogą odwieczną.
- K:** Pielgrzymka, w którą wyruszamy, ma nas prowadzić do doświadczenia obecności Boga poprzez oddanie Mu czci za wstawiennictwem świętych Apostołów. Obdarzaj nas, Panie, darem pobożności, by nie brakowało nam ducha adoracji i uwielbienia Ciebie za Twoją dobroć i świętość; niech potrafimy trwać w dziękczynieniu oraz dotrzymaniu podjętych zobowiązań; niech towarzyszy nam czystość intencji przy wyprasaniu łask koniecznych w życiu; daj nam umiejętność żałowania za grzechy.
- W:** Prowadź nas, Panie, swą drogą odwieczną.
- K:** Pielgrzymka, w którą wyruszamy, ma pobudzić w nas ducha misyjności; mamy naśladować Jezusa, który przemierzając drogi Palestyny, ogłaszał wszystkim napotykanym braciom Ewangelię zbawienia. Przepelniaj nas, Panie, duchem prorockim, byśmy naszym zachowaniem i słowem świadczyli o przynależności do Ciebie oraz inspirowali innych do praktykowania przykazania miłości Ciebie i bliźniego.
- W:** Prowadź nas, Panie, swą drogą odwieczną.
- K:** Pielgrzymka, w którą wyruszamy, ma pobudzić nas do pielęgnowania braterstwa we wszystkich relacjach, które jako ludzie podejmujemy: z naszym Stwórcą, z tymi, którzy poprzedzili nas w drodze do wieczności, z naszymi współpielgrzymami, z innymi ludźmi oraz z przyrodą. Otwieraj, Panie, nasze oczy na Twoją obecność wokół nas. Niech kontakt z otaczającą nas rzeczywistością – i tą widzialną, i niewidzialną – da nam doświadczenie prawdy, dobra i piękna, mających swoje źródło w Bogu Trójjedynym.
- W:** Prowadź nas, Panie, swą drogą odwieczną.

Jeśli czas na to pozwala, można zaprosić wiernych do przedstawiania swoich pielgrzymich intencji.

Modlitwa Pańska

K: Módlmy się. Boże w Trójcy Przenajświętszej jedyny! Oto wyruszamy do Rzymu, aby oddać Tobie cześć, przebłagać Cię za grzechy, podziękować Ci za doznane dobrodziejstwa i prosić Cię o potrzebne łaski doczesne i wieczne, bo tylko Ty jesteś ich jedynym Dawcą. Pragniemy też dostąpić wszelkich odpustów związanych z tym pielgrzymowaniem. Boże, pobłogosław naszym zamiarom i spraw, abyśmy rozpoczęli tę świętą pielgrzymkę z pobożnym usposobieniem. Oddal od nas wszystko, co by się Tobie nie mogło podobać. Odeprzyj wszystkie roztargnienia, wszystkie światowe myśli, a dozwól, abyśmy Tobie samemu się oddali. Twojej opiece powierzamy także tych, których pozostawiamy w domu. Strzeż i zachowaj ich, o Panie, i dozwól nam, zdrowym na ciele i duszy, do nich powrócić. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

4. Błogosławieństwo

K: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

K: Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

K: Niech Bóg kieruje (naszą) waszą drogą i doprowadzi nas (was) do zbawienia.

W: Amen.

K: Niech Bóg będzie z nami (wami) i towarzyszy nam (wam) na wszystkich drogach.

W: Amen.

K: Niech Bóg sprawi, abyśmy (abyście) szczęśliwie ukończyli pielgrzymkę, którą dziś rozpoczynamy (rozpoczynacie).

W: Amen.

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, i † Duch Święty.

W: Amen.

Pieśń: „Dzisiaj pozdrawiamy, Maryjo, Ciebie”

Nabożeństwo na IV Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych (lipiec 2025 r.)

Ks. Adam Zieliński

Włocławek

Pieśń: „Kto się w opiekę odda Panu swemu”

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Łaska i pokój od Tego, który jest, który był i który przychodzi, niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

Słowo wstępne – Ps 71 (fragment)

Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją,

Panie, ufności moja od moich lat młodych!

Ty byłeś moją podporą od dnia narodzin;

od łona matki moim opiekunem.

Ciebie zawsze wysławiałem.

Jak gdyby cudem stałem się dla wielu,

Ty bowiem byłeś potężnym moim współzycielem.

Usta moje były pełne Twojej chwały,

przez cały dzień – Twojej sławy.

Nie odtrącaj mnie w czasie starości;

gdy siły ustaną, nie opuszczaj mnie!

Pieśń: „Ja sobie wybrałem za obronę babkę Chrysta Pana, świętą Annę”

2. Dziękczynienie

K: Panie Jezu, narodziłeś się z Dziewicy Maryi, córki świętych Anny i Joachima. Patrz z miłością na dziadków na całym świecie. Ochraniaj ich! Oni są bogactwem dla rodzin, dla Kościoła i dla całego społeczeństwa. Wspieraj ich! Kiedy przybywa im lat, niech wciąż będą dla swojej rodziny mocnymi filarami wiary ewangelicznej, stróżami szlachetnych wartości rodziny, żywymi skarbami trwałych tradycji religijnych. Spraw, by jako nauczyciele mądrości i odwagi przekazywali przyszłym pokoleniom owoce swoich dojrzałych doświadczeń ludzkich i duchowych. Pragniemy podziękować Ci za ich pomoc w kształtowaniu nas jako ludzi wierzących, za przekazane wartości i modlitwę, jaką nas otaczają. Będziemy powtarzali: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za świadectwo ich wiary i miłości.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za każdą poświęconą chwilę, dobrą radę i rozwiązany problem.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za przekazane tradycje kształtujące nas na wartościowych ludzi.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za ukazanie miłości do ojczyzny.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za prowadzenie nas do Ciebie w świętych sakramentach.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za wszelkie dobro, jakie od nich doświadczyliśmy.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

Pieśń: „Dziękuję, o Panie, składamy dzięki”

3. Prośby

K: Panie Jezu, pomagaj rodzinom i społeczeństwu doceniać obecność i rolę dziadków. Spraw, by nigdy nie byli zaniebawiani ani wykluczani, ale zawsze znajdowali szacunek i miłość. Pomagaj im żyć pogodnie i czuć się akceptowani przez wszystkie lata życia, jakimi ich obdarzasz. Chcemy także prosić o potrzebne łaski dla nich. Będziemy powtarzali: Prosimy Cię, Panie.

K: Obdarzaj ich zdrowiem i długim życiem, aby mogli wielbić Ciebie i być z nami przez długie lata.

W: Prosimy Cię, Panie.

K: Daj im siłę do znoszenia niemocy starości.

W: Prosimy Cię, Panie.

K: Spraw, aby nigdy nie czuli się wykluczani z życia społecznego z powodu swojej starości.

W: Prosimy Cię, Panie.

K: Nie pozwól, aby doskwierała im samotność.

W: Prosimy Cię, Panie.

K: Niech będą wsparciem i wzorem do naśladowania dla naszych rodzin.

W: Prosimy Cię, Panie.

K: Aby zawsze ich ogromna pomoc w kształtowaniu młodego pokolenia była doceniana i wykorzystywana.

W: Prosimy Cię, Panie.

K: Tym, którzy odeszli już do Twego Królestwa, daj wieczne szczęście z Tobą, a nam, pozostałym na tym świecie, pociechę płynącą ze zmartwychwstania.

W: Prosimy Cię, Panie.

Pieśń: „Pod Twą obronę, Ojczyści na niebie”

4. Zakończenie

K: Maryjo, Matko wszystkich żyjących, nieustannie otaczaj opieką dziadków, bądź z nimi podczas ziemskiej pielgrzymki i niech za sprawą Twoich modlitw wszystkie rodziny spotkają się kiedyś w niebieskiej ojczyźnie, gdzie Ty czekasz na wszystkich ludzi, by ich przygarnąć w wielkim uścisku życia bez końca.

W: Amen.

Pieśń: „Weź w swą opiekę nasz Kościół święty”

Nabożeństwo postania dla młodych w ramach Jubileuszu Młodych Roku 2025

Ks. Andrzej Wołpiuk, ks. Piotr Hoffmann

Bielsko-Biała

Wstęp (przed rozpoczęciem)

Ewangelia według św. Łukasza, cytując proroka Izajasza, opisuje misję Jezusa: „Duch Pański spoczywa na mnie; ponieważ mnie namaścił i posłał mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana” (Łk 4,18-19; por. Iz 61,1-2).

Jubileusz Roku Świętego wzywa nas do wędrówki i przekroczenia pewnych granic. Kiedy pielgrzymujemy, nie tylko zmieniamy miejsce, ale także samych siebie. Pielgrzymka jest doświadczeniem nawrócenia, zmiany sensu własnej egzystencji w kierunku świętości Boga. Jubileusz jest znakiem pojednania, ponieważ rozpoczyna „czas pomyślny” (por. 2 Kor 6,2) dla własnego nawrócenia. W centrum swojej egzystencji stawia Boga, zbliżając się do Niego i uznając Jego wyższość. To On uświęca ten Rok, ofiarując własną świętość. „Boża sprawiedliwość jest miłosierdziem ofiarowanym wszystkim jako łaska na mocy śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Krzyż Chrystusa jest zatem sądem Boga nad nami wszystkimi i nad światem, ponieważ ofiaruje nam pewność miłości i nowego życia” (*Misericordiae Vultus*, nr 21).

Pieśń: „Gdy schodzimy się, niech Święty Duch w nas działa”

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

Słowo wstępne

K: Gromadzimy się dziś wokół Jezusa, Dobrego Pasterza, aby dziękować za dar Kościoła jako wspólnoty powołanych przez Boga w Chrystusie, mocą Ducha Świętego. Chcemy wspólnie dziękować za każdego powołanego do życia, do wiary, do miłości, do posługi dla dobra całej wspólnoty Kościoła. Gorąco prosimy, aby Duch Pocieszyciel zstąpił na nas ze swoją mocą. Niech napełni nasze serca odwagą do tego, aby pójść w świat bez lęku i służyć świadectwem własnego życia.

Papież Franciszek na zakończenie Światowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro w 2013 r., posyłając młodych jako misjonarzy na cały świat, powiedział: „Niesienie Ewangelii jest niesieniem mocy Boga, aby wykorzenić i niszczyć zło i przemoc, aby burzyć i obalać bariery egoizmu, nietolerancji i nienawiści, aby budować nowy świat. Drodzy młodzi, Jezus Chrystus na was liczy! Kościół na was liczy! Papież na was liczy!”. „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię” – oto zadanie, które stoi przed nami. Każdy z nas, w mocy Ducha Świętego, będąc pielgrzymem nadziei, może stać się świadkiem i apostołem Dobrej Nowiny. Św. Paweł przypomina, że wszystko możemy w Tym, który nas umacnia. Poprzez to nabożeństwo pragniemy prosić Tego, który obdarza nas swoją mocą, abyśmy odważnie i z pełną świadomością podjęli tę misję. Módlmy się, abyśmy zrozumieli wezwanie Boże i stali się prawdziwymi świadkami zbawienia oraz tymi, którzy innym poniosą nadzieję płynącą ze śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Modlitwa

K: Módlmy się. Boże, Ty posłałeś na świat Twojego Syna, który jest prawdziwą światłością. Ześlij Ducha Świętego, aby otwierał serca ludzkie na prawdę i skłaniał je do wiary, a wszystkim pełniącym misję ewangelizacyjną dodawał światła, mądrości i mocy apostoelskiej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

2. Liturgia słowa

Komentarz przed I czytaniem

Dary i łaski Boże są przeznaczone dla każdego człowieka. Dla Boga nie ma ludzi lepszych i gorszych. „Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem” – powie nam za chwilę św. Paweł. Potrzeba jednak tych, którzy odważnie zanoszą tę prawdę do świata swoich znajomych. „Jak piękne stopy tych, którzy zwiastują dobrą nowinę”. Posłuchajmy słów Apostoła Narodów i chciejmy na nie odpowiedzieć wolą zaangażowania i współpracy.

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

(Rz 10,9-18)

Jeżeli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami do zbawienia. Wszak mówi Pismo: „Żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony”. Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem. Jeden jest bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. „Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

Jakże więc mieli wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? Jakże mogliby im głosić, jeśliby nie zostali posłani? Jak to jest napisane: „Jak piękne stopy tych, którzy zwiastują dobrą nowinę”.

Ale nie wszyscy dali posłuch Ewangelii. Izajasz bowiem mówi: „Panie, któż uwierzył temu, co od nas posłyszał?” Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa.

Pytam więc: Czy może nie słyszeli? Ależ tak: „Po całej ziemi rozszedł się ich głos, aż na krańce świata ich słowa”.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 19,2-3.4-5ab)

Refren: Po całej ziemi ich głos się rozchodzi.

Niebiosa głoszą chwałę Boga, *
dzieło rąk Jego obwieszcza nieboskłon.
Dzień opowiada dniowi, *
noc nocy przekazuje wiadomość.

Refren: Po całej ziemi ich głos się rozchodzi.

Nie są to słowa ani nie jest to mowa, *
których by dźwięku nie usłyszano:
Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, *
ich słowa aż po krańce ziemi.

Refren: Po całej ziemi ich głos się rozchodzi.

Komentarz przed Ewangelią

Misja apostoła nie wywodzi się z osobistych zasług i zdolności. Nie jest ona też zarezerwowana dla tych, którzy są mocni i mają skuteczny „pomysł” na zdobycie świata. Misja ma swoje źródło w słowie Chrystusa. Każdy, kto je przyjmuje, staje się odpowiedzialny za głoszenie Królestwa i czynienie uczniów.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Idźcie na świat cały
i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (Mk 16,15-20)

Słowa Ewangelii według Świętego Marka.

Jezus rzekł do swoich uczniów: „Idźcie na cały świat i ogłoście Ewangelię każdemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, otrzyma wyrok skazujący. Tym, którzy uwierzą, takie znaki towarzyszyć będą: w imię moje demonów usuwać będą, językami mówić będą nowymi, węże brać będą do rąk i choćby coś śmiertelnie trującego wypili, nie zaszkodzi im, na chorych ręce położą i oni dobrze czuć się zaczną”.

K: Oto słowo Pańskie

W: Chwała Tobie, Chryste.

Homilia

Można ją oprzeć o fragmenty wypowiedzi papieża Franciszka do młodych, zamieszczone poniżej, według schematu: Idźcie, bez obawy, aby służyć (homi-

lia z Rio de Janeiro); *Z radością i nadzieją (Orędzie na ŚDM 2023 oraz Orędzie do młodych w 5. rocznicę „Christus vivit”, 2024).*

Homilia Ojca Świętego Franciszka

wygłoszona w czasie Mszy św. na zakończenie Świątowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro, 28 lipca 2013 r. (fragmenty):

Drodzy Bracia i Siostry, droga Młodzieży! „Idźcie (...) i nauczajcie wszystkie narody” (...) Jezus Cię wzywa, abyś był uczniem pełniącym misję! (...) Co mówi nam Pan? Trzy słowa: idźcie, bez obawy, aby służyć.

Idźcie

W tych dniach tutaj, w Rio, mogliście przeżyć piękne doświadczenie spotkania Jezusa, i to spotkania Go wspólnie z innymi, odczuwaliście radość wiary. Ale doświadczenie tego spotkania nie może zostać zamknięte w waszym życiu czy w małej grupie parafialnej, w ruchu, waszej wspólnoty. Byłoby to niczym odcięcie tlenu płonącemu ogniu. Wiara jest płomieniem, który staje się tym żywszy, im bardziej się nią dzieli, przekazuje, aby wszyscy mogli poznać, umiłować i wyznawać Jezusa Chrystusa, który jest Panem życia i historii (por. Rz 10,9).

Jednakże uwaga! Jezus nie powiedział: jeśli chcecie, jeśli macie czas, idźcie, ale powiedział: „Idźcie (...) i nauczajcie wszystkie narody”. Dzielenie się doświadczeniem wiary, dawanie świadectwa wiary, głoszenie Ewangelii jest poleceniem, które Pan daje całemu Kościołowi, także tobie. Jest to nakaz, który nie wynika jednak z woli panowania czy z woli władzy, ale z siły miłości, z faktu, że Jezus pierwszy przyszedł do nas i dał nam nie trochę siebie, lecz dał nam całego siebie, On dał swoje życie, aby nas zbawić i ukazać nam miłość i miłosierdzie Boga. Jezus nie traktuje nas jak niewolników, ale jak osoby wolne, jak przyjaciół, braci. Nie tylko nas posyła, ale nam towarzyszy, zawsze jest przy nas w tej misji miłości.

Gdzie nas posyła Jezus? Nie ma granic, nie ma ograniczeń: posyła nas do wszystkich. Ewangelia jest dla wszystkich, a nie dla niektórych. Nie jest tylko dla tych, którzy wydają się nam bliżsi, bardziej otwarci, bardziej przyjaźni. Jest dla wszystkich. Nie bójcie się iść i nieść Chrystusa w każde środowisko, aż na peryferie egzystencjalne, także do tych, którzy wydają się najbardziej oddaleni, najbardziej obojętni. Pan poszukuje wszystkich, pragnie, aby wszyscy poczuli ciepło Jego miłosierdzia i Jego miłości. (...)

Św. Paweł mówi: „Biada mi (...), gdybym nie głosił Ewangelii” (1 Kor 9,16). (...) Teraz to głoszenie jest powierzone również wam, aby zabrzmiało z nową

siłą. Kościół was potrzebuje, potrzebuje cechującego was entuzjazmu, kreatywności i radości. (...) Czy wiecie, co jest najlepszym narzędziem do ewangelizowania młodych ludzi? Inny młody człowiek. Oto droga, którą wszyscy powinniście iść!

bez obawy,

Ktoś mógłby pomyśleć: „Nie mam specjalnego przygotowania, jak mogę iść i głosić Ewangelię?” Drogi przyjacielu, twój lęk nie różni się zbyt od lęku, jaki ogarnął Jeremiasza – słyszeliśmy w czytaniu – gdy został powołany przez Boga, aby był prorokiem. „Ach, Panie Boże, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem!” Bóg mówi również do was to, co powiedział Jeremiaszowi: „Nie lękaj się (...), bo jestem z tobą, by cię chronić” (Jr 1,6.8). On jest z nami!

„Nie lękaj się”. Kiedy idziemy głosić Chrystusa, On sam idzie przed nami i nas prowadzi. Wysyłając swoich uczniów na misję, obiecał: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni” (Mt 28,20). Prawda ta dotyczy także nas! Jezus nigdy nikogo nie zostawia samym! Zawsze nam towarzyszy.

Jezus zresztą nie powiedział: „idź”, ale „idźcie”. Jesteśmy posłani razem. Drodzy młodzi, odczuwajcie, że w tej misji towarzyszy wam cały Kościół, a także świętych obcowanie. Kiedy wspólnie podejmujemy wyzwania, wówczas jesteśmy mocni, odkrywamy zasoby, których posiadania nie byliśmy świadomi. Jezus nie powołał apostołów do życia w izolacji, ale powołał ich, aby tworzyli grupę, wspólnotę. (...) Człowiek młody zaraża młodością. (...) Kontynuujcie i nie lękajcie się!

aby służyć

Na początku Psalmu, który odśpiewaliśmy, znajdują się następujące słowa: „Śpiewajcie Panu pieśń nową” (96 [95],1). Jaka jest ta nowa pieśń? Nie chodzi o słowa ani o melodię, ale o śpiew waszego życia, pozwolenie, aby nasze życie utożsamiało się z życiem Jezusa, dzielenie Jego uczuć, Jego myśli, Jego działania. A życie Jezusa jest życiem dla innych, życie Jezusa jest życiem dla innych. Jest życiem posługu.

Św. Paweł, jak usłyszeliśmy przed chwilą w czytaniu, mówi: „Stałem się niewolnikiem wszystkich, aby tym liczniejsi byli ci, których pozyskam” (1 Kor 9,19). Aby głosić Jezusa, Paweł stał się „sługą wszystkich”. Ewangelizacja jest daniem osobiście świadectwa o miłości Boga, jest przezwyciężaniem naszych egoizmów, jest służeniem, pochylając się, żeby umywać nogi naszym braciom, tak jak to czynił Jezus.

Trzy słowa: Idźcie, bez obawy, aby służyć. Idźcie, bez obawy, aby służyć. Postępując zgodnie z tymi trzema słowami, doświadczycie, że ten, kto

ewangelizuje, jest ewangelizowany, kto przekazuje radość wiary, otrzymuje więcej radości. Drodzy młodzi, gdy wróćcie do swoich domów, nie bójcie się być wielkoduszni dla Chrystusa, dawać świadectwo o Jego Ewangelii. W pierwszym czytaniu, kiedy Bóg posyła proroka Jeremiasza, daje mu siłę, by „wrywał i obalał, by niszczył i burzył, by budował i sadił” (por. Jr 1,10). Tak też jest w waszym przypadku. Niesienie Ewangelii jest niesieniem mocy Boga, aby wykorzeniać i niszczyć zło i przemoc, aby burzyć i obalać bariery egoizmu, nietolerancji i nienawiści, aby budować nowy świat. Drodzy młodzi, Jezus Chrystus na was liczy! Kościół na was liczy! Papież na was liczy! Maryja, Matka Jezusa i nasza Matka, niech was zawsze otacza swoją czułą miłością: „Idźcie (...) i nauczajcie wszystkie narody”. Amen.

Do tych słów, trzeba dziś dodać jeszcze jedno zdanie. Idźcie z radością i nadzieją ...

Orędzie papieża Franciszka

na XXXVIII Światowy Dzień Młodzieży 2023 r.

„Weselcie się nadzieją (Rz 12,12)” (fragmenty)

Wy, młodzi, jesteście radosną nadzieją Kościoła i ludzkości, będącej nieustannie w drodze. Chciałbym wziąć was za rękę, żeby wraz z wami wędrować drogą nadziei. „Weselcie się nadzieją” (Rz 12,12) jest wezwaniem św. Pawła skierowanym do wspólnoty w Rzymie, w czasie, gdy stawiała ona czoła poważnym prześladowaniom. Istotnie, głoszona przez Apostoła „radość w nadziei” wypływa z tajemnicy paschalnej Chrystusa, z mocy Jego zmartwychwstania. Nie jest owocem ludzkiego wysiłku, talentu czy sztuki. Jest to radość płynąca ze spotkania z Chrystusem. Chrześcijańska radość pochodzi od samego Boga, ze świadomości, że jesteśmy przez Niego miłowani.

Młodość to czas pełen nadziei i marzeń, karmiących się pięknem, które wzbogaca nasze życie: wspaniałością stworzenia, relacjami z naszymi bliskimi i przyjaciółmi, przeżyciami artystycznymi i kulturalnymi, wiedzą naukową i techniczną, inicjatywami promującymi pokój, sprawiedliwość i braterstwo, i tak dalej. Jednak w dzisiejszych czasach, w życiu wielu osób, w tym także ludzi młodych, nadzieja zdaje się być wielką nieobecnością. Niestety, wielu waszych rówieśników, którzy doświadczają wojny, przemocy, zastraszania i różnych niedogodności, jest nękanym przez rozpacz, lęk i depresję. Czują się jakby zamknięci w mrocznym więzieniu, nie mogą ujrzeć promieni słońca.

Możliwość rozpalania nadziei w ludzkich sercach za sprawą chrześcijańskiego świadectwa w mistrzowski sposób została ukazana w nauczaniu św. Pawła VI, kiedy przypomniał nam: „chrześcijanin albo grupa chrześcijan, którzy wśród społeczności ludzkiej, w której żyją, (...) z własnej woli szerzą wiarę w pewne dobra duchowe, stojące wyżej ponad wartościami pospolitymi, oraz nadzieję w rzeczywistość niewidzialną, jakiej nawet odważna myśl wytworzyć nie może”¹.

Francuski poeta Charles Péguy na początku swojego wiersza o nadziei mówi o trzech cnotach teologicznych – wierze, nadziei i miłości – jako o trzech wspólnie wędrujących siostrach: „Malutka nadzieja kroczy między dwiema dorosłymi siostrami i nikt na nią nawet nie zwraca uwagi. (...)

To ona, ta malutka wprawia wszystko w ruch.

Bo wiara widzi tylko to, co jest.

A ona widzi to, co będzie.

Miłość miłuje tylko to, co jest.

A ona kocha to, co będzie. (...)

A w istocie to ona prowadzi tamte.

I je ciągnie.

I dzięki niej wszystko się porusza”².

Ja również jestem przekonany o tym pokornym, „mniejszym”, ale fundamentalnym charakterze nadziei. Nadzieja jest niezbędna dla codziennego życia. Chrześcijańska nadzieja nie jest łatwym optymizmem ani jakimś placebo dla naiwnych: to pewność, zakorzeniona w miłości i wierze, że Bóg nigdy nie zostawia nas samych i dotrzymuje obietnicy: „Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną” (Ps 23,4). Chrześcijańska nadzieja nie jest zaprzeczeniem cierpienia i śmierci, ale jest celebracją miłości Chrystusa Zmartwychwstałego, który jest zawsze z nami, nawet gdy zdaje się być daleko. „Sam Chrystus jest dla nas wspaiałym światłem nadziei i przewodnictwem w naszej nocy, ponieważ On jest «Gwiazdą świecącą, poranną»”³.

Odkąd została w nas rozpalona iskra nadziei, od czasu do czasu pojawia się zagrożenie, że zostanie ona stłumiona zmartwieniami, lękami i ciężarami codziennego życia. Tymczasem iskra potrzebuje powietrza, aby nadal świecić i odradzać się w wielkim ogniu nadziei. To właśnie deli-

¹ Adhort. apost. *Evangelii nuntiandi*, 21.

² *Przedśionek tajemnicy drugiej cnoty*, przeł. L. Zaręba, Kraków 2007, s. 40–43.

³ Adhort. apost. *Christus vivit*, 33.

katny powiew Ducha Świętego podsycy nadzieję. A my na różne sposoby możemy pomóc w jej podsycaniu.

Nadzieja jest podsycana przez modlitwę. Modląc się, zachowujemy i odnawiamy nadzieję. Modląc się, podtrzymujemy iskrę nadziei. „Modlitwa jest pierwszą siłą nadziei. Modlisz się, a nadzieja rośnie, trwa”⁴. Modlitwa jest jak wspinaczka wysokogórska: kiedy jesteśmy na ziemi, często nie widzimy słońca, ponieważ niebo jest pokryte chmurami. Ale jeśli wzniesiemy się ponad chmury, ogarnie nas światło i ciepło słońca; i w tym doświadczeniu odnajdujemy pewność, że słońce jest zawsze obecne, nawet gdy wszystko wydaje się szare.

Drodzy młodzi, kiedy otaczają was gęste mgły strachu, zwątpienia i uciśku, i nie widzicie już słońca, wybierajcie drogę modlitwy. Ponieważ „jeśli nikt mnie już więcej nie słucha, Bóg mnie jeszcze słucha”⁵. Każdego dnia, w obliczu niepokojów, które nas atakują, poświęćmy czas na odpoczynek w Bogu: „Odpocznij jedynie w Bogu, duszo moja, bo od Niego pochodzi moja nadzieja” (Ps 62,6).

Nadzieja jest podsycana naszymi codziennymi wyborami. Zaproszenie do radowania się nadzieją, które św. Paweł kieruje do chrześcijan w Rzymie (por. Rz 12,12), wymaga bardzo konkretnych wyborów w codziennym życiu. Dlatego zachęcam was do wyboru stylu życia opartego na nadziei. Dlatego składam wam konkretną propozycję: spróbujcie dzielić się słowem nadziei każdego dnia. Stańcie się siewcami nadziei w życiu waszych przyjaciół i wszystkich, którzy was otaczają. Bo rzeczywiście, „nadzieja jest pokorna i jest ona cnotą, którą się wypracowuje – powiedzmy to tak – każdego dnia; (...) każdego dnia trzeba sobie przypominać, że mamy zadatek, że to Duch pracuje w nas w drobnych rzeczach”⁶.

Podobnie jest ze światłem nadziei, którym jest Chrystus. Dzięki Niemu, dzięki Jego zmartwychwstaniu zostaje rozświetlone nasze życie. Z Nim widzimy wszystko w nowym świetle.

Chrześcijanin ożywiony Bożą nadzieją jest wypełniony inną radością; radością, która pochodzi z jego wnętrza. Wyzwania i trudności są i zawsze będą, ale jeśli jesteśmy obdarzeni nadzieją „pełną wiary”, stawiamy im czoła, wiedząc, że nie mają one ostatniego słowa, a my sami stajemy się, tym samym, małą pochodnią nadziei dla innych.

⁴ *Katecheza*, 20 maja 2020, „L'Osservatore Romano”, wyd. polskie, nr 6 (423)/2020, s. 13.

⁵ Benedykt XVI, Enc. *Spe salvi*, 32.

⁶ *Homilia poranna*, 29 października 2019, „L'Osservatore Romano”, wyd. polskie, nr 12 (418)/2019, s. 34.

Drodzy młodzi, nie bójcie się dzielić ze wszystkimi nadzieją i radością Chrystusa Zmartwychwstałego! Strzeżcie iskry, która została w was zapalona, ale jednocześnie nieście ją naprzód. Zobaczycie, że będzie wzrastała! Nie możemy zatrzymać chrześcijańskiej nadziei dla siebie jako pięknego uczucia, ponieważ ona jest przeznaczona dla wszystkich. Bądźcie blisko zwłaszcza tych waszych przyjaciół, którzy na pozór się uśmiechają, ale w swoim wnętrzu płaczą, będąc ubogimi w nadzieję. Nie dajcie się zarażić obojętnością i indywidualizmem: pozostańcie otwarci, jako nurty, którymi może płynąć nadzieja Jezusa i rozprzestrzeniać się w środowiskach, w których żyjecie.

Zawierzmy całe nasze życie Maryi, Matce Nadziei. Ona uczy nas nosić w naszym wnętrzu Jezusa, naszą radość i nadzieję, i dawać Go innym. Dobrej drogi, drodzy młodzi! Błogosławię was i towarzyszę wam w modlitwie. Wy także módlcie się za mnie!

Orędzie papieża Franciszka do młodych

w 5. rocznicę *Christus vivit* (fragmenty)

Drodzy młodzi, Chrystus żyje i chce, abyście żyli! Chciałbym przede wszystkim, aby moje słowa ożywiły w was nadzieję. W obecnym kontekście międzynarodowym, naznaczonym jakże wieloma konfliktami, wieloma cierpieniami, mogę sobie wyobrazić, że wielu z was czuje się przygnębionymi. Dlatego pragnę podzielić się razem z wami proklamacją, która jest fundamentem nadziei dla nas i dla całej ludzkości: „Chrystus żyje!” Mówię to w szczególności do każdego z was: Chrystus żyje i miłuje ciebie bezgranicznie. A Jego miłość do ciebie nie jest uwarunkowana twoimi upadkami czy błędami. On, który oddał za ciebie życie, aby cię kochać, nie oczekuje na twoją doskonałość. Spójrz na Jego otwarte ramiona na krzyżu i „pozwól się zbawiać zawsze na nowo”⁷, podążaj z Nim jak z przyjacielem, przyjmij Go do swojego życia i pozwól Mu podzielać radości i nadzieje, cierpienia i niepokoje twojej młodości. Zobaczysz, że twoja droga rozjaśni się, i że nawet największe ciężary staną się mniej uciążliwe, ponieważ On będzie tam, aby nieść je z tobą. Dlatego przyzywaj każdego dnia Ducha Świętego, który „sprawia, że coraz bardziej wchodzisz w serce Chrystusa, byś był zawsze coraz bardziej napełniony Jego miłością, Jego światłem i Jego mocą”⁸.

⁷ Posynod. adhort. ap. *Christus vivit*, 123.

⁸ *Tamże*, 130.

Jakże bardzo pragnę, aby ta proklamacja dotarła do każdego z was i aby każdy dostrzegł ją żywą i prawdziwą w swoim życiu, i poczuł pragnienie dzielenia się nią z przyjaciółmi! Tak, ponieważ macie tę wielką misję: świadczyć wszystkim o radości, jaka wypływa z przyjaźni z Chrystusem.

Na początku mojego pontyfikatu, podczas Świątowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro, powiedziałem wam z mocą: róbcie raban! *Hagan lio!* I dzisiaj ponownie was proszę: róbcie raban, wykrzyczcie, nie tyle waszymi głosami, ile waszym życiem i sercem, tę prawdę: Chrystus żyje! Tak, aby cały Kościół został pobudzony do powstania, do wyruszania w drogę ciągle na nowo i zanoszenia Jego proklamacji całemu światu. (...)

Drodzy młodzi, jesteście żywą nadzieją pielgrzymującego Kościoła! Dlatego dziękuję wam za waszą obecność i wkład w życie Ciała Chrystusa. I polecam wam: nigdy nie pozwólcie, aby zabrakło nam waszego dobrego zgiełku, waszej energii jak ta pochodząca z czystego i sprawnego silnika, waszego oryginalnego sposobu życia i głoszenia radości Jezusa Zmartwychwstałego! O to się modłę; i wy także, proszę, módlcie się za mnie.

Chwila ciszy.

Pieśń: „Będę śpiewał Tobie”

K: W 1983 r. Kościół obchodził Nadzwyczajny Jubileusz Odkupienia. Jan Paweł II ustawił w Bazylice św. Piotra prosty, drewniany krzyż. Po 394 dniach Jubileuszu, 22 kwietnia 1984 r., Ojciec Święty przekazał ten krzyż młodzieży. Wręczając go, powiedział: „Umiłowani młodzi, u kresu Roku Świętego powierzam wam znak tego Roku Jubileuszowego: krzyż Chrystusa. Ponieście go na cały świat jako znak miłości, którą Pan Jezus umiłował ludzkość i głóście wszystkim, że tylko w Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym jest ratunek i odkupienie”. Przyjęcie krzyża wyzwoliło w młodych niesamowitą radość i pragnienie dzielenia się wiarą z młodymi całego świata. Rozpoczęła się w ten sposób niezwykła pielgrzymka młodych.

Chwila ciszy.

L (chłopak): Panie Jezu, Zbawicielu świata. Nie ma nic ważniejszego niż być nieustannie kochanym przez Ciebie. Nie ma nic piękniejszego niż doświadczenie Twej miłosiernej miłości i dzielenie się nią z innymi. Nie możemy przecież zatrzymać dla siebie miłości, którą celebруем w sakra-

mencie Eucharystii. Ona jest nie tylko źródłem życia Kościoła, ale również jego misji. Jest źródłem i siłą w realizacji naszego chrześcijańskiego, a zarazem misyjnego powołania. Jako wspólnota Twoich uczniów jesteście Kościołem misyjnym (por. *Sacrosanctum Concilium*, nr 84). Napęlniaj nas i przekształcaj swoją miłością, abyśmy naszym życiem świadczyli braciom z przekonaniem: „To, co ujrzeliśmy i usłyszeliśmy, to i wam oznajmiamy, abyście i wy mieli współuczestnictwo z nami!” (1 J 1,1-3).

Chwila ciszy.

K: Boże niezgłębionej mądrości, który posłałeś swoich uczniów, aby wśród narodów głosili Ewangelię Twojego Syna. Pokornie Cię prosimy, spraw, niechaj młodzi, naśladowując swoich świętych patronów, nie ulegają mirażom tego świata, ale dają się prowadzić Twojej łasce. Przeniknij i oczyść ich serca, aby wolni od wszystkiego, co zwodnicze, przygotowali się na dawanie słowem i życiem świadectwa Twojej miłości. Niechaj wobec Ciebie wszystko uznają za stratę i aż po krańce świata głoszą Chrystusa, Pana i Zbawiciela. Niech będą Jego świadkami. Który wraz z Tobą żyje i króluje, w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

Pieśń: „Pan kiedyś stanął nad brzegiem”.

L (dziewczyna): Bóg, wchodząc w dzieje świata, od najdawniejszych czasów posługuje się ludźmi. Chociaż jest Bogiem Wszchemogącym, to jednak potrzebuje człowieka, aby ten spełniał powierzone mu zadania. Bóg, wybierając kogoś, daje mu potrzebne dary, talenty oraz wzmacnia jego siły. W Piśmie Świętym widzimy przykłady wielu ludzi powołanych przez Boga. Każdy z nich został powołany w inny sposób, każdy z nich otrzymał także inne zadanie do spełnienia. Każdy z nich był inny i czasy, w których żyli, były inne, jednak było coś wspólnego – Bóg wzywa ich osobiście i po imieniu. Każde stworzenie, a w szczególności każda osoba ludzka, jest owocem myśli i aktu miłości Boga, miłości nieskończonej, wiernej, wiecznej (por. Jr 31,3). Bóg zna dobrze każdego z nas, zna nasze talenty, możliwości, zna również nasze obawy i lęki. Wie, jakie zadania powinniśmy podjąć, aby rozwinąć nasze człowieczeństwo. Dzisiejszy świat tak bardzo potrzebuje ludzi:

- ogromnej mądrości, żeby potrafili pokazać Chrystusa oraz umieli Nim zachwycić dzisiejszego człowieka, szczególnie człowieka

- młodego, który jest manipulowany przez to, co świat ukazuje, czym ten świat nęci i kusi;
- wielkiego serca, żeby potrafili pokazać, że warto kochać, że można całe życie przeżyć z tą jedną jedyną i tym jedynym, którym się ślubowało przy ołtarzu, budując cudowną rodzinę na solidnym fundamencie;
  - miłosierdzia, żeby potrafili się dzielić kromką chleba z głodnym, żeby umieli dostrzec starszych, samotnych i poranionych przez życie i umieli znaleźć chwilę dla nich, niosąc światło nadziei i promyk radości.

Panie Jezu Chryste, pomóż nam być takimi świadkami Twojej miłości miłosiernej i pielgrzymami nadziei, którzy niosą ją aż po krańce świata.

Pieśń: „Bóg jest miłością” lub „Ubi caritas”

L (chłopak): O Panie, Ty powierzyłeś naszym dłoniom budowanie świata i rozszerzanie Kościoła. Ty zleciłeś nam głoszenie radoszej nowiny zbawienia. Ty chcesz, byśmy widzieli Ciebie w każdym człowieku, także w grzeszniku i cierpiącym. Ty czekasz na naszą zdecydowaną odpowiedź i czyn. Twoje wezwanie jest wielkim zaproszeniem. Pójście za Twoim głosem bez oglądania się wstecz daje radość i szczęście. Nasze pójście za Twoim głosem nie jest łatwe, Panie. Pragniemy jednak prawdy i dobra. Niech każdy z nas na wskazanym przez Ciebie miejscu zapagnie i faktycznie daje z miłością całego siebie ludziom, którzy są Twoim obrazem i Twoją własnością.

K: Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić rybakami dusz, pociągnij ku sobie gorące i szlachetne umysły młodych ludzi i uczyni ich swoimi naśladowcami. Spraw, by dzielili Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego dobra ustawicznie składasz na ołtarzach swoją Ofiarę. Ty, Panie, który żyjesz, aby się wstawiać za nami, otwórz przed nimi horyzonty, by dostrzegli cały świat, w którym wznosi się niema prośba tak wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości. Spraw, by odpowiadając na Twoje wołanie, przedłużali tu, na ziemi, Twoją misję, budowali Twoje Ciało Mistyczne – Kościół oraz byli solą ziemi i światłością świata. Rozszerzaj, Panie, Twoje miłościwe wołanie również na wiele serc kobiecych, czystych i wielkodusznych, i wlej w nie pragnienie doskonałości ewangelicznej, oddania się służbie Kościoła oraz ludziom potrzebującym pomocy i miłości. Który żyjesz i królujesz, w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

Pieśń: „Wzywam Cię, Duchu, przyjdź”

L (dziewczyna): Panie Jezu, trwając w Twojej obecności, znów uświadomiamy sobie, że pierwszą motywacją do ewangelizacji, do apostołstwa i do autentycznego chrześcijańskiego życia jest całkowite zaufanie Tobie i przyjęcie Twojej miłości. Jej odczuwanie i doświadczenie bycia zbawionym przez Ciebie powinny nas skłaniać, by Cię jeszcze bardziej kochać. Powinny nas równocześnie motywować do realizowania na co dzień naszego powołania uczniów – misjonarzy.

Bo cóż to za miłość, która nie odczuwa potrzeby mówienia o ukochanej istocie, ukazywania jej, starania się, by inni ją poznali? (por. *Evangelii gaudium*, nr 264). Co więcej, nie moglibyśmy ze spokojem przystępować do stołu eucharystycznego bez włączenia się w dynamikę misji, która bierze przecież początek w samym Sercu Boga i zmierza do tego, by objąć wszystkich ludzi (por. *Sacrosanctum Concilium*, nr 84). Mamy jednak świadomość, że czasami eucharystyczne spotkania z Tobą przeżywaliśmy zbyt powierzchownie czy też zbyt egoistycznie. Tym samym tak mizerna była nasza apostołska i misyjna gorliwość – i dlatego chcemy pokornie Cię przeprosić:

K: Za przeżywanie Mszy św. bez należytego skupienia i zaangażowania.

W: W Twoim miłosierdziu przebacz nam, Panie.

K: Za zbyt powierzchowne dziękczynienie po przyjęciu Ciebie w Komunii Świętej.

W: W Twoim miłosierdziu przebacz nam, Panie.

K: Za brak troski o to, aby często trwać w Twojej obecności przed Najświętszym Sakramentem.

W: W Twoim miłosierdziu przebacz nam, Panie.

K: Za opieszałość w szukaniu Twojej woli i uchybienia w całkowitym zaufaniu Tobie.

W: W Twoim miłosierdziu przebacz nam, Panie.

K: Za zbyt małe zaangażowanie na rzecz tych, którzy Cię jeszcze nie poznali lub Ciebie już zagubili.

W: W Twoim miłosierdziu przebacz nam, Panie.

Pieśń: „Nie bój się, wyptłyn na głębie”

L (chłopak): Panie Jezu, Ojciec Święty Franciszek, którego Ty sam podarowałeś swemu Kościołowi, wielokrotnie przypominał, że misje to pasja, którą żywimy wobec Jezusa i wobec ludzi. Gdy trwamy na modlitwie przed Jezusem, widzimy ogrom Jego miłości, która daje godność i nas umacnia,

a równocześnie czujemy, że ta miłość, która wypływa z Jego przebitego serca, rozlewa się na cały lud Boży i na całą ludzkość. Czujemy wtedy, że On chce się nami posłużyć, aby przybliżyć się coraz bardziej do swojego umiłowanego ludu oraz do tych, którzy Go szczerym sercem szukają (por. *Evangelii gaudium*, nr 268).

Widzimy to także teraz. Dzięki Twemu miłosierdziu czujemy, iż chcesz, abyśmy po spotkaniu z Tobą zmartwychwstałym jeszcze lepiej realizowali na co dzień nasze powołanie uczniów – misjonarzy. Czujemy, że Ty nas posyłasz jako Twoich świadków do naszych rodzin, środowisk, szkół, miejsc pracy.

Wzywasz do większego zaangażowania w apostołską i charytatywną działalność naszych parafii. Oczekujesz, że przez modlitwę, wsparcie materialne i popieranie tak wielu inicjatyw włączymy się pełniej w misyjną działalność Kościoła. Nie zapominamy jednak, iż dla podtrzymania żywego zapału misyjnego potrzebne jest głębokie zaufanie do Ducha Świętego. To On może uleczyć to wszystko, co nas osłabia w wypełnianiu zadania misyjnego. Potrzebujemy, aby On nas oświecał, prowadził, kierował i pobudzał tak, jak On pragnie. Bo przecież On dobrze wie, czego potrzeba w każdej epoce i w każdym momencie (por. *Evangelii gaudium*, nr 280). I dlatego z ufnością prosimy, abyś dał nam swego Ducha.

Pieśń: „Jezu, ufam Tobie” (* 3)

L (dziewczyna): Panie Jezu, dajesz nam swego Ducha, aby nas prowadził na misyjnych drogach. Aby działał w nas i przez nas. Chcemy teraz przez chwilę, w ciszy naszych serc, wsłuchać się w Jego głos. Pragniemy z Nim i dzięki Niemu odkrywać nowe scenariusze i wyzwania misji ewangelizacyjnej Kościoła i naszej misji. Pragniemy rozeznaczyć, jaką drogą powinniśmy kroczyć zgodnie z Twoim wezwaniem, aby wyjść z własnej wygody i zdobyć się na odwagę, by dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii (por. *Evangelii gaudium*, nr 20).

Chwila ciszy.

L (chłopak): Panie nasz i Mistrzu, naucz nas myśleć jak apostołowie. Przekonaj, że nie można milczeć o tym, co słyszeliśmy na własne uszy, czego dotykaliśmy rękami, z czym się serce związało. Niech za naszych dni powtórzy się cud Zielonych Świąt, niech wyjdą na drogi świata nowi apostołowie. Niech wyjdą, bo inaczej kamienie wołać będą. Twojej sprawy

nie wystarczy wesprzeć kilkoma groszami, siedząc spokojnie w wygodnym domu. Nie można Ci służyć czasami, gdzieniegdzie, od święta. Twoja sprawa warta jest, by poświęcić jej życie. Całe własne życie. Naucz nas tylko patrzeć na świat jak na jedną rodzinę. I naucz nas troszczyć się o świat jak o własną rodzinę. I naucz nas drzeć, by nie zabrakło tej rodzinie powszedniego chleba – chleba, jakim jest Twoja Ewangelia.

Pieśń: „Dotknij, Panie, moich oczu”

Modlitwa nadziei

L (dziewczyna): Panie, pozwól mi zrozumieć, że to Ty jesteś moją opoką i twierdzą. Pozwól zrozumieć, że nie muszę się lękać, że mogę iść do przodu nawet pośród największych burz tego świata, bo gdy trwam przy Tobie, jestem bezpieczny.

Panie Jezu, ciągle wydaje mi się, że wiem lepiej, że umiem lepiej i że sam potrafię wszystko. Jezu, zabierz ode mnie tę „ślepotę codzienności”. Dopomóż otworzyć oczy na Ciebie – Dobro największe, Miłość nieograniczoną i Prawdę jedyną. Pomóż odrzucić egoizm i pychę, które zamykają mnie na potrzeby bliźnich. Ty sam zawsze pochylasz się nad zgębnionymi i bezbronniymi. Proszę, naucz mnie tego! Proszę, Jezu, dotknij moich oczu, abym przejrzał i nie tylko widział, ale przede wszystkim zobaczył.

Panie Jezu Chryste, daj mi łaskę i mądrość, bym już teraz odkrył źródło niewyczerpanej radości, źródło spokoju, który nigdy nie przemija. Wypełnij mnie swoją Boską obecnością, która otworzy moje serce na potrzeby bliźnich i pozwoli patrzeć na świat Twoimi miłosiernymi oczami.

Chwila ciszy.

L (chłopak): Panie Jezu, Ty powiedziałeś: „Jedni drugich ciężary noście”. Przyszedł czas, by wyjść do innych i zacząć im pomagać. Czas zaświadczyć swoim życiem o Ojcu tak, jak Ty, Jezu, świadczyłeś przez całe swoje ziemskie życie. Być dobrym jak chleb, potulnym jak baranek i odważnym jak lew. Dużo tego. Czy dam radę? To wydaje się bardzo trudne. Nie wiem, czy udźwignę odpowiedzialność. Nie wiem, czy będę umiał być Twoim oddanym uczniem, ale TAK – chcę spróbować. TAK – chcę być Twoim, Jezu, świadkiem przez gorliwość i posłuszeństwo, przez wierność Ewangelii, a przede wszystkim przez miłość do bliźniego. Chcę w codzien-

ności kierować się Dekalogiem. Pomóż mi, Jezu, być Twoim świadkiem w codziennym życiu.

Boże nadziei, przyjdź do mnie.

Pomóż mi uwierzyć, że Twoja nadzieja ożywa we mnie, gdy okazuję dobroć, przebaczenie i współczucie moim braciom.

Pragnę wewnętrznego pokoju, który płynie z ufności do Ciebie.

Daj mi odwagę szukania Twojej uzdrawiającej obecności⁹.

Daj mi, proszę, łaskę dostrzegania Cię w drugim człowieku i we wszystkich wydarzeniach życia codziennego. Daj mi zrozumieć, że Twój plan to najwspanialszy plan na moje życie i tak naprawdę wystarczy, żebym się go tylko trzymał. Niech Twoja miłość będzie motorem mojego życia. Niech Twoje błogosławieństwo będzie moim umocnieniem. Amen.

Pieśń: „Pan jest mocą swojego ludu”

Modlitwa św. Jana XXIII

K: Duchu Święty, Pocieszycielu, racz udoskonalić w nas dzieło rozpoczęte przez Jezusa. Spraw, aby modlitwa, którą zanosimy w imieniu całego świata, była mocna i stała. Przyspiesz nam czas głębokiego życia wewnętrznego. Rozpal w nas zapał apostołski, który by dosięgnął wszystkich ludzi i wszystkie narody, gdyż wszystkie są odkupione Krwią Jezusa Chrystusa i wszystkie stanowią Jego dziedzictwo.

Skrusz w nas wrodzoną pychę i podnieś nas na wyżyny pokory, prawdziwej bojaźni i wielkodusznej odwagi. Niech żadne więzy ziemskie nie przeszkadzają nam w wypełnianiu naszego powołania. Niech dla samolubnej korzyści i przez niedbalstwo nasze nie będą deptane prawa sprawiedliwości. Niech żadne wyrachowania nie sprowadzą szerokiego zasięgu miłości do małych i nędznych egoizmów naszych.

Spraw, Duchu Święty, żeby wszystko było w nas czyste i wielkie: poszukiwanie i umiłowanie prawdy, gotowość do ofiary, nawet na krzyż i na śmierć. Niech wszystko w nas i przez nas będzie zgodne z ostatnią modlitwą Syna do Ojca i z tym źródłem Twojej, o Duchu Święty, miłości, która z woli Ojca i Syna spłynęła na Kościół i na jego instytucje, na poszczególne dusze i narody świata całego.

W: Amen.

---

⁹ Jest to fragment „Modlitwy o nadzieję za wstawiennictwem św. Judy Tadeusza”.

L (dziewczyna): Dary Ducha Świętego jawią się nam zatem jako niezbędne, by żyć zgodnie z Bożym zamysłem. Można je porównać z iskrą, która wydobywając się z krzemienia, nie wyczerpuje w nim ognia, nawet go nie umniejsza, lecz wznieca nowy płomień. Dary Ducha Świętego to „siedem władz lub siedem źródeł działania, uaktywniających wiarę, nadzieję i miłość, a także kierujących nimi w działaniu”. Najkrócej można ich działanie określić jako oświecanie rozumu, uświęcanie serca i złączenie woli człowieka z wolą Bożą (kard. H. Manning).

Modlitwa św. Jana Pawła II o dary Ducha Świętego

K: Duchu Święty, proszę Cię
o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie
i Twoich doskonałości Bożych;
o dar rozumu do lepszego zrozumienia
ducha tajemnic wiary świętej;
o dar umiejętności,
abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary;
o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady
i u Ciebie ją zawsze znajdował;
o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie
nie mogły mnie od Ciebie oderwać;
o dar pobożności, abym zawsze służył
Twojemu Majestatowi z synowską miłością;
o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu,
który Ciebie, Boże, obraża. Amen.

Pieśń: „Ześlij, o Chryste, Twój Duch nam”

L (dziewczyna): Maryi – Tej, która najpiękniej otworzyła się na Boże Słowa i wydawała w swoim życiu owoce zawierzenia – powierzmy wszystkie nasze sprawy: dobre pragnienia, postanowienia i nadzieje. Niech Ona prowadzi nas do swego Syna, Jezusa Chrystusa. Zawierzamy się Jej słowami św. Jana Pawła II, przyjaciela młodych:

Maryjo, Matko nadziei,
bądź z nami na naszych drogach!
Naucz nas głosić Boga żywego;
pomóż nam dawać świadectwo Jezusowi,
jedynemu Zbawcy;

spraw, byśmy służyli bliźniemu,
otwierali się na potrzebujących,
wprowadzali pokój,
z zapalem budowali świat
bardziej sprawiedliwy;
wstawiaj się za nami,
którzy działamy w historii,
pewni, że plan Ojca się wypełni.
Jutrzenko nowego świata,
okaż się Matką nadziei i czuwaj nad nami!
Czuwaj nad Kościołem w Europie:
niech będzie odzwierciedleniem Ewangelii;
niech będzie autentycznym
miejszem komunii;
niech żyje swoją misją
głoszenia, celebracji i służby
Ewangelii nadziei
dla pokoju i radości wszystkich.
Królowo pokoju,
strzeż ludzkości trzeciego tysiąclecia!
Czuwaj nad wszystkimi chrześcijanami:
niech ufnie zdążają drogą jedności
jako zaczyn zgody na kontynencie.
Czuwaj nad młodzieżą,
nadzieją przyszłego świata;
niech wielkodusznie odpowiada
na wezwanie Jezusa.
Czuwaj nad ludźmi odpowiedzialnymi za narody:
niech podejmują budowanie wspólnego domu,
w którym szanować się będzie godność i prawa każdego.
Maryjo, daj nam Jezusa!
Spraw, abyśmy za Nim szli i kochali Go!
On jest nadzieją Kościoła, Europy i ludzkości¹⁰.

K: Wszechmogący Miłosierny Boże, wejrzyj łaskawie na prośby swoich dzieci, które zanosimy przez wstawiennictwo naszej ukochanej Matki,

---

¹⁰ Jan Paweł II, *Ecclesia in Europa*, 125.

Maryi. Napełnij nasze serca wielkim zapalem do głoszenia Twojej Ewangelii słowem i czynem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Pieśń: „Jezu, Ty jesteś światłością mej duszy”

K: Bogu, który zachęca nas, abyśmy oddawali Mu nasze sprawy, zaniesmy ufne modlitwy:

- Spraw, Panie, aby Kościół był żywym świadectwem Twojej troski o zbawienie każdego człowieka. Ciebie prosimy...
- Spraw, Panie, aby papież Franciszek i towarzyszący mu w posłudze pasterskiej biskupi i prezbiterzy, trwając w Tobie, pokonywali zakusy złego i wiernie wskazywali na źródło prawdziwej radości człowieka, które jest w Tobie. Ciebie prosimy...
- Spraw, Panie, aby mający jakąkolwiek władzę w swych rękach traktowali ją jako zaproszenie do posługi dla najbardziej potrzebujących. Ciebie prosimy...
- Spraw, Panie, aby młodzi, znajdując wiele przykładów dojrzałego życia chrześcijańskiego wśród dorosłych, z otwartością przyjmowali pragnienie Twego kochającego Serca, aby w nim zanurzać swe trudności i rany, i z nadzieją tym samym podejmowali swe życiowe zadania. Ciebie prosimy...
- Spraw, Panie, aby ci, którzy jeszcze Cię nie poznali, a może zagubili, by pokonali przeszkody i mogli zjednoczyć się z Tobą. Ciebie prosimy...
- Spraw, Panie, abyśmy potrafili cieszyć się relacją z Tobą i być świadkami Twej obecności w naszym życiu w naszych środowiskach. Ciebie prosimy...

K: Zanurzeni w miłości Boga jako Jego dzieci, wspólnie wołajmy do Niego:

Ojciec nasz

Modlitwa Jubileuszu Roku 2025

Ojciec, który jesteś w niebie,
niech *wiara*, którą nam dałeś
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie,
i płomień *miłości*
rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego,

obudzą w nas błogosławioną *nadzieję*
na przyjście Twojego Królestwa.
Niech Twoja łaska przemienia nas
w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren,
które będą zaczynem ludzkości i kosmosu,
w ufnym oczekiwaniu
nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce Zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.
Niech łaska Jubileuszu
ożywi w nas, *Pielgrzymach nadziei*,
pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi
radość i pokój
naszego Odkupiciela.
Tobie, Boże, błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki.
W: Amen.

3. Zakończenie

Modlitwa końcowa

K: Ojcze Święty, który odnowiłeś nas na podobieństwo swojego Syna, spraw, abyśmy doświadczywszy Twojej bliskości, świadczyli wśród świata o Twojej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

K: Św. Jan Paweł II mówił, że to „młodzi ludzie są pierwszymi ewangelizatorami przyszłych dni”. Dlatego papież Franciszek nieustannie wzywa młodych ludzi, aby nie byli „na balkonie, obserwując jak mija historia, ale aby byli w środku historii, robiąc hałas, ale hałas, który nie jest tylko hałasem, ale jest dobrą nowiną”. Bo, jak powiedział kard. José Tolentino de Mendonça 14 kwietnia 2024 r., w 40. rocznicę pierwszego spotkania młodych na Placu św. Piotra (14 kwietnia 1984 r.): „Chrystus liczy, że uleczyacie rany. Jezus liczy, że otworzycie nowe horyzonty i że będziecie budować nie kulturę śmierci, ale kulturę życia. Jezus liczy na was, że zbudujecie cywilizację miłości. Maryja, obecna na każdym Światowym Dniu Młodzieży jako punkt odniesienia, pomaga nam patrzeć na Chrystusa”. Podkreślił też, że Światowe Dni Młodzieży przynoszą wiele owoców: „Owoce

nadziei, miłości, owoce młodości, wiosny w sercu Kościoła”. I na tę drogę przyjmijmy Boże błogosławieństwo.

Błogosławieństwo

K: Pan z wami.

W: I z duchem Twoim.

K: Niech Bóg was błogosławi i strzeże.

W: Amen.

K: Niech Bóg rozpromieni swoje oblicze nad wami i obdarzy was swoją łaską.

W: Amen.

K: Niech zwróci ku wam oblicze swoje i obdarzy was pokojem.

W: Amen.

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W: Amen.

K: Bóg Ojciec, który w Chrystusie objawił swoją prawdę i miłość, niech was uczyni zwiastunami Ewangelii i świadkami swojej miłości na świecie. Idźcie w pokoju Chrystusa!

W: Bogu niech będą dzięki.

Pieśń: „Ty wyzwoliłeś nas, Panie”
lub „Wy jesteście na ziemi światłem mym”

Parafialny wieczór uwielbienia za dzieło stworzenia z ekologicznym rachunkiem sumienia (4 października 2025 r. – wspomnienie św. Franciszka)

Ks. Zbigniew Kucharski

Zielona Góra

W tym nabożeństwie pragniemy pogłębić i wyrazić naszą wdzięczność Bogu za dar stworzenia, powołanie nas do życia, będącego wyrazem Jego niezmierniej miłości. Porządek nabożeństwa może być zmodyfikowany według możliwości i potrzeb wspólnoty.

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Bóg, który obdarował nas życiem, powołał cały świat do istnienia, niech będzie z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

Słowo wstępne

K: Gromadzimy się dziś jako dzieci Boże, aby uwielbiać Boga w dziele Jego stworzenia. Aby wzmocnić nasze serca, wsłuchajmy się w słowa, które kieruje do nas Bóg. Będąc wdzięczni za dar życia, chcemy w sposób godny kierować światem nam powierzonym, abyśmy w przyszłość zasiedli w Królestwie niebieskim razem z Jezusem Chrystusem Zmartwychwstałym.

2. Liturgia słowa

Czytanie z Księgi Rodzaju (Rdz 1,1.11-12.20-22.24-29.31)

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. I rzekł Bóg: „Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na

ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona”. I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre.

Potem Bóg rzekł: „Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!” Tak stworzył Bóg wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, pobłogosławił je.

Potem Bóg rzekł: „Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!” I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre.

A wreszcie rzekł Bóg: „Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!” Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi”.

I rzekł Bóg: „Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem”. I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Dn 3,57-88.56)

Refren: Chwalcie na wieki najwyższego Pana.

Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.
Błogosławcie Pana, aniołowie Pańscy, *
błogosławcie Pana, niebios.

Refren: Chwalcie na wieki najwyższego Pana.

Błogosławcie Pana, góry i pagórki, *
błogosławcie Pana, wszelkie rośliny na ziemi.
Błogosławcie Pana, źródła wodne, *
błogosławcie Pana, morza i rzeki.

Refren: Chwalcie na wieki najwyższego Pana.

Błogosławcie Pana, wieloryby i morskie stworzenia, *
błogosławcie Pana, wszelkie ptaki powietrzne.
Błogosławcie Pana, dzikie zwierzęta i trzody, *
błogosławcie Pana, synowie ludzcy.

Refren: Chwalcie na wieki najwyższego Pana.

Błogosławmy Ojca i Syna, i Ducha Świętego, *
chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.
Błogosławiony jesteś, Panie, na sklepieniu nieba, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Oto dzień, który Pan uczynił,
radujmy się nim i weselmy.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (Mt 6,25-34)

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie troszczcie się zbyt o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichrzów, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one? Kto z was przy całej swej trosce może choćby jedną chwilę dołożyć do wieku swego życia? A o odzienie czemu się zbyt troszczycie?

Przypatrzcie się lilii na polu, jak rosną: nie pracują ani nie przędą. A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim przepychu nie był tak

ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, małej wiary? Nie troszczcie się więc zbytnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane. Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dostyc ma dzień swojej biedy.

Oto słowo Pańskie.

Homilia

Miłość człowieka do Boga przejawiająca się w poszanowaniu Jego dzieła

Bóg jest piękny. Niesamowity. Wszechmogący. Stwórca wszechświata, całego kosmosu. Geniusz nad geniusze. Bóg to nie jakieś pole magnetyczne, chmura energetyczna, ale prawdziwa osoba, żywa istota. Kto z nas nie zna pierwszego zdania z Pisma Świętego: „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię” (Rdz 1,1). Już na samym wstępie Biblia ukazuje Boga jako źródło i przyczynę sprawczą istnienia świata. Przy czym należy zwrócić uwagę, że w oryginale słowo „niebo” dotyczy tego wszystkiego, co jest nad nami, a słowo „ziemia” – tego, co jest pod nami. Tak więc zestawienie słów „niebo i ziemię” oznacza wszechświat, wszystkie galaktyki, cały kosmos. Uwieńczeniem i ukoronowaniem całego dzieła stworzenia jest pojawienie się człowieka, osoby rozumnej, mającej dar życia wiecznego. Na podstawie Księgi Rodzaju właściwie trzeba mówić o uczynieniu przez Boga rodzaju ludzkiego, który jest jednakowo stanowiony przez mężczyznę i kobietę, a mężczyzna i kobieta są sobie wzajemnie powierzeni. To mężczyzna dzięki kobiecie rozwija i realizuje swoją męskość, a kobieta rozwija i realizuje swoją kobiecość dzięki mężczyźnie. Sam zaś świat zostaje powierzony rodzajowi ludzkiemu: „czyńcie sobie ziemię poddaną”. To czynienie sobie ziemi poddanej dotyczy całego wszechświata. Realizacja tego Bożego wskazania jest pewną formą uczestniczenia przez człowieka w kontynuowaniu aktu stwórczego. Bóg stwarzając świat nie porzucił go i nie zostawił człowieka samemu sobie. Bóg, jak na Ojca przystało, jest cały czas aktywny w relacji do swoich dzieci, a świat przez niego stworzony jest naszym domem. Za ten powierzony nam dom jesteśmy odpowiedzialni. Chodzi tu przede wszystkim o miłość człowieka do Boga przejawiającą się

w poszanowaniu Jego dzieła stworzenia. Szanując dzieło stworzenia, szanujemy samego Stwórcę. Papież Franciszek wyraźnie to ukazuje w encyklice *Laudato si'*.

Przyzwyczailiśmy się, że nasz dom, nasze mieszkanie ma swój adres. Jednak nasz dom to nie tylko bezpośrednio bliskie nam ściany, sufit, podłoga. Nasz dom stanowi także otaczające nas powietrze, woda konieczna do życia, ziemia dająca plony na pożywienie. W tym świetle należy zadać sobie pytanie: Cóż będzie wart budynek, w którym będziemy mieszkać, jeżeli ludzkość doprowadzi do dewastacji i degradacji swojego środowiska naturalnego? Nie tylko jednak chodzi tutaj o potrzebę dbania o powierzony nam świat ze względów praktycznych, ale także o dostrzeganie prawdziwego piękna stworzonego świata. Tak naprawdę można odkrywać Boga Stwórcę i Jego piękno. Aby to piękno dostrzec, to, jak mówił św. Jan Paweł II, trzeba zatrzymać się i „napatrzeć”. Czy jednak rzeczywiście dostrzegamy cudowność i piękno stworzonego świata? Czy potrafimy się nim zachwycić i uwielbiać w nim Boga tak, jak to wspaniale oddaje pieśń z Księgi Daniela: Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, chwalcie Go i wywyższajcie na wieki, błogosławcie Pana, słońce i księżycu, gwiazdy na niebie, światło i ciemności, wszelkie rośliny na ziemi, morza i rzeki, wszelkie ptaki powietrzne, dzikie zwierzęta i trzody, synowie ludzcy (por. Dn 3,57-58)?

Warto tu również wspomnieć postać św. Franciszka z Asyżu. Wyraźnie utożsamiał się on z całym światem stworzonym przez Boga, traktując go jako jedną, wielką rodzinę, do której razem przynależymy. Kiedyś daleki byłem od rozumienia postępowania św. Franciszka przejawiającego się w głoszeniu kazań do kwiatów, jego zachęt kierowanych do nich, aby wielbiły Boga. Miałem do tego pewien osobisty dystans. Teraz jednak widzę to inaczej. Swoista wrażliwość tego świętego była konsekwencją jego zachwytu nad pięknem Bożego działania i nie był to „nieracjonalny romantyzm”, jak podkreśla to papież Franciszek. Warto zauważyć, że papież Franciszek nie jest osamotniony, zabierając głos w zakresie ekologii przez swą encyklikę *Laudato si'*. Już wcześniej w tym obszarze wypowiadali się m.in. papieże: Jan XXIII, Paweł VI, Jan Paweł II i Benedykt XVI. Ponadto Jan Paweł II 29 listopada 1979 r. ogłosił św. Franciszka patronem ekologów.

Troska o nasz wspólny dom staje się w obecnej dobie szczególnym wyzwaniem, gdzie ziemia jest naszą siostrą i zarazem matką żywicielką, jak ukazuje to papież Franciszek w swej encyklice. Wskazuje m.in. na szybki rozwój przemysłu, na nieodpowiedzialne wykorzystanie dóbr naturalnych prowadzące do ich degradacji i dewastacji – jako przyczyny

negatywnie oddziaływujące na stan naszego domu. U źródeł tego zjawiska jawi się słabość człowieka i jego grzeszna natura, przejawiająca się w egoizmie, konsumpcjonizmie, braku miłości bliźniego, zamkniętym w terażniejszości myśleniu, unikaniu dbałości o przyszłość. Idąc tropem myśli papieża Franciszka, można odważnie mówić, iż nieodpowiedzialne traktowanie i niewłaściwe eksploatowanie środowiska naturalnego nosi znamiona rabunku i zamachu na dzieło stworzenia, co w konsekwencji zawsze obraca się przeciwko samemu człowiekowi. Bogu w niczym nie jesteśmy w stanie zaszkodzić, ale możemy szkodzić sami sobie. W encyklice papież Franciszek wyraźnie wskazuje na brak poszanowania praw natury jako na jedną z przyczyn ubóstwa milionów ludzi, braku równowagi społecznej i ekonomicznej na świecie, gdzie miliony biednych są ofiarami, wręcz zakładnikami, ogólnoswiatowych korporacji i ich doraźnych interesów. Papież odwołuje się także do fragmentu listu pasterskiego Konferencji Episkopatu Boliwii, gdzie czytamy: „Zarówno wspólne doświadczenia życia codziennego, jak badania naukowe wskazują, że najpoważniejsze skutki wszystkich przestępstw przeciwko środowisku znoszą ludzie najubożsi” (por. *Laudato si'*, nr 48).

Godność człowieka i obowiązek nas wszystkich

Dlatego z całą odpowiedzialnością, z miłością do Boga i bliźniego należy podejmować wszelkie starania zmierzające do wzrostu i rozwoju troski o nasz wspólny dom. To godność człowieka domaga się dla wszystkich równego prawa do korzystania z zasobów czystej, pitnej wody, czystego powietrza i nieskażonej ziemi. Dbanie o powierzony nam świat to obowiązek światowych instytucji i wszystkich rządzących państwami. Ale również każdego z nas. Każdy na miarę swoich możliwości ma wpływ na to, co się dzieje w naszym domu. Tylko wspólnym wysiłkiem możemy sprostać wyzwaniom, jakie w zakresie ekologii stawia współczesny świat. Stoi przed nimi cała ludzkość niezależnie od kraju, koloru skóry czy wyznawanej religii. Dlatego papież pisze: „proponuję nawiązanie dialogu ze wszystkimi w odniesieniu do naszego wspólnego domu” (*Laudato si'*, nr 3).

Do tej odpowiedzialności za poszanowanie świata stworzonego przez Boga powinniśmy wszyscy poczuwać się z miłości do Stwórcy i naszych bliźnich. Papież Franciszek ostrzega nas przed utratą „poczucia odpowiedzialności za naszych bliźnich, na której opiera się każde społeczeństwo” (*Laudato si'*, nr 25). Dlatego Ojciec Święty, budząc sumienia, zachęca szczególnie bogate kraje Północy do podjęcia stosownych działań wynikających

z tzw. „długu ekologicznego”, zaciągniętego względem krajów biednego Południa (*Laudato si'*, nr 51), a odwołując się do św. Jana Pawła II, przywołuje jego zachętę do globalnego „nawrócenia ekologicznego” (*Laudato si'*, nr 5).

Zakończymy więc nasze rozważanie, powtarzając słowa biblijnej pieśni: „Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, chwalcie Go i wywyższajcie na wieki. (...) błogosławcie Pana, synowie ludzcy” (Dn 3,57.82). Amen.

3. Adoracja Najświętszego Sakramentu

Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

„O zbawca Hostio”

Rachunek sumienia

K: Adorując Najświętszy Sakrament, stańmy w prawdzie o sobie przed obecnym wśród nas Zbawicielem. Przeżyjmy jako dzieci Boże spotkanie z Chrystusem w świadomości, że jest On posłanym przez Boga Ojca Stworzyciela dla naszego zbawienia.

Chwila ciszy.

K: Jesteśmy powołani do istnienia przez naszego Ojca Stworzyciela, wszczępieni w Ciało Mistyczne Jezusa Chrystusa Zbawiciela. Uczynimy rachunek sumienia jako dzieci Boże, którym Bóg powierzył dbanie i kierowanie światem, który On uczynił i powierzył nam we władanie:

- Czy naprawdę uznaję, że Bóg jest Stworzycielem, dawcą wszelkiego istnienia?
- Czy jestem wdzięczny Bogu Ojcu za dar życia?
- Jak wyrażam moją miłość do Ojca Stworzyciela przez szacunek do Jego dzieł?
- Jak wyrażam miłość do bliźnich, z którymi tworzę Bożą rodzinę?
- Czy dbam o czystość swojej duszy w oczach Bożych?
- Czy dbam o zdrowie swojego ciała, które dał mi Bóg?
- Czy nie sięgam po szkodliwe używki i szkodliwe, niezdrowe pożywienie?
- Czy dbam o czystość wody, powietrza i ziemi ze względu na dobro własne i bliźnich?
- Czy z właściwą starannością odnoszę się do świata roślin i zwierząt, które powierzył nam Bóg?

- Czy moja postawa wobec troski o wspólny dom jest świadectwem dla innych?

Chwila ciszy.

K: Wyrażmy nasz żal i przepraszmy Boga, powtarzając: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

W: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

K: Za zaniedbania w okazywaniu należytej wdzięczności za dzieło stworzenia.

W: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

K: Za niedostateczną miłość bliźniego.

W: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

K: Za braki należytej troski o zdrowie swoje i bliźnich.

W: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

K: Za czyny szkodzące powietrzu, wodzie i ziemi.

W: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

K: Za niedoskonałość w angażowaniu się w pomoc na rzecz potrzebujących.

W: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

K: Za wszelkie uchybienia w rodzinie ludzkiej i powierzonym nam świecie.

W: Żałuję i przepraszam Cię, Panie.

Litania do św. Franciszka z Asyżu

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyne Boże,

Święta Maryjo, módl się za nami.

Święty Franciszku,

Wspaniały wzgardzicielu świata,

Gorliwy naśladowco Chrystusa,

Założycielu trzech zakonów,

Mocny filarze Kościoła katolickiego,

Nauczycielu świętego posłuszeństwa,

Zwierciadło pokory,

Miłośniku ubóstwa,
Przykładzie łagodności,
Opoko cierpliwości,
Pałający ognistą miłością ku Bogu,
Wzorze miłości bliźniego,
Wybrany wizerunku cnót ewangelicznych,
Pokój czyniący,
Mężu według Serca Bożego,
Zwycięzco szatana,
Obrazie ukrzyżowanego Jezusa,
Pięciu ranami ozdobiony przyjacielu Boga,
Miłością Boską gorejący,
Wielki opiekunie ubogich,
Żarliwy w zachowaniu czystości,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K: Módl się za nami, święty Franciszku.

W: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

K: Módlmy się. Boże, Ty sprawiłeś, że święty Franciszek z Asyżu, żyjąc w ubóstwie i pokorze, upodobnił się do Chrystusa, daj, abyśmy idąc tą drogą, naśladowali Twojego Syna i zjednoczyli się z Tobą pełni wesela i miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

Gdy opuszcza się Litanię do św. Franciszka, kapłan odmawia następującą modlitwę:

K: Módlmy się. Boże, nasz Ojcze, który dałeś nam na wzór do naśladowania św. Franciszka z Asyżu i stworzyłeś świat, powołałeś nas do istnienia, obdarowując łaską życia, oraz powierzyłeś nam go w opiekę, spraw, abyśmy pielgrzymując w doczesności, doszli do pełni życia wiecznego z Tobą. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W: Amen.

Podczas adoracji kapłan lub inna osoba podaje intencje, które przepłatanie są ciszą, śpiewem lub akompaniamentem muzycznym.

- K:** Uwielbiam Cię, Panie, w dziele stworzenia świata.
- K:** Uwielbiam Cię, Panie, w darze moich rodziców.
- K:** Uwielbiam Cię, Panie, w świecie, który mnie otacza.
- K:** Uwielbiam Cię, Panie, w moim sercu.
- K:** Uwielbiam Cię, Panie, w moich radościach.
- K:** Uwielbiam Cię, Panie, w darach, którymi mnie dotykasz.
- K:** Bądź uwielbiony, Panie, moim życiem.
- K:** Daj nam, Panie, siłę i prowadź nas swoimi ścieżkami, abyśmy wypełnili misję, którą nam powierzyłeś wobec świata, jaki nam stworzyłeś.

4. Zakończenie

Pieśń: „Przed tak wielkim Sakramentem”

Modlitwa

K: Módlmy się. Boże, który zostawiłeś nam w Najświętszym Sakramencie pamiątkę męki i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, spraw, abyśmy osiągnęli pełnię życia wiecznego jako dopełnienie dzieła naszego stworzenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Błogosławieństwo sakramentalne

Pieśni:

- „Chwała i dziękczynienie”,
- „Pan jest pasterzem moim”,
- „Oto są baranki młode”,
- „Niech zabrzmi Panu chwała w niebiosach”,
- „Abba, Ojczy”.

Nabożeństwo z okazji Światowego Dnia Ubogich – XXXIII Niedziela Zwykła. „Nadzieja miłosierdzia”

Ks. Karol Kondracikowski

Białystok

Nabożeństwo z okazji Światowego Dnia Ubogich może zostać, wedle uznania, przeprowadzone w formie czuwania modlitewnego przed Najświętszym Sakramentem lub w formie medytacji biblijnej nad proponowanym fragmentem Ewangelii. Do udziału w nabożeństwie można zaprosić członków oraz wolontariuszy stowarzyszeń oraz grup charytatywnych działających we wspólnocie parafialnej, a także tych, którym pomagają.

Pieśń na wejście: „Kto się w opiekę”

1. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Wprowadzenie

K: „Bo ubogich zawsze macie u siebie, Mnie zaś nie zawsze macie” (J 12,8). W ten szczególny dzień wraz z całym Kościołem pragniemy stać przed Tobą, Panie, dziękując za Twoją obecność pośród nas. Prosimy Cię, porusz nasze serca do jeszcze gorliwszej miłości ku bliźnim, a szczególnie tym, którzy są ubodzy. Ubodzy duchowo i fizycznie. Porusz nasze serca swoim Słowem, abyśmy w jego świetle potrafili dostrzec prawdę o sobie. Daj nam czystą i szczerą wrażliwość na naszych braci i siostry, którzy są pogrążeni w ubóstwie, abyśmy potrafili dostrzec ich potrzeby.

Tobie oddajemy ten czas i prosimy: pociągnij nas ku sobie, daj łaskę naśladowania Ciebie.

2. Medytacja nad tekstem z Pisma Świętego

Odczytanie fragmentu Ewangelii (J 12,1-11)

Na sześć dni przed Paschą Jezus przybył do Betanii, gdzie mieszkał Łazarz, którego Jezus wskrzesił z martwych. Urządzono tam dla Niego ucztę. Marta posługiwała, a Łazarz był jednym z zasiadających z Nim przy stole. Maria zaś wzięła funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego i namaściła Jezusowi nogi, a włosami swymi je otarła. A dom napełnił się wonią olejku. Na to rzekł Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jego, ten, który miał Go wydać: „Czemu to nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ich ubogim?” Powiedział zaś to nie dlatego, jakoby dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano.

Na to Jezus powiedział: „Zostaw ją! Przechowała to, aby [Mnie namaścić] na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie”. Wielki tłum Żydów dowiedział się, że tam jest; a przybyli nie tylko ze względu na Jezusa, ale także by ujrzeć Łazarza, którego wskrzesił z martwych. Arcykapłani zatem postanowili stracić również Łazarza, gdyż wielu z jego powodu odłączyło się od Żydów i uwierzyło w Jezusa.

3. Adoracja Najświętszego Sakramentu

Pieśń na wystawienie: „Pójdź do Jezusa, do niebios bram”

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Rozważanie odczytanego fragmentu z Pisma Świętego

(propozycja kilku myśli do medytacji i wspólnej modlitwy):

- „Jezus przybył do Betanii” – nazwa miasta może być przetłumaczona jako „dom utrapienia”. Co jest Twoim utrapieniem? Twoją Betanią? Czy zapraszasz tam Jezusa?

- „Urządzono tam dla Niego ucztę” – siła i moc do czynienia dobra płynie z Eucharystii, sakramentu Miłości. Eucharystia jest szkołą Miłości. Bez niej trudno jest służyć innym. Ona jest też źródłem nadziei.
- „A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza” – Jezus kochał Martę, Marię i Łazarza; byli Jego przyjaciółmi. Kto jest Twoim przyjacielem? Komu potrafisz poświęcić chwilę ze swego życia? Czy wśród nich są ubodzy? Fizycznie, materialnie, duchowo?
- „Maria wzięła funt szlachetnego, drogiego olejku nardowego i namaściła Jezusowi stopy, a włosami swymi je otarła” – zadziwiająca, a jednocześnie zawstydzająca jest hojność Marii, która wylewa na stopy Jezusa olejek sprowadzany z Indii wart dniówce pracy trzystu robotników. Jaka jest Twoja hojność? Potrafisz dzielić swój czas z ubogimi?
- „Judasz (...) powiedział zaś to nie dlatego, że dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem i mając trzos, wykradał to, co składano” – szukanie siebie, pycha i egoizm to grzechy współczesnego świata. Czynią nas krótkowzrocznymi, znieczulonymi na ubóstwo naszych braci i sióstr. Co przeszkadza Ci zadbać o potrzebujących, chorych, cierpiących, ubogich, zranionych dramatem grzechu, wykorzystanych?
- „Bo ubogich zawsze macie u siebie, Mnie zaś nie zawsze macie” – jeśli pragniemy nieść pomoc i zrozumienie ubogim, powinniśmy zacząć od bycia z Jezusem. Jak Maria kontemplować Jego obecność w Eucharystii, Słowie, wspólnotce Kościoła. Powinniśmy niczym Marta angażować się z oddaniem w to wszystko, co jest naszym życiowym powołaniem. Jak Łazarz przechodzić ze śmierci grzechu do życia w łasce dzięki regularnej spowiedzi. Wszystkie te elementy są źródłem nadziei. Nadziei tak bardzo potrzebnej tym, którzy są ubodzy.

Modlitwa za ubogich

K: O Panie nasz, Jezu Chryste, ukrzyżowany i zmartwychwstały, z radością gromadzimy się wokół Twojego Stołu, aby ponownie otrzymać od Ciebie dar i zobowiązanie do życia w ubóstwie oraz służenia ubogim, w których spotykamy Twoje oblicze.

Dziękujemy, ponieważ jest tak wiele kobiet i mężczyzn, którzy żyją z oddaniem dla ubogich i wykluczonych, zwracając uwagę na integralną

promocję ich osoby. Bądź błogosławiony w ich posłudze, która przynosi nadzieję.

Twoje Królestwo staje się obecne i widoczne w tej hojnej i bezinteresownej służbie. Oświeć instytucje publiczne, aby dobrze wypełniały swoje obowiązki, gwarantując człowiekowi prawo do istnienia i integralności fizycznej; środki niezbędne do godnego poziomu życia; prawo do bezpieczeństwa na wypadek choroby, niepełnosprawności, wdowieństwa, starości, bezrobocia. Spraw, by byli w świecie apostołami nadziei.

O Duchu Święty, który obdarzasz nas rozeznaniami. Pod Twoim przewodnictwem możemy rozpoznać prawdziwe potrzeby naszych biednych braci. Uczyni nas zdolnymi do udzielenia im głosu w ich sprawach, przyjmując tajemniczą mądrość, którą chcesz nam przekazać przez nich. Daj nam wyobraźnię miłosierdzia, która stanie się źródłem nadziei dla tych, którzy tak bardzo jej dziś potrzebują.

Nasz najlepszy Ojczy, niech doświadczenie ogromu Twojej miłości zainspiruje nasze serca, pomoże nam nie odwracać wzroku od ubogich i zawsze skupiać wzrok na ludzkim oraz boskim obliczu Wcielonego Słowa¹.

W: Amen.

Pieśń na błogosławieństwo: „Ja wiem, w kogo ja wierzę”

Błogosławieństwo końcowe

Pieśń: „Matko Najświętsza, do Serca Twego”

---

¹ Por. Dykasteria ds. Ewangelizacji, *Subsydium na VII Światowy Dzień Ubogich*, Watykan 2023.

Nowenna przed odnowieniem Aktu przyjęcia Jezusa Chrystusa jako Króla i Pana

Zespół do spraw Ruchów Intronizacyjnych przy Konferencji Episkopatu Polski

Kościół w Polsce od Triduum Paschalnego w 2024 r. przeżywa Wielką Nowennę przed Jubileuszem dwutysiąclecia Odkupienia (2033). Wśród najważniejszych momentów tego czasu jest coroczna uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, obchodzona w 2025 r. w niedzielę 23 listopada. Zachęcamy, aby uroczystość tę poprzedzić nowenną (powinna rozpocząć się w piątek 14 listopada), a w dzień uroczystości ponowić Jubileuszowy Akt przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

1. Dzień pierwszy – Uznanie panowania Jezusa Chrystusa Króla i poddanie się Jego Prawu

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna

Nieśmiertelny Królu Wieków, Panie Jezu Chryste, nasz Boże i Zbawicielu! Stając przed Tobą obecnym wśród nas, pragniemy przygotować się do uroczystości przyjęcia Twego królowania w naszej ojczyźnie. Pokornie zginamy kolana przed Twym Majestatem i wyznajemy, że Twego królowania nam potrzeba. Prosimy o Twoją opiekę i błogosławieństwo dla wszystkich mieszkańców naszej ojczyzny. Błagamy też, łaskawy Królu Miłosierdzia, byś wybaczył nam wszystkie nasze niewierności i na pamiątkę Chrztu Polski przyjął hołd dziękczynienia, który Ci składamy. Panuj w naszych rodzinach, miastach i wioskach, w naszych parafiach, miejscach pracy i wypoczynku, bo Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy.

Króluj nam, Chryste! Zawsze i wszędzie. Amen.

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Jana (J 12,12-16)

Nazajutrz wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wybiegł Mu naprzeciw. Wołano: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w Imię Pańskie, oraz: Król Izraela! A gdy Jezus znalazł osiołka, dosiadł go, jak jest napisane: Nie bój się, Córo Syjonu! Oto Król twój przybywa, siedząc na osłęciu. Z początku Jego uczniowie nie zrozumieli tego. Ale gdy Jezus został uwielbiony, wówczas przypomnieli sobie, że to o Nim było napisane i że tak Mu uczynili.

Medytacja

Panie Jezu, wielki tłum, który przybył do Jerozolimy na święto, rozpoznał w Tobie obiecanego przez Boga Mesjasza. Dziś przybywasz do naszej ojczyzny, do naszych miast i wsi. Pragniemy zawołać: Hosanna! Pragniemy słowami naszego Aktu uznać w Tobie naszego jedynego Króla i poddać się Twojemu prawu miłości.

Niegdyś Twoi uczniowie nie rozumieli, czym był Twój uroczysty wjazd do Miasta Świętego. Prosimy Cię, Panie, daj nam swego Ducha, by oświecił nasze umysły i otworzył serca, abyśmy mogli, świadomi powagi tego Aktu, przyjąć Twoje nad nami panowanie.

Chryste, Królu pokorny, przybywający na osiołku do Jerozolimy, naucz nas pokornie służyć Tobie i braciom – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu witany przez tłumy pielgrzymów, daj nam łaskę godnego uznania Twojego królowania w Polsce – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu przychodzący w Imię Pańskie, pomóż nam uznać Twoje prawa i wypełniać je w codziennym życiu – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „W Majestacie na niebieskim tronie”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana

Jezu Chryste, Królu Wszechświata, Panie nasz i Boże, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, nasz Zbawicielu! Ty, który mówiłeś, że Królestwo Twoje

nie jest z tego świata, który wzywał nas do szukania Królestwa Bożego i nauczył nas prosić w modlitwie do Ojca: „przyjdź Królestwo Twoje”, wejrzyj na nas stojących przed Twoim Majestatem. Wywyższamy Cię, oddajemy Ci cześć i uwielbienie. Pokornie poddajemy się Twemu panowaniu i Twemu Prawu.

Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu przepraszamy za wszelkie nasze grzechy i zaniedbane dobro. Wyrażamy naszą skruchę i prosimy o zmiłowanie.

Przyrzekamy zabiegać o pomnożenie Twojej chwały, dziękować za nieskończone miłosierdzie, które okazujesz z pokolenia na pokolenie, wiernością i posłuszeństwem odpowiadać na Twoją Miłość.

Boski Królu naszych serc, niech Twój Święty Duch wspiera nas w realizacji tych zobowiązań, chroni od zła i dokonuje naszego uświęcenia. Niech pomaga nam porządkować całe nasze życie i posłannictwo Kościoła.

Króluj nam, Chryste! Króluj w naszej ojczyźnie, króluj w każdym narodzie, na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi.

Spraw, aby nasze rodziny, wioski, miasta i świat cały objęło Twe królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju, teraz i na wieki wieków. Amen.

Jezu, Królu Wszechświata, panuj w naszej ojczyźnie i we wszystkich narodach świata!

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

2. Dzień drugi – Pamiątka Chrztu Polski

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Mateusza (Mt 28,16-20)

Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei, na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeni, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie

je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Medytacja

Panie Jezu, Ty po swej męce i chwalebnym zmartwychwstaniu posłałeś na świat apostołów, by pośród narodów szerzyli Twoje Królestwo. Ich następcy dotarli także na nasze ziemie, a chrzest przyjęty przez Mieszka, naszego pierwszego historycznego władcę, zbiega się z początkami naszego państwa. To dla nas szczególny znak Bożej Opatrzności, że Polska rodzi się w chrzcie. Nasi przodkowie postawili pierwszy krzyż jako znak Twojej, Chryste, obecności, abyś przez swój znak zwycięstwa był pośród naszego narodu przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Dzisiaj nasze pokolenie pragnie odnowić wolę przodków i uznać, że Tobie, Jezu, nasz Królu, dana jest wszelka władza w niebie i na ziemi, także na polskiej ziemi. Niech niezatarte znamię chrztu w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, wyciśnięte na duszy naszego narodu, świadczy dzisiaj i przez nadchodzące wieki, że Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy.

Chryste, Królu, któremu dana jest wszelka władza w niebie i na ziemi, rozciągnij swoje panowanie na wszystkie sfery naszego życia narodowego – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu, który jesteś z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata, pomóż nam w codziennym życiu postępować ze świadomością Twojej obecności – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu, który posłałeś apostołów, by nauczali i chrzcili wszystkie narody, pomóż Polakom wiernie zachowywać wszystko, co nam przykazałeś – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „Dzięki, o Panie, składamy dzięki”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

3. Dzień trzeci – Dziękczynienie za miłosierdzie Jezusa Chrystusa Króla

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Mateusza (Mt 25,31-36)

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale, a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie.

Medytacja

Panie Jezu, Ty po swej bolesnej męce i chwalebnym zmartwychwstaniu wstąpiłeś na niebiosa i jako zwycięzca zasiadłeś ze swym Ojcem na Jego tronie. Ty poprzez wieki okazujesz ludziom swoje miłosierdzie, ratując od zguby doczesnej i wiecznej tych, którzy pokornie zwracają się do Twego tronu, zarówno poszczególne osoby, jak i całe narody.

Także w dziejach naszej ojczyzny wielokrotnie udowodniłeś, że nie odmawiasz swej łaski tym, którzy o nią proszą. Dziś, po wiekach trudnych doświadczeń, pozwalasz nam w wolnej ojczyźnie na nowo przekonać się o Twym niezmiernym miłosierdziu. Gdy zaś na końcu przyjdiesz w swej chwale, zażadasz od nas zdania sprawy z tego, czy naśladowaliśmy przykład, jaki dałeś nam swoim ziemskim życiem.

Chryste, Królu Miłosierny, naucz nas dostrzegać potrzebujących i nieść im skuteczną pomoc – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu Miłosierny, okaż swą łaskę wszystkim grzesznikom i udziel im łaski autentycznego nawrócenia – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu Miłosierny, okaż szczególne zmiłowanie nad naszą ojczyzną i umocnij swoje Królestwo w naszym narodzie – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „Cóż Ci Jezu damy”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

4. Dzień czwarty – Dziękczynienie za matczyną opiekę Maryi Królowej Polski

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Łukasza (Łk 1,26-33)

W szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, do dziewicy zaręczonej z mężczyzną o imieniu Józef, z rodu Dawida. Dziewicy było na imię Maryja. Anioł przyszedł do Niej i powiedział: „Raduj się, łaski pełna, Pan z Tobą”. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co znaczy to pozdrowienie. Wtedy anioł powiedział do Niej: „Nie bój się, Maryjo, bo Bóg Cię obdarzył łaską. Oto poczniesz i urodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca, Dawida. Będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwo nie będzie miało końca”.

Medytacja

Panie Jezu, Synu Najwyższego, narodzony z pokornej Służebnicy Pana, anioł Gabriel zapowiedział Twojej Matce, że Ty obejmiesz tron swego praojca, Dawida, to znaczy, że w Tobie wypełnią się mesjańskie obietnice przekazane przez proroków. Dodał też, że będziesz królował nad domem

Jakuba na wieki, a Królestwo Twoje nie będzie miało końca. Założony przez Ciebie Kościół do dziś z wiarą powtarza te słowa w swoim *Credo*. Wierzmy też, że Niepokalana Panna Maryja, która przez szczególną więź z Tobą może nosić zaszczytny tytuł Bożej Rodzicielki, po swym pełnym miłości życiu została przez Ciebie wywyższona i ukoronowana na Królową nieba i ziemi.

My, jako naród polski, doświadczaliśmy w ciągu wieków Jej macierzyńskiej opieki, dlatego uznaliśmy w Niej swoją Matkę i Królową. Ona zawsze prowadzi nas do Ciebie i uczy nas czynić wszystko, cokolwiek nam rozkażesz.

Chryste, Królu narodzony z pełnej łaski Panny Maryi, otaczaj swoją opieką Polskę, która od wieków jest oddana pod panowanie Twojej Matki – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu zasiadający na tronie swego ojca, Dawida, daj nam silną i niezachwianą wiarę w Twoje obietnice, byśmy z nadzieją kroczyli przez trudy codzienności – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu, którego królestwo nie będzie miało końca, pomóż nam na ziemi być Twoimi wiernymi sługami, a w wieczności pozwól uczestniczyć w radości Twego Królestwa – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „Z dawna Polski Tyś Królową”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

5. Dzień piąty – Przeproszenie Jezusa Chrystusa Króla za nasze narodowe grzechy

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Mateusza (Mt 7,21-23):

Nie każdy, kto mówi Mi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu powie Mi w owym dniu: Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego Imienia i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego Imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego Imienia? Wtedy oświadczę im: Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy dopuszczacie się nieprawości.

Medytacja

Panie Jezu, Ty jesteś Królem, który nie zgadza się na pozory. Nie oczekujesz od nas tylko aktów uwielbienia. Nasze modlitwy i nawet najbardziej wzniosłe uroczystości nie mają w Twoich oczach żadnej wartości, jeśli za słowami i gestami nie idą czyny. Nawet prorocтва, cuda, „mówienie językami ludzi i aniołów” nie czynią nas Twoimi prawdziwymi sługami, jeśli w naszym życiu dopuszczamy się zła i brakuje nam miłości. Hipokryzja to postawa, którą wielokrotnie potępiałeś w swoim nauczaniu. Ostrzegając: „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo dbacie o czystość zewnętrznej strony kubka i misy, a wewnątrz pełne są one zdzierstwa i niepowściągliwości. Faryzeuszu ślepy! Oczyszczyć wpierw wnętrze kubka, żeby i zewnętrzna jego strona stała się czysta” (Mt 23,25-26).

Nie chcemy być jak groby, które z zewnątrz wyglądają na zadbane, a wewnątrz pełne są nieczystości. Dlatego pragniemy podjąć pracę nad sobą, by wykorzystać grzech z naszego życia osobistego i zwalczyć nasze narodowe wady poprzez dzieła miłosiernej miłości.

Chryste, Królu wymagający nieskazitelności od swoich sług, daj naszemu narodowi łaskę nawrócenia i siły do wytrwania na drodze zbawienia – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu i Sędzio sprawiedliwy, ustrzeż nas przed popadaniem w obłudę, aby nasza miłość do Ciebie zawsze wyrażała się w pełnieniu woli Twojego Ojca – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu i nasz jedyny Mistrzu, umacniaj nas w pracy nad charakterem, byśmy przez zwalczanie wad i utrwalanie cnót stawali się coraz lepszymi Twoimi uczniami – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „Idziesz przez wieki”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

6. Dzień szósty – Wyrzeczenie się złego ducha i wszystkich jego spraw

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Mateusza (Mt 12,22-28):

Wówczas przyprawiono Mu opętanego, który był niewidomy i niemy. Uzdrowił go, tak że niemy mógł mówić i widzieć. A całe tłumy pełne były podziwu i mówiły: Czyż nie jest to Syn Dawida? Lecz faryzeusze, słysząc to, mówili: On tylko mocą Belzebuba, władcy złych duchów, wyrzuca złe duchy. Jezus, znając ich myśli, rzekł do nich: Każde królestwo od wewnątrz skłócone pustoszeje. I nie ostoi się żadne miasto ani dom, wewnątrznie skłócone. Jeśli szatan wyrzuca szatana, to sam z sobą jest skłócony, jakże się więc ostoi jego królestwo? (...) Lecz jeśli Ja mocą Ducha Bożego wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło do was królestwo Boże.

Medytacja

Panie Jezu, Ty w czasie swego ziemskiego życia mocą Ducha Bożego wyrzucałeś złe duchy, aby pokazać ludziom, że istotnie przyszło do nas Królestwo Boże. Ty objawiłeś się, aby zniszczyć dzieła diabła. On zwiódł pierwszych rodziców i zniewolił ludzkość w sidłach grzechu. Ty przyszedłeś rozerwać nasze kajdany, a z odziedziczonego po przodkach złego postępowania wykupiłeś nas swoją drogocenną Krwią.

Dzisiaj wciąż potrzebujemy Twojej obrony, ponieważ „szatan jak lew ryczący krąży, szukając, kogo pożreć”. Ty, Panie Jezu, jesteś królewskim Lwem z pokolenia Judy, Ty możesz obdarzyć nas pomocą w odważnym

przeciwstawianiu się potędze przeciwnika. Dziś, przyjmując Ciebie w uroczystym akcie za naszego jedyne Króla i Zbawiciela, pragniemy wyrzec się szatana, pragniemy odrzucić władzę uzurpatora, by służyć wyłącznie Tobie.

Chryste, Królu wyrzucający złe duchy, przegnaj precz demony, które szkodzą naszemu narodowi – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu, który nabyłeś nas swoją drogocenną Krwią, wyzwól z więzów złego wszystkich zniewolonych przez grzech i uwikłanych w nałogi – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu obdarzający ludzi wolnością dzieci Bożych, pomóż nam żyć w prawdziwej wolności – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „Jesteś Królem”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

7. Dzień siódmy – Przyrzeczenie pełnienia woli Jezusa Chrystusa Króla

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Jana (J 15,9-17):

Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Trwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam słu-

gami, bo sługa nie wie, co czyni jego pan, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał – aby Ojciec dał wam wszystko, o cokolwiek Go poprosicie w Imię Moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

Medytacja

Panie Jezu, Jednorodzony Synu Boży, Twój Ojciec umiłował świat i dał nam Ciebie jako Zbawiciela. Ty wyrwałeś nas z niewoli grzechu i objawiłeś nam Swoje królewskie prawo – prawo miłości. Ty nas uczysz, że tylko trwanie w miłości może dać nam pełnię radości, ponieważ miłość wyzwala z zamknięcia w ciasnocie egoizmu.

Miłość prowadzi nas do ludzi i uczy, że „więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu”. Miłość wyzwala z zapatrzenia w siebie, uczy empatii, wczucia się w potrzeby innych: żony, męża, rodziców, dzieci, krewnych, przyjaciół, sąsiadów. Miłość jest oddaniem siebie, a w tym oddaniu stajemy się podobni do Ciebie, stajemy się Twoimi, Jezu, przyjaciółmi.

Chryste, Królu pełen miłości, pomóż nam trwać w przyjaźni z Tobą – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu, który sam nas wybrałeś, napełnij nas swoją mocą, byśmy szli i owoc przynosili, i by owoc nasz trwał – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu objawiający ludziom wolę Boga Ojca, spraw, by w naszym życiu osobistym i narodowym nigdy nie zabrakło wzajemnej miłości – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „Najświętsze Serce Boże”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

8. Dzień ósmy – Przyrzeczenie budowania Królestwa Jezusa Chrystusa Króla w naszym narodzie

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Mateusza (Mt 13,31-33):

Przedłożył im inną przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach. Powiedział im inną przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło.

Medytacja

Panie Jezu, Ty zapowiedziałeś, że Królestwo niebieskie, choć na początku bardzo niewielkie, będzie się rozrastać aż do osiągnięcia imponujących rozmiarów. Założony przez Ciebie Kościół kiedyś ograniczał się do małej wspólnoty uczniów, a dziś ogrania już całą ziemię. Twoje Królestwo ma też w sobie moc przemieniania otaczającej rzeczywistości. Zmiany te widzimy w życiu nawróconych grzeszników oraz w dziejach poddanych Twojej władzy ludów, których dobre zdolności Ty sam oczyszczasz, umacniasz i podnosisz.

Widzimy to także na przestrzeni ponad tysiąca lat historii naszego narodu, któremu pozwoliłeś wydać owoc wielu świętych i błogosławionych, a w ostatnich czasach obdarzyłeś też szczególną misją, powołując z jego łona papieża św. Jana Pawła II, który wprowadził Kościół w kolejne tysiąclecie. Więcej, w swych niezbadanych wyrokach zdecydowałeś, by właśnie z naszej ziemi wyszła iskra Bożego miłosierdzia, która przygotowuje świat na Twoje przyjście. Dziękujemy Ci, Jezu, nasz Królu, że pozwalasz nam uczestniczyć w tak wielkich dziełach i przyrzekamy wiernie pracować przy budowaniu Twojego Królestwa w naszej ojczyźnie.

Chryste, Królu dający wzrost swemu Królestwu, błogosław jego rozwój w naszej ojczyźnie – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu przemieniający ludzką rzeczywistość, uświęcaj nas wszystkich, byśmy byli godni Twojego Królestwa – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu zapraszający ludzi do współpracy z sobą, pomóż nam w rozszerzaniu Twego panowania w polskim narodzie – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „Nie rzucim, Chryste”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

9. Dzień dziewiąty – Chrystus Królem w całym narodzie i ojczyźnie

Pieśń na rozpoczęcie: „Króluj nam, Chryste”

Modlitwa wstępna – jak pierwszego dnia (zob. s. 116).

Czytanie słowa Bożego

Z Ewangelii według Świętego Mateusza (Mt 13,44-49):

Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Gdy się napełniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Medytacja

Panie Jezu, już przed wiekami nasi przodkowie dostrzegli wartość skarbu, jakim jest Twoje Królestwo. Sprzedali wszystko, co mieli, odrzucili pogańskie wierzenia i zwyczaje, choć pewnie niektóre z nich wydawały się atrakcyjne i wygodne.

Dziś nasze pokolenie odkryło drogocenną perłę, jaką jest Twoje królowanie i Twoja wola dla naszego narodu. My też chcemy sprzedać wszystko, co jest nasze, nasze ludzkie plany i kalkulacje, by nabyć bezcenną perłę Twojej Miłości. Na Tobie, Jezu, nasz Królu, chcemy oprzeć nasze życie osobiste i narodowe. Tobie chcemy zawierzyć nasze państwo, w zaufaniu, że Ty masz moc rozwiązywania nawet najtrudniejszych problemów. Z Twoją pomocą, w zgodzie z Twoim Prawem chcemy kształtować naszą polską teraźniejszość i przyszłość.

Chryste, Królu skarbu ukrytego w roli, pomóż wszystkim Polakom dostrzec prawdziwą wartość Twojego Królestwa – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu drogocennej perły, umocnij w nas wiarę i zaufanie, abyśmy nie obawiali się poświęcenia dla zdobycia Twojego Królestwa – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Chryste, Królu sieci zarzuconej w morze, pozwól nam znaleźć się wśród dobrych ryb, wśród sprawiedliwych, którym obiecałeś wieczną nagrodę – Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie.

Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Pieśń: „My chcemy Boga”

Modlitwa do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana –
jak pierwszego dnia (zob. s. 117).

Pieśń na zakończenie: „Chrystus Królem”

Nabożeństwo w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata z odnowieniem Aktu przyjęcia Jezusa Chrystusa jako Króla i Pana

Ks. Rafał Flak

Rzeszów

Pieśń na rozpoczęcie: „Przed tak wielkim Sakramentem”

Rozważanie

Kapłan (K): Bądź uwielbiony, wszechmogący Boże, który obdarzyłeś nas tak wielką łaską bycia przed Tobą, z Tobą i w Tobie. To właśnie dzisiaj, klękając przed Tobą, ukrytym pod postacią kawałka białego chleba, chcemy wyznać, że Ty jesteś naszym Panem, jesteś naszym Zbawicielem, jesteś naszym Królem, jesteś Królem całego wszechświata. Ale królem bardzo nietypowym. Bo nie jesteś bezwzględnym tyranem, nie jesteś nieczułym, dalekim panem, ale jesteś najlepszym Ojcem dającym nadzieję. W dzisiejszej Ewangelii pokazałeś nam, że nawet w sytuacjach trudnych, granicznych, bezsensownych jest dla nas nadzieja. Tak jak dałeś ją z krzyża dobremu łotrowi, tak dzisiaj chcesz ją dawać każdej i każdemu z nas.

Pieśń: „O mój Jezu, w Hostii skryty”

K: Klękając dzisiaj przed Tobą, naszym najlepszym Ojcem, a przy tym Królem wszechświata, chcemy wypełnić słowa Pisma, abyśmy w każdym położeniu dziękowali (1 Tes 5,18). Trwający Rok Jubileuszowy i kończący się rok liturgiczny przypominają nam jeszcze bardziej, że mamy za co w swoim życiu dziękować. Każdego dnia, każdej godziny, nawet i w tym momencie otrzymujemy tak wiele łask, chociaż bardzo często nie zasługujemy na nie.

Modlitwa dziękczynienia

K: Dlatego stajemy dzisiaj przed Tobą i chcemy Ci powtarzać: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za piękno stworzenia, którym nieustannie nas obdarzasz.

Wierni (W): Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za życie, które jest drogocennym darem i które każdy z nas otrzymał.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za wiarę, którą otrzymaliśmy na chrzcie świętym.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za nadzieję podtrzymującą nasze życie.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: Za nasze rodziny, bliskich i znajomych.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

K: W chwili ciszy pomyślmy, za co chcemy Panu Bogu podziękować.

Pieśń: „Będę Cię wielbił, mój Panie”

Modlitwa przeproszenia

K: Każdego dnia widzimy, jak jesteśmy słabi. Szczególnie dostrzegamy to w naszych grzechach, zaniedbaniach, małych i wielkich niewiernościach. Dlatego teraz chcemy powtarzać: Przepraszamy Cię, Panie.

K: Za wszelkie odstępstwa od Ciebie i Twojej miłości.

W: Przepraszamy Cię, Panie.

K: Za brak poszanowania życia, którym nas obdarzasz.

W: Przepraszamy Cię, Panie.

K: Za wszelkie niewykorzystane łaski, dary i talenty, jakie od Ciebie dostajemy.

W: Przepraszamy Cię, Panie.

K: Za nasze grzechy, wszelkie podziały, brak szacunku do drugiego człowieka.

W: Przepraszamy Cię, Panie.

K: W chwili ciszy pomyślmy, za co w naszym życiu chcemy przeprosić Pana.

Pieśń: „Idziesz przez wieki”

Rozważanie

K: Panie, Ty wiesz, ile jest w nas i wokół nas zła, niepokoju, przeciwności. Ty wiesz, że sami nic nie możemy uczynić. Dlatego potrzeba nam nadziei. Tej nadziei, która jest zdolna zmieniać mnie, zmieniać moje otoczenie i zmieniać cały świat na lepsze. Niestety, w naszym życiu bardzo często pokładamy nadzieję w drugim człowieku, w różnych dobrach materialnych, w różnych ideach, ideologiach, polityce. Jednak widzimy, jak one są kruche i ulotne, jak są niewystarczające. Dlaczego? Bo, jak pisał Benedykt XVI w swojej encyklice *Spe salvi*: „Kto nie zna Boga, chociaż miałby wielorakie nadzieje, w gruncie rzeczy nie ma nadziei, wielkiej nadziei, która podtrzyma całe życie. Prawdziwą, wielką nadzieją człowieka, która przetrwa wszelkie zawody, może być tylko Bóg – Bóg, który nas umiłował i wciąż nas miłuje «aż do końca», do ostatecznego «wykonało się!» Daj nam dzisiaj odkryć, że jedyną nadzieją naszego życia, z którą będziemy w stanie przetrwać wszelkie trudności i stać się świadkami nadziei dla świata, jesteś Tylko Ty”. Matko nadziei – módl się za nami.

Pieśń: „Chryste Królu, przed Tobą padamy”

Jubileuszowy Akt przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana

Nieśmiertelny Królu Wieków, Panie Jezu Chryste, nasz Boże i Zbawicielu! W Roku Jubileuszowym 1050-lecia Chrztu Polski, w roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, oto my, Polacy, stajemy przed Tobą [wraz ze swymi władzami duchownymi i świeckimi], by uznać Twoje panowanie, poddać się Twemu Prawu, zawierzyć i poświęcić Tobie naszą ojczyznę i cały naród.

Wyznajemy wobec nieba i ziemi, że Twego królowania nam potrzeba. Wyznajemy, że Ty jeden masz do nas święte i nigdy nie wygasłe prawa. Dlatego z pokorą chyląc swe czoła przed Tobą, Królem Wszechświata, uznajemy Twe panowanie nad Polską i całym naszym narodem, żyjącym w ojczyźnie i w świecie.

Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: Króluj nam, Chryste!

- W naszych sercach – Króluj nam, Chryste!
- W naszych rodzinach – Króluj nam, Chryste!
- W naszych parafiach – Króluj nam, Chryste!
- W naszych szkołach i uczelniach – Króluj nam, Chryste!
- W środkach społecznej komunikacji – Króluj nam, Chryste!
- W naszych urządach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – Króluj nam, Chryste!

- W naszych miastach i wioskach – Króluj nam, Chryste!
  - W całym narodzie i państwie polskim – Króluj nam, Chryste!
- Błogosławimy Cię i dziękujemy Ci, Panie Jezu Chryste:
- Za niezgłębioną miłość Twojego Najświętszego Serca – Chryste, nasz Królu, dziękujemy!
  - Za łaskę chrztu świętego i przymierze z naszym narodem zawarte przed wiekami – Chryste, nasz Królu, dziękujemy!
  - Za macierzyńską i królewską obecność Maryi w naszych dziejach – Chryste, nasz Królu, dziękujemy!
  - Za Twoje wielkie miłosierdzie okazywane nam stale – Chryste, nasz Królu, dziękujemy!
  - Za Twą wierność mimo naszych zdrad i słabości – Chryste, nasz Królu, dziękujemy!

Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu, przepraszamy za wszelkie nasze grzechy, a zwłaszcza za odwracanie się od wiary świętej, za brak miłości względem Ciebie i bliźnich. Przepraszamy Cię za narodowe grzechy społeczne, za wszelkie wady, nałogi i zniewolenia. Wyrzekamy się złego ducha i wszystkich jego spraw.

Pokornie poddajemy się Twemu panowaniu i Twemu Prawu. Zobowiązujemy się porządkować całe nasze życie osobiste, rodzinne i narodowe według Twego prawa:

- Przyrzekamy bronić Twej świętej czci, głosić Twą królewską chwałę – Chryste, nasz Królu, przyrzekamy!
- Przyrzekamy pełnić Twoją wolę i strzec prawości naszych sumień – Chryste, nasz Królu, przyrzekamy!
- Przyrzekamy troszczyć się o świętość naszych rodzin i chrześcijańskie wychowanie dzieci – Chryste, nasz Królu, przyrzekamy!
- Przyrzekamy budować Twoje królestwo i bronić go w naszym narodzie – Chryste, nasz Królu, przyrzekamy!
- Przyrzekamy czynnie angażować się w życie Kościoła i strzec jego praw – Chryste, nasz Królu, przyrzekamy!

Jedyny Władco państw, narodów i całego stworzenia, Królu królów i Panie panujących! Zawieramy Ci państwo polskie i rządzących Polską. Spraw, aby wszystkie podmioty władzy sprawowały rządy sprawiedliwie i stanowiły prawa zgodne z Prawami Twoimi.

Chryste, Królu, z ufnością zawieramy Twemu miłosierdziu wszystko, co Polskę stanowi, a zwłaszcza tych członków narodu, którzy nie podą-

żają Twymi drogami. Obdarz ich swą łaską, oświeć mocą Ducha Świętego i wszystkich nas doprowadź do wiecznej jedności z Ojcem.

W imię miłości bratniej zawierzamy Tobie wszystkie narody świata, a zwłaszcza te, które stały się sprawcami naszego polskiego krzyża. Spraw, by rozpoznały w Tobie swego prawowitego Pana i Króla i wykorzystały czas dany im przez Ojca na dobrowolne poddanie się Twojemu panowaniu.

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, racz uczynić serca nasze na wzór Najświętszego Serca Twego.

Niech Twój Święty Duch zstąpi i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi. Niech wspiera nas w realizacji zobowiązań płynących z tego narodowego aktu, chroni od zła i dokonuje naszego uświęcenia.

W Niepokalanym Sercu Maryi składamy nasze postanowienia i zobowiązania. Matczynej opiece Królowej Polski i wstawiennictwu świętych Patronów naszej ojczyzny wszyscy się powierzamy.

Krółuj nam, Chryste! Krółuj w naszej ojczyźnie, krółuj w każdym narodzie – na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi. Spraw, aby naszą ojczyznę i świat cały objęło Twe Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Oto Polska w 1050. rocznicę swego Chrztu uroczyście uznała królowanie Jezusa Chrystusa. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Pieśń: „Krółuj nam, Chryste, zawsze i wszędzie”

Wezwania do Chrystusa Króla¹

Chrystus Mesjaszem

Śpiew: „Chrystus Królem”

K: Jezu Chryste, Królu wieków.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Oczekiwanie rodzaju ludzkiego.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Od proroków z dawna ogłoszony.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Zbawco, ludowi z nieba zesłany.

¹ *Nabożeństwa diecezji katowickiej. Agenda liturgiczna*, Katowice 1987, s. 206 n.

- W:** Chwała Tobie, Chryste.
K: Królu Dawida, Potomku przesławnym.
W: Chwała Tobie, Chryste.

Chrystus Synem Bożym

Śpiew: „Chrystus Królem”

- K:** Jezu, Synu Boga żywego.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Jezu, Mądrości Ojca Przedwiecznego.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Pierworodny przed wszystkim stworzeniem.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Przez którego wszystko się stało.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Boże mocny i Księżę Pokoju.
W: Chwała Tobie, Chryste.

Chrystus Odkupicielem

Śpiew: „Chrystus Królem”

- K:** Jezu, niewinny Baranku Boży.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Któryś nas ceną Krwi własnej odkupił.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Pośredniku jedyny u Boga.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Jezu, Arcykapłanie na wieki.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Jezu, zwycięzco śmierci.
W: Chwała Tobie, Chryste.

Chrystus Głową Kościoła

Śpiew: „Chrystus Królem”

- K:** Jezu, Głowo Kościoła Świętego.
W: Chwała Tobie, Chryste.
K: Jezu Chryste, nasz dobry Pasterzu.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Nauczycielu wszelkiej prawdy.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Jezu, Prawodawco najwyższy.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Jezu, Źródło i Dawco Życia.

W: Chwała Tobie, Chryste.

Chrystus Królem Chwały

Śpiew: „Chrystus Królem”

K: Jezu Chryste, Królu chwalebny.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Ty jesteś początkiem i końcem.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Imię Twoje nad wszelkie inne.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Jezu, którego Królestwo nigdy się nie skończy.

W: Chwała Tobie, Chryste.

K: Sędzio, którego przyjścia czekamy.

W: Chwała Tobie, Chryste.

Śpiew: „Chrystus Królem”

Modlitwa do Chrystusa Króla

K: Panie Jezu Chryste, uznajemy Cię Królem wszechświata. Wszystko, co się stało, dla Ciebie jest stworzone. Wykonuj nad nami wszystkie Twoje prawa. Odnawiamy przymierze zawarte przy chrzcie świętym, wyrzekamy się grzechu i szatana, i wszystkiego, co prowadzi do zła. Przymierzamy się żyć w wolności dzieci Bożych, a nade wszystko zobowiązujemy się działać w tym kierunku, aby zatriumfowały prawa Twojego Królestwa, Królestwa prawdy, sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Pieśń na błogosławieństwo: „Zróbcie Mu miejsce”

Błogosławieństwo sakramentalne

Pieśń: „Chryste, Królu, Tobie cześć”

Nabożeństwo na zakończenie Roku Świętego w parafii

Ks. Łukasz Zygmunt

Kielce

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Pieśń: „O zbawcza Hostio”

Kapłan (K): Stajemy dziś przed Tobą, Chryste, aby wyrazić wdzięczność za cały Rok Święty, przeżyty dla Twojej chwały. Papież Franciszek w liście na rozpoczęcie Jubileuszu pisał o wielkiej „symfonii” modlitwy. Pragnął, aby odnowić pragnienie przebywania w obecności Pana, słuchania Go i adorowania. Ponadto pragnął modlitwy, aby dziękować Bogu za tak liczne dary Jego miłości dla nas. Pragnął modlitwy jako głosu „jednego serca i jednego ducha” (por. Dz 4,32), co wyraża się w solidarności i w dzieleniu się chlebem powszednim. Modlitwy, która pozwala każdemu mężczyźnie i każdej kobiecie na tym świecie zwracać się do jedyne Boga, aby Mu wyrazić to, co jest złożone w skrytości serca. Modlitwy jako uprzywilejowanej drogi do świętości, która prowadzi do życia kontemplacją również pośród działania. Był to zatem intensywny rok modlitwy, w którym otworzyły się serca, aby przyjąć mnogość łask. Był to czas naszego spotkania z żywym Bogiem. Dziś wyrazamy wdzięczność za każde spotkanie z Tobą na modlitwie.

Pieśń: „Wielbić Pana chcę”

K: Tak często wpatrywaliśmy się Ciebie, Chryste, ukryty w Najświętszym Sakramencie. Tak wiele spotkań, pielgrzymek, a nade wszystko dialogu serca. Patrząc na logo – grafikę Roku Świętego – warto przyrzeć się falom i sile, która je wywołuje, aby zauważyć, że pielgrzymka życia nie zawsze odbywa się po spokojnych wodach. Często zarówno osobiste przeżycia, jak i różne wydarzenia na świecie wzywają nas jeszcze mocniej do nadziei. Dlatego należy zwrócić uwagę na dolną część krzyża, swym kształ-

tem przypominając kotwicę, stabilizującą łódź podczas wysokiej fali. Jak wiemy, kotwica była często używana jako metafora nadziei. Kotwica nadziei to w rzeczywistości nazwa nadawana w żargonie morskim dryf-kotwie, używanej przez łodzie do wykonywania manewrów awaryjnych w celu ustabilizowania statku podczas sztormu. Nie można pominąć faktu, że obraz ten ukazuje, iż podróż pielgrzyma nie jest faktem indywidualnym, ale wspólnotowym, naznaczonym rosnącym dynamizmem, który coraz bardziej przybliżył nas ku krzyżowi. Krzyż nie jest bynajmniej statyczny, lecz dynamiczny, pochyła się ku ludzkości, jakby zmierzał w jej stronę, nie zostawiając jej samej, bez pomocy, ale zapewniając o swojej obecności i dając poczucie bezpieczeństwa płynącego z nadziei. Chcemy ten obraz mocno wyrycić w swoim sercu. Chcemy na nowo dziś zawierzyć swoje życie Chrystusowi. Chcemy po wzburzonych falach naszej codzienności przejść z Chrystusem, przejść do pełni nadziei!

Pieśń: „Nie bój się, nie lękaj się”

K: Jubileusz jest znakiem pojednania, ponieważ rozpoczyna „czas pomyślny” (por. 2 Kor 6,2) dla własnego nawrócenia. W centrum swojej egzystencji stawia Boga, zbliżając się do Niego i uznając Jego wyższość. To On uświęcił ten Rok, ofiarując własną świętość. Jak przypomniał papież Franciszek w bulli ogłaszającej Nadzwyczajny Rok Święty 2015: „Miłosierdzie nie sprzeciwia się sprawiedliwości, lecz wyraża zachowanie Boga w stosunku do grzesznika, ofiarując mu jeszcze jedną możliwość skruchy, nawrócenia i wiary (...). Ta Boża sprawiedliwość jest miłosierdziem ofiarowanym wszystkim jako łaska na mocy śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Krzyż Chrystusa jest zatem sądem Boga nad nami wszystkimi i nad światem, ponieważ ofiaruje nam pewność miłości i nowego życia” (*Misericordiae Vultus*, nr 21). Konkretnie mówiąc, chodzi o przeżywanie sakramentu pojednania, o wykorzystanie tego czasu do ponownego odkrycia wartości spowiedzi i osobistego przyjęcia Bożego słowa i przebaczenia. Dziękujemy dziś za nasze pojednanie. Za liczne powroty do wspólnoty Kościoła. Za odnalezionych i tych, którzy pomogli w odnalezieniu. Szczególnie dziękujemy za nadzieję i pokój serca, które otrzymaliśmy w sakramentach świętych.

Pieśń: „Wszystkie plany i nadzieje”

K: „Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że: «Jezus jest Panem!», i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych – osiągniesz zbawie-

nie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami – do zbawienia” (Rz 10,9-10). Powyższy tekst św. Pawła podkreśla, że głoszenie tajemnicy wiary wymaga głębokiego nawrócenia nie tylko poprzez głoszone słowo, ale także i przede wszystkim w swojej wizji Boga, siebie i świata. „Odmawiać z wiarą *Credo*, to znaczy wchodzić w komunie z Bogiem Ojcem, Synem i Duchem Świętym, a także z całym Kościołem, który przekazuje nam wiarę i w którym wierzymy” (KKK 197). Dziękujemy za dar wiary. Za pogłębienie jej podczas Roku Świętego. Dziękujemy za wszystkich, którzy pomogli nam uwierzyć. Dziękujemy także dziś za Kościół, naszą Matkę, która prowadzi nas wszystkich drogami wiary i nadziei.

Pieśń: „Dzięki, o Panie, składamy dzięki”

K: W tym szczególnym czasie łaski od Pana mogliśmy zyskać odpusty. Odpust jest konkretnym przejawem miłosierdzia Bożego, które przekracza granice ludzkiej sprawiedliwości i je przemienia. Ten skarb łaski ma swoją historię w Jezusie i w świętych: patrząc na przykład ich życia i żyjąc z nimi w jedności, nadzieja przebaczenia i własnej drogi do świętości umacnia się i staje się pewnością. Odpust pozwala uwolnić serce od ciężaru grzechu, aby należne zadośćuczynienie zostało udzielone w pełnej wolności. Dokładniej mówiąc, to doświadczenie miłosierdzia przechodzi poprzez konkretne działania duchowe, wskazane przez papieża. Każdy, kto z powodu choroby lub z innej przyczyny nie może zostać pielgrzymem, jest zaproszony do wzięcia udziału w rozwoju duchowym, który towarzyszy temu Rokowi, poprzez ofiarowanie własnego cierpienia i swojej codzienności. Dziękujemy za dary Kościoła, jakimi są odpusty. Dziękujemy, że dziś na zakończenie Roku Świętego mogliśmy je tak licznie przyjmować. Niech wszystko to, co udało się zrealizować, wypełnić i przyjąć, pozwoli nam w szerszym znaczeniu, stawać się PIELGRZYMAMI NADZIEI.

Pieśń: „Łaską jesteśmy zbawieni”

K: Niech w tym radosnym czasie, pełni wdzięczności za ogrom otrzymanych łask, płynie z naszych serc modlitwa jubileuszowa:

Ojczy, który jesteś w niebie,
niech *wiara*, którą nam dałeś
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie,
i płomień *miłości*

rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego,
obudzą w nas błogosławioną *nadzieję*
na przyjście Twojego Królestwa.
Niech Twoja łaska przemienia nas
w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren,
które będą zaczynem ludzkości i kosmosu,
w ufnym oczekiwaniu
nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce Zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.
Niech łaska Jubileuszu
ożywi w nas, *Pielgrzymach nadziei*,
pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi
radość i pokój
naszego Odkupiciela.
Tobie, Boże, błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki.

W: Amen.

Pieśń: „Ciebie, Boga, wystawiamy”

Błogosławieństwo sakramentalne

Pieśń: „Weź w swą opiekę nasz Kościół święty”

ANEKS I

Modlitwa Jubileuszu

Ojcze, który jesteś w niebie,
niech *wiara*, którą nam dałeś
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie,
i płomień *miłości*
rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego,
obudzą w nas błogosławioną *nadzieję*
na przyjscie Twojego Królestwa.
Niech Twoja łaska przemienia nas
w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren,
które będą zaczynem ludzkości i kosmosu,
w ufnym oczekiwaniu
nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce Zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.
Niech łaska Jubileuszu
ożywi w nas, *Pielgrzymach nadziei*,
pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi
radość i pokój
naszego Odkupiciela.
Tobie, Boże, błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki.
Amen.

ANEKS II

Pielgrzymi nadziei. Hymn na Jubileusz 2025

t.: Pierangelo Sequeri; m.: Francesco Meneghello; adapt.: Krzysztof Niegowski

Refren

Niech jak ży - wy pło-mień mej na - dzie - i mo-ja
pieśń niech sięg - nie u - szu Twych. Ży - cia wie - czne ło - no nie - skoń -
czo - ne w dro - dze Je - zu u - fam To - bie.

1. Na - ród każ - dy, lud i ję - zyk
2. Pa - trzy na nas Bóg czu - ły, cier -
3. Po - dnieś o - czy, ru - szaj z wia - trem

świa - ta w Two - im Sło - wie swój znaj - du - je
pli - wy: no - wej e - ry ro - dzi się już
w przy - szłość, do nas Bóg dziś i - dzie, trzy - maj

blask. Sy - nów, cór - ki, kru - chych i zgu -
świt. No - we Nie - bo, Zie - mia Od - no -
krok. Patrz na Sy - na, co się stał czo -

bio - nych Ty w Twym Sy - nu wciąż przy - gar - niasz.
wio - na: Ży - cia Duch prze - ni - ka mu - ry.
wie - kiem. Tłu - my lu - dzi o - dna - la - zły Go.

